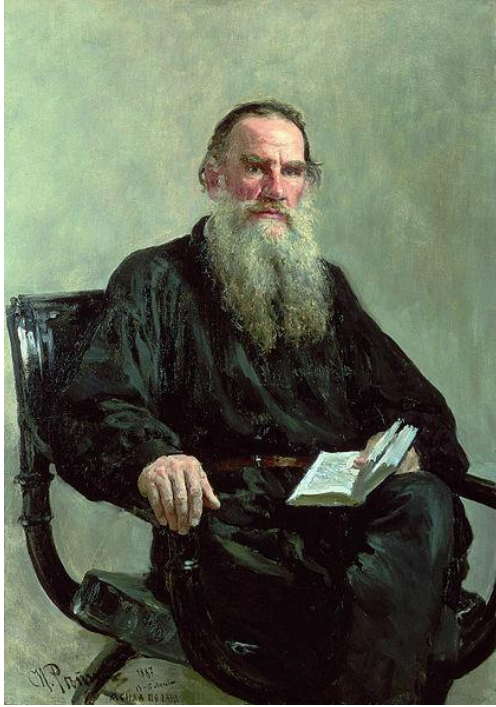

سۆناتای

PDF4Kurd

ليۆ تۆلستۆي

ليۇ تۆلىستۆي

سۆناتاي كورۇيتيزير

رۆمان

وهرگيپراني
ئەمىن گەردىگلانى

خانہى موکریانی بۇ چاپ و بلاوکردنەوہ

● سۇناتای كورۇيتيزير

- نووسینی: لیو تۆلستوی
- وەرگیتپانی: ئەمین گەردیگلانی
- نەخشەسازى ناوہوہ: گۆران جەمال رواندزی
- بەرگ: ریمان
- پیتچین: ئەوین سلیمان جیہان
- نرخ: ۳۰۰۰ دینار
- چاپى یەكەم ۲۰۱۴
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانە
- چاپخانەى موکریانی (هەولێر)
- بەرپۆرەبرایەتى گشتى کتیبخانەى گشتییهکان ژمارەى سپاردنى (۲۵۶) سالى ۲۰۱۴ ی پيى دراوہ.

زنجیرەى کتیب (۸۱۸)

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

هەموو مافیکی بۇ دەزگای موکریانی پارێزراوہ

مالپەر: www.mukiryani.com

ئیمەیل: info@mukiryani.com

که‌وايه به ئیوه ده‌لیم هه‌ر که‌س به چاوی هه‌وه‌سه‌وه له ژنیک بروانی هه‌ر ئه‌و
ده‌مه زیناحی له‌گه‌لدا کردووه.

ئینجیلی مه‌تا سووڤه‌ی پینجه‌م ئایه‌تی بیست و هه‌شته‌م

قوتابییه‌کانی گوتیان ئه‌گه‌ر حوكمی می‌رد له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی به‌و شیوه‌یه بی ،
نه‌کردنی نیکاح باشتره . ئه‌ویش گوتی ته‌واوی خه‌لکی ئه‌و که‌لامه قه‌بوول ناکه‌ن ،
مه‌گین بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که پیمان به‌خه‌شراوه . چونکه ئه‌و خه‌سیوانه هه‌ر به‌و شیوه‌یه
له‌ دایک بوون و ئه‌وانه‌ش خه‌لکیکن که خه‌لکی تر خه‌ساندوونی . خه‌سیوه‌کان له‌ پێی
خودادا خۆیان خه‌ساندووه . ئه‌وه‌ی توانایی هه‌یه با قه‌بوولی بکات .

ئینجیلی مه‌تا سووڤه‌ی نۆزده‌هه‌م ئایه‌ته‌کانی ده‌هه‌م و یازده‌هه‌م و دوازده‌هه‌م .

یهک

سهره‌تای به‌هار بوو. دوو پوژ بوو له نیو شه‌مهنده‌فردا بووین. ئەو مسافیرانە‌ی ریگا‌که‌یان دوور نه‌بوو، سوار ده‌بوون و داده‌به‌زینه‌وه، به‌لام چوار که‌س، که من یه‌کیک له‌وان بووم، له سه‌ره‌تای وه‌ریکه‌وتنی شه‌مهنده‌فهره‌که‌وه له‌گه‌ل بووین. ئەوی دیکه‌ش ژنیکی ناشیرینی پیر و جگه‌ره‌کیش، ده‌موچاوی چرچولۆچی تیکه‌وتبوو و ره‌نج و ئازاری پوژگاری پیوه‌ دیار بوو؛ کلاو و پالتو و جلو‌به‌رگه‌که‌ی له‌ هی‌ پیاوان ده‌چوو. ئەوی تریش پیاویکی ناسیاوی ئەو بوو، نزیکه‌ی چل سالی ته‌مه‌ن و زور پوو‌خو‌ش و زمان پاراو بوو، جلو‌به‌رگی نوو و ریکوپیکی له‌ به‌ردابوو. هه‌موو شتیکی نوو بوو؛ سه‌په‌میش پیاویکی خاوه‌ن که‌سایه‌تی بوو، زور که‌له‌گه‌ت نه‌بوو، هه‌لسوکه‌وتی وشک و ویده‌چوو تونده‌ته‌بیعه‌ت بی. نه‌ده‌کرا به‌ پیری بزانی، به‌لام تووکه‌سه‌ره‌ لووله‌که‌ی دیار بوو پیرییه‌کی ناواده کردوویه‌ته‌ ماشوبرنجی. خو‌ی له‌ خه‌لکی به‌ دوور ده‌گرت. چاوی زور سه‌یر ترووسکه‌ی ده‌هات و به‌توندی له‌ سه‌ر شتیکه‌وه‌ بو سه‌ر شتیکی تر ده‌فپی. پالتویه‌کی کو‌نی له‌ به‌ردا بوو، ملیوانه‌که‌ی پیستی به‌رخ بوو، که‌ دیار بوو ده‌سکاری به‌رگدروویه‌کی لی‌زان و ده‌ست ره‌نگینه. کلاویکی درێژی له‌ سه‌ردا بوو که‌ ئەویش هه‌ر له‌ پیستی به‌رخ بوو. کاتیک قو‌پچه‌ی پالتوکه‌ی ده‌کرده‌وه، چاکه‌تیکی ئاته‌گ شو‌ر به‌ که‌مه‌ری چینداره‌وه و له‌ ژیر ئەویشدا کراسیکی پووسی

گولڈوزی کراو وهدیار دهکهوتن. یهکی دیکه له تایبهتمهندییهکانی ئەو پیاوه ئەوه بوو که جاروبار دهنگیکی سهر له گهرووی دههاته دهری و زیاتر وهک قرخه‌ی گهروویان سهره‌تای پیکه‌نین ده‌چوو که کتوپر ته‌واو ده‌ی.

ئهم پیاوه له ماوه‌ی سه‌فه‌ره‌که‌یدا هه‌ول‌ی دها له‌گه‌ل مسافیره‌کانی دیکه قسه نه‌کات و خوی له ناسینیان ده‌بارد. ئەو مسافیرانه‌ی له تهنیشتی داده‌نیشتن و ده‌یانویست سهری قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌نه‌وه، وه‌لامیکی توند و کورتی ده‌دانه‌وه. کتیبی ده‌خوینده‌وه یان به‌دهم جگه‌ره کیشانه‌وه له په‌نجه‌ره‌که‌وه چاوی له ده‌ری ده‌کرد، یان خواردنی له خوانچه‌ی سه‌فه‌ره‌که‌ی ده‌رده‌هینا ده‌بخوارد و چای ده‌خواردوه.

هه‌ستم ده‌کرد ته‌نیایی جارزی کردوه. چه‌ند جار ویستم سهری قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌مه‌وه به‌لام هه‌ر جاریک که چاومان به‌یه‌کتر ده‌که‌وت - ئەوه‌ش به‌رده‌وام دووپات ده‌بووه، چونکه به‌شیوه‌ی که‌شوتووش رووبه‌رووی یه‌ک دانیشتیوین - ئەو رووی وه‌رده‌گیرا و ده‌ستی دها کتیبه‌که‌ی یان له په‌نجه‌ره‌که‌وه چاوی له ده‌ری ده‌کرد. نزیک ئیواره‌ی رۆژی دووه‌می سه‌فه‌ر، ئەم کابرا گرژ و نه‌مرچه له ویستگه‌یه‌کی گرینگ دابه‌زی و چوو بو‌چایخای ویستگه‌که، ئاوی کولاتووی وه‌رگرت و چای بو‌خوی ده‌م کرد. کابرا ته‌رپۆشه‌که‌ش هه‌موو جلوه‌به‌رگه‌کانی نوێ بوون و دواتر بو‌م ده‌رکه‌وت پارێزه‌ره، له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی هاو‌ریی که له په‌ستا جگه‌ره‌ی ده‌کیشا و جله‌کانی له هی مردوو ده‌چوون، بو‌خواردنه‌وه‌ی چایی چوون بو‌چایخانه‌ی ویستگه.

له ماوهی چوونه دهرهوی ئه و ژن و پیاوهدا چهند مسافیری تر هاتنه نیو فاگونه که وه، یه کیان پیره پیاویکی که له گه تی دهموچاو چرچولوچ بوو، ریشی تیفتیه دابوو و دیار بوو بازرگانه. پالتویه کی له پیستی دهله کی له بهردا و کلاویکی فاستونی و شه پقه داری له سهردا بوو. کابرای بازرگان له سهر کورسی به رانبهری خانم و جه نابی پاریزهر دانیشت و له ریوه دهستی کرد به قسه کردن له گه ل گهنجیک که ویده چوو ژمیریار بی و ههر له و ویستگه یه سوار بوو بوو.

من له بهریکی دیکه ی فاگونه که و به رانبهری ئه وان دانیشتبووم و چونکه شه مه نده فهره که راوه ستا بوو و گرمه و ته قوکوتی نه ده هات، گویم له هیندیک له قسه کانیاں ده بوو. کابرای بازرگان سه ره تا باسی ئه وهی ده کرد که ده چی بۆ ملکه که ی خوی و به قسه کانیدا دیار بوو که ملکه که ی دوو - سی ویستگه له و شوینه وه دووره. پاشان قسه هاته سهر مه زنده ی کالا و که لوپه ل و بارودوخی کرین و فروشتن و چو نییه تی بازار ی مؤسکو، دوا ی ئه ویش باس هاته سهر بازار ی مکاره ی نیژنی. ژمیریار باسی که یف و رابواردنی بازرگانیکی ساماندار ی ده کرد که ههر دوو کیان ده یانناسی؛ به لام پیره پیاو نه هیشت ئه و باسه که ی به کوتایی بگه ینی و دهستی کرد به باسکردنی رابواردنه کانی خوی له کوونوقینو و دیار بوو زور شانازی به خوویه وه ده کات که له و به سستینه دا راییده بویری و به گه شه ونه شه یه که وه ده یگرایه وه: جاریک ههر له گه ل ئه و کابرایه ی که

باسی کرا له کوونوڦینو، له کاتی سهر خوشیدا چیی کردوه. شاکارهکانیشی هینده دهروشاوه بوون که هیئدی جار به سرته بو بهردنگه که ی دهگیرایه وه و قاقای لوی ژمیریار له څاگونه که دا دهنگی دهدایه وه. پیره پیاویش پیده که نی و دوو ددانی زهردی وه دیار ده که وتن.

چونکه چاوهروانی بیستنی قسه یه کی سهرنجراکیش نه بووم، هه ستامه سهرپی و گوتم هه تا شه منده فهره که راوه ستاوه له ویستگه که بری پیاسه ده که م. له بهر دهرگای څاگونه که دا لووتم به لووتی پاریزهر و ژنه که ی هاوړییدا ته قی که به دهم رویشتنه وه خهریکی دهمه ته قی بوون. پاریزهری زمان لووس به منی گوت دهرفته ی چون بو څه هیچ شوینیکت نییه چونکه ههر ئیستا هوړنی دووه می شه منده فهره که لینده درئ.

راستیشی ده کرد هیشتا دوو ههنگاو دوور نه که وتبوومه وه هوړنی دووه م لیدرا. کاتیک گه رامه وه دهمه ته قی و مشتومری نیوان پاریزهر و خاتوونی هاوړی هه روا به رده وام بوو. بازرگانی پیر به ره وپووی ئه وان دانیشتبوو و به قه لافه تیکی جیددییه وه چاوی له بهر دهمی خو ی بریبوو. هیئدی جار وهک لومه و بیزاری ددانی به یه کدا دنا.

کاتیک من به ته نیشتیاندا تیپه پیم، پاریزهر به پیکه نینه وه دهیگوت: «... ئه و کاته ژنه راست و رهوان به میرده که ی گوت ئیتر چه ز ناکات و ناتوانی له گه ل ئه ودا بژی، چونکه...»

KUNOVINO - 1 شاریکه له ناوچه ی نیژنی شوینی که یف و راباردنی که سانیکه که سهردانی بازار ی مکاره یان ده کرد.

پاشان چووہ سہر باسی رو داویک کہ من نہمدہ توانی بہ باشی بییستم. بہ دوی مندا چہند مسافیری دیکہش سوار بوون و پاشان بہرپرسی پشکنینی بلیتہکان بہ پہنامدا تیپہری، دوی ئہویش کولبہریک بہ پہلہ ہاتہ ژووری و ہہتا ماوہیک تہ فوکوت فاگونہکہی داگرت و ئیتر نہتدہ توانی گویت لہ قسہی دہوروبہریہکانت بی. کاتیک تہ فوکوتہکہ نیشتہوہ دیسان دہنگی پاریزہرہکہم بیست، وتہکانی نیو قہمارہکہی تہ نییوہ و وہک مشتومر و ئاخافتنیکی گشتی لی ہاتبوو.

پاریزہر باسی ئہوہی دہکرد کہ مہسہلہی تہ لاق ئہمرؤ لہ ئہورووہ پیرورای گشتی بہ خوہوہ خہریک کردوہ و بوٹہ کیشہیہکی سہرہکی، لہ رووسیش ئہو کیشہیہ سہری ہلداوہ و روژ لہ دوی روژ زیاتر دہبی. بہ لام چونکہ بوئی دہرکہوت لہو بارہوہ ہہر خوی خاوہن رایہ و ہیچ کہس بیروپای خوی دہرنابری، بیدہنگ بوو و رووی لہ بازرگانی پیر کرد و بہ رووخوشی لیی پرسی:

«ئہو کاتانہ بہم شیوہیہ نہبوو، وانییہ؟»

پیرہپیواو دہیویست و ہلامی بداتہوہ بہ لام ہہر لہو کاتہدا شہمہندہفہرہکہ کہوتہ ری، کلاوہکہی لہ سہری داگرت، خاچی خوی کیشا و بہ ورتہورت دوغایہکی خویند، پاریزہر چاوی لہ لایہکی تر کرد و لہ رووی ئہدہبہوہ چاوہروان ما. پیرہپیواو دوغاکہی تہواو کرد، سی جار خاچی خوی کیشا و کلاوہکہی راست لہ سہری نایہوہ و توژی خوی ئہمبارہوبار کرد، ئاسوودہ دانیشٹ و گوتی:

«چون نہبوو قوربان، ئہو کاتانہش بوو، بہ لام نہک بہ قہرای ئہمرؤ. چون چاوہروانیت ہہیہ بارودوخہکہ جیاواز بی؟ خہلکی

ئەمپرۆ ئیتر ھەموو خۆیندەوار و پرووناکبیرن. «خیرایی شەمەندەفەرەکه جار لەگەڵ جار زیاتر دەبوو و تەقووتی تایەکانیشی لە سەر ماچلەکی ھیلاسەنەکه زۆرتر دەبوو و بە باشی لە وتە یەکتەر حالی نەدەبوون. بەلام ئاخافتنەکه بەلامەوہ سەرنجراکیش بوو، ھیندیک نزیکتەر دانیشتم و گویم بو شل کردن.

ژنەکه بە بزەھیکە زۆر کہ مەرەنگەوہ لەسەرەخۆ گوتی: «ئەوہ چ پێوہندییەکی بە خۆیندەوار بوونی خەلکەوہ ھەھە؟ بە پێی خووخدە ی زۆر بەی ژنان کہ گرینگی بە وتە ی بەرانبەرەکه یان نادەن و تەنیا دەیانھەوئ بیرورای خۆیان دەربەرن و قسەکه یان لە عەرزە نەدرئ، درێژە ی بە وتەکانی دا: «... بە بروای ئێوہ پیکھینانی ژیانە ھاوہەش بە شیوہ ی کۆن باشترە کہ بووک و زاوا بەر لە زەماوہند چاویان بە یەکتەر نەدەکەوت؟ بووک نەیدەزانی زاوای خۆشەوئ یان لە داھاتوودا دەبیتە خۆشەویستی یان نا؟ ھەر کہ سیک گەورەکه یان پێی بگوتبا یەن زەماوہندیان لەگەڵ دەکرد و ھەتا کۆتایی تەمەنیان ئازاریان دەکیشا؟»

ژنە بە ئاشکرا چاوی لە من و پارێزەرەکه دەکرد و کہمتر لە پیاوہ پیرەکە ی دەروانی کہ بەردەنگی بوو؛ لە درێژە ی وتەکانیدا گوتی: «بە بروای ئێوہ ئەمە باشترە؟»

پیرەپیاوی بازرگان بی ھەمیەتەنە و بە بیزارییەوہ چاوی لە ژنە کرد و گوتی: «نا، مەسەلەکه لەوہدایە کہ ئێمە زۆر پرووناکبیر بووین.» بەلام پرسیارەکە ی ئەوی بی وەلام ھیشتەوہ.

لاوی پارێزەر بە بزەھیکەوہ پرسیی: «حەز دەکەم بزەنم بەرپێرتان پێوہندی نیوان عاملانن و فیر کردن و ناسازگاری ژن و میرد چۆن لیک دەدەنەوہ!»

بازرگان ویستی وهلام بداته وه بهلام ژنه پهړییه نیو قسهکانی:
«نا،نا، ئیتر ئو سهردهمه به سهر چوو!» بهلام لاوی پاریزهر
هه لیدایه و گوتی: «نا، ئیجازه بدن ئو بیروباوهری خوئی دهربرئ!»
پیره پیاو گوتی: «فیر کردن و بار هینان ته نیا هوکاری گه وجیتی
خه لکه!»

ژنه، بی سه برانه دهویست قسه بکات، پرووی دهمی له من و
پاریزهر و ته نانهت لاوی ژمیزیار بوو که له جیی خوئی ههستا بوو و
هه نیشکی له سهر پشتی کورسییه که دانا بوو و به پیکه نینه وه گوئی
بو و ته کان شل کرد بوو، گوتی: «نه دیو و نه ناسیو و به بی
خوشه ویستی زهماوندیان ده کرد و پیشیان سهیر بوو که ژیانیان
سارد و سر و پر له ناسازگارییه. ته نیا ئاژله بهو شیوه و به پیی
ویستی خاوه نه که ده کری جوو تگیری بکات.» به له بزیک که دیار
بوو دهیه هوئی کابرای بازرگان ئازار بدات گوتی: «مرؤف ههستی
ههیه و ده توانی ئاشق بی و یه کتری خوش بوئی، مرؤف هاو دلی و
خوشه ویستی ده زانی.»

پیره پیاو گوتی: «به هه له چووی خاتوونی به ریژ! ئاژله کان
شعووریان نییه به لام مرؤفه کان شعوریان ههیه و ده بی پیره وی له
فه رمانه کانی خواوه ند بکن.»

ژنه که پیی وابوو بیروبروایه کی نوئی ههیه، هه روا بی سه برانه
هه ولی دها قسهکانی خوئی به زوران بدات، گوتی: «ئاخر مرؤف به
بی ئه شق و خوشه ویستی چون ده توانی بژی!»

پیره پیاو به له بزیک قورس و قایم گوتی: «ئو کاتانه بهو
شیوه یان بیر نه ده کرده وه. ئه م جوړه فیکرانه ئه مرؤ سهریان هه لداوه
و بوونه ته باو. ئه مرؤ ناویری زمانت بگهړئ ژنه له ریوه ده توری و

دهرپوا، بڼ ټهوی بیر له ژیان و ههست و ټاوهز بکاتهوه سکالا له دژت بهرز دهکاتهوه و داوای جیابوونهوه دهکات. ئیستا ئیتر مووژیکهکانیش فیږی ټهوه بوون. ټهه باوی ږوژه و خه لکی پیږهویی لیدهکه ن! ژنه تیوی لادییی به میږدهکهی دهلی: «هانئ ټهوهش کراس و دهرپیکانت. من له گهل ټانکا^۲ دهرپوم. ټهو تووکه سه ری لوله و له هی تو جوانتره!» ئیتر چون ده توانی ږیزه یه ک قسه ی حیسابی بکه ی به میشکی ټهو چاره ږه شه دا؟ من هه میشه گوتوومه، ژن ترسی نه بی سواری سهرت ده بی!»

لاوی ژمیږیار چاوی له پاریزهر و من و پیږیژنه که کرد و دیار بوو ددانی به خویدا گرتووه بو ټهوه ی پیڼه که نی و چاوه پروانی ټهوه بوو بزانی ئیمه چ دژ کرده وه یه ک له خو مان نیشان دده دین که به پیی ټهوه به وته کانی پیږه پیاو پیڼه که نی یان په سندی بکات.

ژنه گوتی: «ده بی له کی بترسی؟»

«له کی بترسی؟ ده ی دیاره له میږده که ی! خودا فرموویه تی ټه ی ژنان سهر له پیڼاوی میږده کانتان بن، ههر ټهو جوړه ی له فرمانی خودا سه ریچی ناکه ن!»^۳

ژنه به تووږه بییه وه گوتی: «نا، مامه، ئیتر ټهو سه رده مه به سهر چوو.»

«نا، خانم، نابی پیت وابی ټهو سه رده مه به سهر چوو. حهوا له په راسووی ټاده م دروست کراوه و هه تا ږوژی قیامت ده بی گوږپرایه لی ټهو بی.» له بز ی هیڼده توند و جیدی بوو و سه ری وه ها

۲- Vanka سووکه له ناوی ټانیایه که ټانیاش سووکه له ناوی ئیقانه.

۳- ریساله ی پولس بو ټه فسیان، به شی پیڼجم، ټایه تی بیست و سیهه م.

به هه‌یبه‌ته‌وه ده‌جولاند، لای ژمیریار له خه‌یالی خۆیدا ئه‌وی به سهر كه‌وتوو دانا و به ده‌نگیكه‌ی به‌رز دای له قاقای پیکه‌نین.

به‌لام ژنه ده‌ست هه‌لگیر نه‌بوو. چاویکی لیکرد و گوتی: «به‌لی، ئه‌وه به‌لگه هینانه‌وه‌ی ئیوه پیاوانه. هه‌موو ئازادییه‌کتان به خۆتان داوه، به‌لام ده‌تانه‌وی ژن له نیو كه‌ندووی مالیدا زیندانی بکه‌ن و له‌ولاشه‌وه رینگه به خۆتان ده‌ده‌ن هه‌ر کاریکی پیتان خۆشه بیکه‌ن.»

پیره‌پیاو هه‌ر به‌وه له‌بزه‌وه كه‌ ده‌یویست شوین دانهر بی، گوتی: «رینگه پیدان له ئارادا نییه.» هه‌ر وه‌ها كه‌لامیکی ئینجیلی به‌به‌لگه هینایه‌وه و درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا: «چونکه‌ پیاو شتیک ناهیتنی بو مالله‌که‌ی، به‌لام ژن، مندال دیننی و وه‌ک ده‌فریک وایه‌ که‌ له‌ شکان نزیکه.»

له‌بزی بازرگان هینده‌ تیز بوو پ‌واله‌ته‌ن شوینی له‌ سهر بیسه‌رانی دانا و ژنه خۆی به‌ قرت کراو و به‌زیو زانی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌ست هه‌لگیر نه‌بوو و گوتی:

«به‌لی، به‌لام پیم وایه‌ ئیوه‌ش ئه‌وه‌تان قه‌بووله‌ که‌ ژن ئینسانه‌ و وه‌ک پیاو خاوه‌نی دل و هه‌سته. ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی خۆش نه‌وی چبکا؟»

کابرای بازرگان نیو چاوانی گرژ کرد و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی لیبوی ده‌له‌رزی زور به‌ توورپه‌یی دووپاتی کرده‌وه: «خۆشی نه‌وی؟ دلنیا به‌ ورده‌ ورده‌ فی‌ر ده‌بی خۆشی بووی.»

٤- له‌ ده‌قی سه‌ره‌کیدا به‌جی که‌ندوو terem هاتوو که‌ ژووریکی چکۆله‌ بووه‌ له‌ مالیدا و ژنانی پروس زیاتر له‌و شوینه‌ داده‌نیشان و له‌ ئازادی بیبه‌ش بوون. جوړیک به‌ندیخانه‌ی مالی بوو.

ئەم بەلگە ھېنانەۋەھىيە بازىرگانى پىر زۆر بە دلى لاوى ژمىريار
بوو و پر بە گەرووى ھورپەى بۆ كىشا.

ژنە گوتى: «نا، خۇشى ناوى. ئەگەر نەتوانى خۇشى بووى خۇ
ناكرى بە زۆرى ناچارى بكەى.»

پارىزەر پرسىيى: «ئەى ئەگەر خىانەتى بە مىردەكەى كرد چىيى
لەگەل دەكرى؟»

پىرەپىاۋ گوتى: «ئەو قسانە ھەر باسى مەكە، مىرد دەبى وريابى و
نەھىلى ئەۋە پروودات.»

«باشە، بەلام ئەگەر خىانەتى كرد چى؟ خۇ دىتوومانە زۆر جار
شتى وا پرووى داۋە!»

پىرەپىاۋ لە ۋەلامدا گوتى: «بۆ ھىندى كەس رەنگە پروودات، بەلام
بۆ ئىمە نا.»

ھەموۋان بىدەنگ بوون. ژمىريار خۇى ئەمبارەۋبار كرد و ديار
بوو دەھىھوئى ئەۋىش بوونى خۇى سبەلمىنى، بە پىكەنىيەۋە گوتى:
«بەلى، بۆ ۋىنە يەكىك لە خزمەكانى ئىمە ژيانى ھاۋبەشىيەكەى
ئابروۋ چوونى لىكەۋتەۋە. پىاۋ نازانى چىكات و بلى چى. ئەو كورپە
گەنجە كەۋتە داۋى يەكىك لە ۋە ژنانە. ئەو كورپە گەنجىكى لە سەرە
خۇ و خويىندەۋار بوو. بەلام ژنەتپوۋە كورتانەكەى خوار بوو. سەرەتا
لەگەل بەرپرسى نووسىنگەيەك كەينوبەينى ھەبوو. مىردەكەى سەرەتا
زۆرى ئامۇژگارى كرد، بەلام ژنە گرى گرتبوو، بە ھىچ شىۋەيەك
دانەدەمركايەۋە و داۋىتتەرىيەكەى لە ھەدى تىپەراندبوو. پاشان
دەستى كرد بە دزى كردن لە مىردەكەى و پارەى لە گىرفانى دەدزى.
مىردەكەى چەند جار ھەرەشەى لىكرد و لىيدا، بەلام كەلكى نەبوو.
رۆژ لەگەل رۆژ خراپتر دەبوو. دوو لە پرووى ئىۋە تەنانت لەگەل

کافره‌کان، له‌گه‌ل جووله‌که‌یه‌ک ده‌رۆ‌یشت و ئه‌وی خودا پێی خوش نه‌بوو ده‌یکرد. می‌رده بیچاره‌که‌ی چبکات؟ به‌ری لی به‌ره‌للا کرد و له ماله‌که‌ی وه‌ده‌ری نا. ئیستا به‌ته‌نیا ده‌ژی و ژنه‌تیوه‌ش به‌ره‌للا و هه‌ره‌للا ده‌سوورپێته‌وه.»

پیره‌پیاو گوتی: «چونکه ئه‌و کوره‌ی خزمتان که‌ر و بی شعور بووه! ئه‌گه‌ر سه‌ره‌تا لای بو شل نه‌کر دایه و هه‌وساره‌که‌ی توند بکر دایه، ژنه‌که‌ی لاری نه‌ده‌بوو و ئیستا خزمه‌تی ده‌کرد. هه‌تا سه‌ره چهرمه‌که ئاو نه‌بیردوو هه‌بێ ناگات لی بی. له قه‌دیمه‌وه گوتوو یانه ئه‌سپ و چه‌ک و ژن جینی به‌قانی!»

له‌و کاته‌دا فه‌رمانبه‌ری پشکنی شه‌مه‌نده‌فه‌ر هات بلیتی ئه‌و مسافیرانه وه‌رگرێ که له ویستگه‌ی دوا‌یسی داده‌به‌زین. پیره‌پیاو بلیته‌که‌ی خۆی پێدا.

«به‌لی، ژن ده‌بی له سه‌ره‌تاوه قه‌مه‌ته‌ری بکه‌ی و توند هه‌وساره‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بگری.»

من نه‌متوانی له‌وه زیاتر ددان به‌خۆمدا بگرم و گوتم: «به‌لام جه‌نابت که پیاویکی خاوه‌ن ژن و مالی، ئیستا خۆت ده‌تگوت له بازارێ مکاره‌ی گونۆفینۆف چیت کردوو و چۆنت رابواردوو!»

کابرای بازرگان گوتی: «ئه‌وه ریگای خۆی هه‌یه و هه‌یچ پێوه‌ندییه‌کی به‌م باسه‌وه نییه.» سه‌ری داخست و ئیتر بیده‌نگ بوو. ده‌نگی هۆرنی شه‌مه‌نده‌فه‌ر به‌رز بووه و کابرای بازرگان هه‌ستا، کیسه‌که‌ی له ژیر کورسیی قه‌ماره‌که ده‌رکێشا و قۆپچه‌ی پالتۆکه‌ی داخست، کلاوه‌که‌ی له سه‌ری داگرت و رۆیشت بو پشت فاگۆنه‌که.

دوو

له‌گه‌ل پړوښتنی پیره‌پیاوې بازرگان باس و دمه‌ته‌قتیه‌کی چهنده
که‌سی دهستی پیکرد.

ژمیریار گوتی: «ئهم کابرایه ده‌نگوت باوکانی ته‌وراتییه.»
ژنه‌که گوتی: «ده‌نگوت یه‌ک داماسترووی^۵ زیندووه! چ دل‌ره‌قانه و
دهغه‌زدارانه باسی ژن و میردایه‌تی ده‌کرد!»
پاریزه‌ر گوتی: «به‌لی، ئیمه هیشتا زورمان ماوه بگه‌ینه ئه
بوچوونه‌ی که نه‌ورووپاییه‌کان سه‌بارت به زهماوند و ژیانی ژن و
میردایه‌تی هه‌یانه.»

ژنه گوتی: «گرینگ نه‌و شته‌یه وا ئهم جوړه مروقانه تی ناگن و
نه‌ویش نه‌وه‌یه که زهماوند کردن به بی خوشه‌ویستی زهماوند نییه،
سه‌ر له قور نانه. ته‌نیا نه‌شقه که رهنگ و بونی ئاسمانی به ژیانی ژن و
میردایه‌تی ده‌به‌خشی و ژن و میردایه‌تی راسته‌قینه ته‌نیا نه‌و
زهماونده‌یه که به پرشنگی نه‌وین پروناک بو‌بیته‌وه.»

ژمیریار زور به وردی گوئی شل کردبوو، بزیه‌ک نیشتبوو سه‌ر
لیوی و هه‌ولی ده‌دا سه‌رله‌به‌ری نه‌و باس و خواسه به‌که‌که له به‌ر
بکات و له کاتی پیوستدا به کاری بینئ.

له کاتی قسه‌ی ژنه‌که‌دا، ده‌نگی گریان یا پیکه‌نینیکی پچرپچر له پشت
سه‌ری منه‌وه به‌رز بووه. ئاورمان بو لای ده‌نگه‌که دایه‌وه، پیاوه پیره

۵- داماتسرو: کتیپیکه تاییه‌ت به نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی شانزده‌م که ژیانی
ناوخویی و داب و نه‌ریتی باوی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی به وردی شروقه کردووه.

تهنیا و سەر و پِیش سپی و به پِروالته خانهدانهکهی تهنیشتم بریقهی
چاوی دههات، بۆم دهرکهوت ئه‌ویش هه‌ز دهکات بینه نیو باسه‌که‌وه و
به‌بی ئه‌وه‌ی سهرنجی که‌سیک بۆ لای خوی پراکیشی هاتوو بۆ ئه‌مبه‌ر
و له پشت منه‌وه دانیشتوو. دهستی له سهر که‌مه‌ی کورسیه‌که دانا بوو
و به پِروالته ویده‌چوو زۆر شله‌ژایی و بیه‌هوی ئه‌ویش بیروپرای خوی
دهربری. دهموچاوی سوور هه‌لگه‌پابوو و لیو و پِرومه‌تی ده‌له‌رزی.

به‌ زمانیکی پِرشور و هه‌وسار پساندوو گوتی: «ئه‌وه ئیوه ده‌لین
چی! ئه‌شوق... ئه‌شوق... ئه‌شقیک که ژیانی هاوبه‌ش به پِرشنگی خوی
رووناک ده‌کاته‌وه! جا ئه‌وه قسه‌یه!»

ژنه به دیتنی شله‌ژانی له راده‌به‌ده‌ری ئه‌م به‌رده‌نگه‌ نوییه هه‌ولی دا
به‌ زمانیکی نه‌رمتر و به وردی وه‌لامی بداته‌وه. گوتی: «من مه‌به‌ستم
ئه‌شقی راسته‌قینه‌یه... ئه‌گه‌ر ئه‌م جووره ئه‌شقه له نیوان ژن و می‌رددا
هه‌بی، ژیانیکی به‌خته‌وه‌رانه‌یان ده‌بی.»

پیره‌پیاو چاوانی گری لی ده‌بۆوه، شه‌رمانه‌ و به‌ چه‌زه‌بزه‌یه‌که‌وه
گوتی: «به‌لی، به‌لام هه‌ز ده‌که‌م بزانه‌م به‌ستتانه‌ له ئه‌شقی راسته‌قینه
چییه؟»

ژنه که ویده‌چوو بیه‌هوی باسه‌که له‌گه‌ل ئه‌و به‌ کورتی بی‌پیته‌وه
گوتی: «ئه‌شوق هه‌مووان ده‌زانین چییه.»

پیره‌پیاو گوتی: «په‌نگه هه‌مووان بزانه‌م، به‌لام من نازانه‌م. تکایه
مه‌به‌ستت له ئه‌شقی راسته‌قینه چییه، پِرونی بکه‌وه بۆم...»

ژنه گوتی: «چۆن؟ ئه‌وه زۆر ساده‌یه...» به‌لام تۆزی بی‌ری کرده‌وه و
دوای گت‌گرتنیک درێژه‌ی پیدایه: «ئه‌شوق؟ ئه‌شوق یانی خۆشویستن و له
داو خستنی که‌سیک به‌ شیوه‌یه‌ک که ئه‌و ژنه یان ئه‌و پیاوه له به‌ر
چاوت له هه‌موو ژنان و پیاوانی تر سه‌رت‌تر و جیاوازتر بی.»

کابرای ریش سپی گوتی: «ئەو بە سەرتر زانین و جیاوازی دانانە هەتا چ ماوهیهک دەبێ؟ مانگیک، دوو پوژ، یان نیو سەعات...» دای لە قاقای پیکەنین.

«نا، بە یارمەتیت، ئیستا وەلامت دەدەمەوه. ئیوه باسی ئەو ئەشقه ناکەن کە مەبەستی منه.»

«چۆن باسی ئەو ئەشقه ناکەم؟ قەزائەن مەبەستی منیش راست ئەو ئەشقه یە کەوا ئیوه باسی دەکەن.»

کابرای پارێزەر هاتە نیو باسەکەوه و لەگەڵ ئەوهی ئاماژەیی بە ژنە کرد گوتی: «مەبەستی خانم ئەوهیه کە ژن و میژدایەتی دەبێ لە رینگای خۆشەویستییهوه بێ، یان بەوتەیهکی تر دەبێ سەرچاوهکەیی ئەوین و خۆشەویستی بێ؛ ئەگەر ئەو چەشنە ئەشقهش لە ژیاندا هەبێ، ئەوا پێوهندەکە بە باشی ئەنجام دەدرێ و ئەویش پێوهندەیهکی پاک و پیرۆز و قایم دەبێ. هەر وهها هەر ژن و میژدایەتییهک لە سەر بنەمای خۆشەویستی و ئەوینی سروشتی، یان بە واتایەکی تر ئەشقی، دانەمەزری، هیچ چەشنە قەیدوبەندیکی لە باری ئاکار و پەوشتەوه نابێ.» پووی لە خانم کرد و لێی پرسسی: «لە مەبەستەکەتان تیگەیشتووم یان نا؟»

خانم بە لە قاندنی سەری پوونکردنەوهکەیی ئەوی پەسند کرد. پارێزەر درێژەیی بە وتەکانی دا و گوتی: «پاشان...» بەلام کابرای ریش سپی کە بە هۆی رق هەستانەوه چاوی ئاورێ لێدەبووه و دیار بوو بە زۆر ددانێ بە خۆیدا گرتووه، پەڕپیه نیو قسەکانی کابرای پارێزەرەوه و گوتی: «نا، برای بەریژ. مەبەستی من بە سەرتر زانینی پیاو یان ژن لە هەموو ژنان و پیاوانی دیکەیه. من تەنیا دەپرسم ئەم بە سەرتر زانینە هەتا چ ماوهیهک دەخائینی؟»

خانم شانی هه‌لته‌کاند و گوتی: «بۆ چ ماوه‌یه‌ک؟ بۆ ماوه‌یه‌کی درێژخایهن، بۆ ته‌واوی ته‌مه‌ن!»

کابرای پيش سپی که ده‌یزانی به‌و بیرورا ده‌ربڕینه‌ی خۆی هه‌مووان تووشی سه‌ر سوورپمان ده‌کات و ئه‌وه‌شی زۆر به‌ دل بوو، گوتی: «ده‌ی دیاره‌ ئه‌و جۆره‌ ئه‌شقه‌ ته‌نیا له‌ پۆمانه‌کاندا هه‌یه‌ و ده‌یخوینینه‌وه‌، خۆ له‌ ژیا‌نی راسته‌قینه‌دا نییه‌، له‌ ژیا‌نی راسته‌قینه‌دا ئه‌و به‌ سه‌رت‌ر زانین و جیا‌وازی دانانه‌، زۆر زۆر بخائینه‌ی په‌نگه‌ له‌ سالی‌ک تینه‌په‌رێ و زۆربه‌یان په‌نگه‌ چهند مانگ یان چهند هه‌وتوو یان ته‌نانه‌ت چهند سه‌عات ده‌وام بینن.»

ئیمه‌ هه‌ر سی‌کمان یه‌ک ده‌نگ گوتمان: «نا، چۆن؟ تۆ ده‌لێی چی! به‌ یارمه‌تیت!»

ته‌نانه‌ت کابرای ژمی‌ریاریش ده‌نگیک له‌ گه‌رووی هاته‌ ده‌ری و لۆمه‌ی پیوه‌ دیار بوو.

کابرای پيش سپی به‌ توندی ده‌نگی هه‌لبه‌ری بۆ ئه‌وه‌ی پیمان به‌سه‌لمینه‌ی، گوتی: «به‌لێ قوربان، ده‌زانم، ئیوه‌ باسی شتی‌ک ده‌که‌ن که‌ ده‌بی بوونی هه‌بی و به‌که‌لکیش بی؛ به‌لام من باسی شتی‌ک ده‌که‌م که‌ هه‌یه‌. هه‌ستی‌ک که‌ ئیوه‌ ناوتان ناوه‌ ئه‌وین و خۆشه‌ویستی، ئه‌و هه‌سته‌ش هه‌موو پیاوی‌ک بۆ ژنی جوان و دل‌رفین له‌ دلیدا هه‌یه‌.»

«په‌ککوو، ئه‌و قسه‌یه‌ی ئیوه‌ چهند ناشیرینه‌! ئاخ‌ر له‌ نیو خه‌ل‌کدا هه‌ستی‌ک هه‌یه‌ که‌ ناوی ئه‌شقه‌ و نه‌ک چهند مانگ و چهند سال به‌ل‌کوو ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌ن ده‌وام دینه‌. وانیه‌؟»

«نا، شتی‌ واهه‌ر نییه‌! ئیستا ئه‌گه‌ر قه‌بوولمان بی پیاوی‌ک هه‌یه‌ و ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌نی ژنی‌کی خۆش ده‌وی و له‌ هه‌موو ژنانه‌ی دنیا‌ی به‌ سه‌رت‌ر و هیژات‌ر ده‌زانێ، ئه‌و ژنه‌ دل‌نیام دل‌ی بۆ پیاوی‌کی تر ده‌کورکینه‌ی»

و له میړدهکې خوی به باستر و هیژا تر دوزانې. ههمیشهش له دنیا دا
هر و ابووه. «ئوهی گوت و جگړه یه کی داگیرساند.

پاریزهر گوتی: «ئو ئه شقه رهنګه دوو لایه نهش بی!»

کابرای پېش سپی ودهنگ هات: «نا، قوربان! ئوه مه حاله. بوونی
ئو شته ئوه ونده که مه وهک ئوه وایه له باری عاره بانه یه ک توکدا دوو
دهنک دیاری بکین و چاوه پروان بین بکونه پال یهک. جگړه له وهش، خو
کېشه که تهنیا توژی گرمانه نیه. بیزار ی و له یهک وهره ز بوونیش
هیه. «تامه زرویانه مژیک ی له جگړه که ی دا و گوتیشی: «ئو
چاوه پروانیی ئیمه بو ژیانی ژن و میړدایه تی وهک ئوه وایه مؤمیکی
چکوله داگیرسینین و بمانه وئ له ماوهی تهمنی ئیمه دا بگری و ته و او
نه بی.»

خانم گوتی: «به لام جه نابت به رده و ام باسی ئه شقی جه سته یی ده که ی
و وادیاره ئه شقیکت ناوی له سهر بنه مای نامانج و یه کبوون و پیوه ندیی
رؤح دامه زرا بی.»

کابرای پېش سپی دهنگیکی سهیری له گهرووی دایه ده ری و له گهل
ئوهی و ته ی خانمی دوویات ده کرده و گوتی: «پیوه ندیی رؤح! نامانج و
یه کبوون! بو چی؟ ئه وانه هه مووی به جیی خوی، به لام بمبوورن، بی
ئهده بییه ئوه ده لیم، بو ئه و پیوه ندی و یه کبوونه پیوست ناکات دوو
که س پیکه وه سه رجیی بکهن؟» به ته وسه بزه یه که وه پرسیی: «یانی ئیوه
پیتان وایه بو پیوه ندیی رؤح و یه کبوون ژن و پیاو پیکه وه ده خه ون و
سه رجیی ده که ن؟»

پاریزهر گوتی: «به لام راستی به پیچه وانه ی و ته کانی جه نابته. من پیم
وایه پیوه ندیی ژن و میړدایه تی راستییی که و هه موو مروقه کان، یان
زوربه یان، له و پیوه نده دا پیکه وه گری ددرین و زوربه ی ئه وان

سالانیکى دوورودریژ بهو پهړى خوښه ویستی و وهفادارییه وه پیکه وه
دهژین.»

کابرای پيش سپى دیسان دهستی کرد به پیکه نین و گوتى: «ئیه وه له
پیشدا گوتتان ژيانى هاوبهش له سهر بنه مای ئه شق پایه دار ده بى؛ له
کاتیکدا من گومانم له ئه شق هه یه و پیوه ندى ژن و میرد ته نیا وه ک
مامه له یه کى هه وه ساوى چاو لیده که م، تکایه بوونى ئه شقم به پیى
دابونه ریتى زهماوند پی بسه لمینن! چونکه زهماوند له م سهرده مه دا
ته نیا فیل و خو فریودان، یان یه کتر فریودانه و به س!»

پاریزه ر گوتى: «ئوه چه قسه یه که! من ده لیم ریوره سمى زهماوند و
پیک هینانى ژيانى هاوبهش له رابردوودا بووه و ئه مرؤش به شیوه یه کى
فهرمى به رده وامه.»

«به لى، هه یه. به لام بو هه یه؟ له بیرتان بى وه لامى بو یه که م بده نه وه!
پیوه ندى ژن و میردایه تى ته نیا له نیوان که سانیکدا بووه و هه یه که
شتیکى پر له راز و نه نینى تیدا ده دوزنه وه، ئه ویش په یمانیکه له
سهرده ستى خودا به یه کیان داوه وله سهرى سوورن. ئه م چه شنه
پیوه نده بو که سانیکى ئه وتو بوونى هه یه به لام له نیو ئیمه دا نییه. لیږه
خه لکى ته نیا وه ک ریگایه ک بو پیوه ندى جنسى چاو له زهماوند ده که ن،
ئاکامه که شى ته نیا زوره ملی و فیل و ته له که یه و دیاره له مه سه له ی
یه که مدا تامل کردنى ئه و ژيانه ئاسانتره. ژن و میرد خه لکى فریو ده دن
و واده نوینن که ژيانى هاوبه شیان پیک هیناوه، به لام له راستیدا هه ر
کامیان چه ند ژن و چه ند میردیان هه یه. ئه ویش زور ئاکاریکى دزیوه.
گریمان ناحه زبیه که ی زور به لمانه وه گرینگ نه بى. به لام ئه وه ی له
کومه لگادا زوره و جیگای داخه ئه وه یه که ژن و میرد به پواله ت و له
به ر چاوى خه لک واده نوینن که له ژياندا هاویدل و هاوپه یمان ده بن، به لام

هەر له مانگی دووهه می پیک هینانی ژیانى هاوبه شییانه وه له یه کتر بیزار دهبن و ژهنگی رق و نه فرهت له یه کتر دلایان داده گری و حز دهکن له یهک جیا ببنه وه، له گه ل ئه وه شدا دریژه به ژیانى پیکه وه بوون ددهن و ژیان له یه کتری دهکنه دۆزهخ، وه هاش هیوا بپراو دهبن و ژارای بیزارى دهچیژن، بو رزگار بوون دهست بو خو کوژی دهبن یان به رانبه ره که یان دهرمانداو دهکن، یان به هەر شیوه یهک بی سه ری به گومدا دهکن!» ئه و قسانه ی به راویژیکی توند و پر له رق و بیزارى دهرده بری و ریگی به هیچ کهس نه دها زمانى بگه ری. هه موومان بیدهنگ بووین. دۆخیکی ناخۆش نیو فاگۆنه که ی داگرتبوو.

پاریزه ر ده بویست ئه و چه له حانی و مشتومره ناخۆش و جارزکه ره بیرپیته وه که خه ریک بوو به جیگای باریک ده گه یشت؛ گوته ی: «به لى، شکی تیدا نییه هیندی جار ئه و کیشه و له یهک تینه گه یشتتانه ش له ژیاندا دیته پیشى.»

کابرای ریش سپی رووی تیکردم و به له بزیکى نه رم و له سه ره خو گوته ی: «وادیاره ئیوه من ده ناسن، وانیهه؟»

«نا، ئه و شانازییه م نه بووه.»

«شانازییه کی گه وه نییه. من پۆز دنی شیف^۶ - م، هەر ئه و که سه ی که «ئه و کیشه یه ی» بو هاتوته پیشى. به لى ئه و که سه ی که ژنه که ی خو ی کوشت.»

بیره بپا و ئه و قسه یه ی کرد و له گه ل ئاخافتنه که ی به په له چاوی به هه مووماندا گیرا.

هیچ کەس قەسەییەکی بۆ گوتن نەدۆزییەو و بێدەنگی بالی بە سەر
فاگۆنەکەدا کێشا.

ئەو جارێکی تر ئەو دەنگە تاییبەتەیی لە گەرۆوی دایە دەری و گوتی:
«باشە، گرینگ نییە. ببورن...ئێتر سەرتان نەهیشینم.»
پاریزەر گوتی: «نا، ئەو چ قەسەیکە؟ ریزتان هەیە!» بەلام خۆشی
نەیدەزانی دەیههوی چ بلی.

پۆزدنیشیف گویی بە وتەکانی ئەو نەدا و بەپەلە گەرایەو سەر
جیگاکی خۆی. پاریزەر و خانم بە سرتە قەسیان دەکرد. من لە پال
پۆزدنیشیف دانیشتبوم و هیچم نەدەگوت. چونکە شتیکم پئی شک
نەدەهات شیایوی باس کردن بی. رووناکایی نیو فاگۆنەکەش بۆ ئەو
نەدەبوو کتیب بخوینمەو، بۆیە چاوم قووچاند و وام نواند خەوم
لیکەوتوو.

بەو شیوێهە هەتا ویستگەییەکی تر پۆیشتین.
لەو ویستگەییە پاریزەر و خانم، کە پیشتر بریاریان دابوو و لەگەڵ
فەرمانبەری کۆنترۆلی شەمەندەفەر قەسیان کردبوو، پۆیشتن بۆ
فاگۆنیکی تر. کابرای ژمیریار لە سەر کورسییەکی پال کەوتبوو و لە
حەوسالان راست بووبۆو. پۆزدنیشیف لە پەستا جگەرەیی دەکێشا و
چاییەکی کە لە ویستگەیی پیشوو دەمی کردبوو دەبخواردو.

کاتیکی چاوم هەلینا و کابرا پیرەم دی جگەرەیی بە لیوییهو ناو و
تامەزرۆ یانە مژی لێدەدا، رووی تیکردم و بە لەبزیکی لیبراوانە و بە
پەشوکاوییهو گوتی: «رەنگە ئیستا کە زانیوتە من کێم، حەز نەکی لە
لای من دانیشی. ئەگەر دەزانی بوونی من وەرەزت دەکات، لێرە
دەرۆم.»

«نا، تکایە قەسی وا مەفەرمو!»

«که‌وایه ئەگەر خەزت لێیە چایەک مەیل کە. بەلام چاییەکە زۆر
رەشە.» چایەکی بۆ تێکردم.

پیرەپیاو چاوی لە چاوم بری و گوتی: «ئەوانە قسە دەکەن و
خۆشیان نازانن دەلێن چی!»
«مەبەستت چییە؟»

«هەر ئەو قسانە ی بیستت ئیتەر، سەبارەت بە ئەشەقەکیان و ئەووی
کە ئەشەق چییە. وا دیارە ئیتەر خەوت نایە؟»
«نا، خەوم نایە.»

«که‌وایە خەزت لێیە بۆت باس بکەم کە ئەو ئەشەقە چۆن منی بەو
جێیە گەیانند کە باس کرد؟»
«بەلێ، ئەگەر خۆت تاقەتی گێرانه‌وت هەیه من زۆریش خەز
دەکەم!»

«نا، من بێدەنگ بوونم زۆر پێ ناخۆشە. چایەکەت بخۆوه. زۆر رەش
نییە؟»

ئەو چایە ی بۆی تێکردم بەراستی رەش بوو، دەتگوت دۆشاوه. بەلام
پەرداخیکم خواردوه.

لەو کاتەدا فەرمانبەری کۆنترۆل هات. پیرەپیاو چاوی لە سەر
هەلنەگرت هەتا چوووه دەری و پاشان دەستی کرد بە گێرانه‌وه ی بە
سەر هاتی ئەشەقەکە ی.

سی

«زۆر باشه، که‌وایه ئیستا بۆتان باس ده‌که‌م... هەر به‌پراستی هه‌ز ده‌که‌ی به‌سه‌ر هاته‌که‌م بیستی؟»

من دووپاتم کرده‌وه که زۆریش هه‌ز ده‌که‌م. گتیکێ گرت و ده‌ستی به‌ده‌موچاویدا هینا و ده‌ستی پیکرد:

«ئه‌گه‌ر بیگرمه‌وه، ده‌بی له‌سه‌ره‌تاوه مووبه‌موو باسی بکه‌م. ده‌بی بلیم چۆن و بۆچی زهماوه‌ندم کرد و به‌ر له‌زهماوه‌ند کردن کێ بووم و چی بووم.»

به‌ر له‌زهماوه‌ند کردن من وه‌ک هه‌مووان ده‌ژيام. یانی وه‌ک هه‌موو ده‌وروبه‌رییه‌کانم. من خاوه‌ن مل‌ک و ب‌روانامه‌ی زانکۆم. گه‌وره و خاوه‌دانیش بووم. به‌ر له‌زهماوه‌ند ژيانم وه‌ک هه‌مووان وابوو، یانی پ‌ر له‌تۆلازی و رابواردن، وینه‌ی هه‌موو ده‌وروبه‌رییه‌کانم که ژيانیان به‌داوینته‌ری و عه‌یش و نۆش راده‌بوین، لیم ر‌وون بوو به‌و جۆره‌ ده‌ژیم که شایانی خۆمه. خۆم به‌گه‌نجیکێ جوانچاک و خوین‌شیرین ده‌زانی. ژانم له‌خشته‌نه‌ده‌برد و ویستی ناسروشتیم نه‌بوو و به‌په‌چه‌وانه‌ی زۆربه‌ی هاوته‌مه‌نه‌کانم هه‌ز و ئاره‌زووی ژيانم چیه‌ژی جینسی و هه‌وسبازی نه‌بوو. زیده‌ر‌ه‌ویم له‌عه‌یش و نۆش و داوینته‌ری نه‌ده‌کرد و به‌راده‌ی پیویست و ته‌نیا بۆ پاراستنی له‌شساغیم جاروبار ئه‌و کاره‌م ده‌کرد. خۆم له‌و ژانانه‌ ده‌ب‌وارد که به‌زگه‌ر بوون یان به‌هۆی خۆشه‌ویستییه‌وه لیم ده‌بوونه‌ قیلی که‌وای سپی. حاشای لێ ناکه‌م که به‌هۆی پیوه‌ندی جنسییه‌وه چه‌ند مندالیک هاته‌ ئاراوه و چه‌ند

ژنیکیش گیرۆدهی ئەشقم بوون، بەلام من نەگرینگیم بەو شتانه نەدهدا و ئەو رەفتارەم نەک بە بی رەوشتی نەدهزانی بەلکوو شانازیشم پیوه دهکرد.»

تۆزی مات بوو و دەنگە تایبەتەکە ی لە گەرووی دایە دەری، دیار بوو ئەو دەنگە، تایبەتی کاتیکیە کە بیریکی نوی بەزەینی دەگات.

بە گورپوتنیکی زۆرەوہ درێژە ی بە قسەکانی دا: «لە ھەمووشی خراپتر ئەوہیە. دزیوی رابواردن و داوین پیسی لە پیوہندیی جەستەییدا نییە. ھیچ کاریکی نەشیاوای جەستەیی نا بی بە خراپەکاری بزانی. خراپکاری و داوین پیسی راستەقینە ئەوہیە کە کەسیک خۆی لە ھەموو قەیدوبەندە رەوشتیہکان سەبارەت بە ژنیکی بدزیتەوہ کە پیوہندیی جەستەیی لە گەلیدا بوو. بەلام من ئەو خۆدزنیوہیەم بە کاریکی شیاو و باخدار دەزانی. لە بیرمە جاریک زۆرم ئازار کیشا کە نەمتوانیبوو پارە بەدەم بە ژنیکی کە عاشقانە دەستی لە گەل تیکەل کردم، ھەر بۆیە دلم ئاسوودە نەبوو ھەتا پارەکەم بو نارد و پیشانم دا کە لە رۆوی ئەخلاقەوہ ھیچ ھەقیکی بە لاموہ نییە و گەردنی ئازاد کردووم.» لە ناکاو دەنگی ھەلبەری: «ئاوا بو سەلماندنی قسەکانی من سەرت مەلەقینە. ناتوانی من فریو بەدی. ئیوہ ھەمووتان، ئیوہ... ئیوہ... مەگین لە کاتیکی کە مەسەلە یەکی جیاواز بێتە گۆری. لە باشترین بارودۆخدا ھەروا بیر ی لیدەکەنەوہ کە من لەو کاتەدا بیرم دەکردوہ. دە ی، با واز لەو شتانه بێنن! داوای لیبورتن دەکەم! قسە لە سەر ئەوہیە کە ئەم بارودۆخە چەند تال و ناحەزە، چەندەش رەشە!»

«چی رەشە؟»

«ئەو گىژاۋى بەلایە، كە ھەستى ئىمە بۆ ژنان و پىۋەندىمان
لەگەلئانا وامان لىدەكات بە ناخىدا پۆچىن. بەلى گەرەم! من ناتوانم
سەبارەت بەو مەسەلەيە بە شىۋەيەكى ئارام و ئاسايى بدويم و ھۆى
ئەو شلەژانەشم ئەو رووداۋە نىيە كە بە وتەى ئەو پىاۋە قەيرانىكە و
تېيكەوتووم. نايشارمەۋە، ھۆيەكەشى ئەۋەيە لەو كاتەۋە ئەو
رووداۋەم بۆ ھاتۆتە پىشى، چاوم كراۋەتەۋە و ھەموو شتىك بە
روون و ئاشكرايى دەبىنم. ھەموو شتىك لە بەر چاوم گۆرپاۋە و
روونتر دەبىنم، ھەموو شتىك!...»

جگەرەيەكى داگىرساند و ھەر دوو ھەنىشكى لە سەر ئەژنۆى دانا
و دەستى كرد بە گىرپانەۋە.

ھەوا تارىك بووبوو و من پوخسارىم نەدەدى. لە نىۋ قەرەبالغ و
ژاۋەژاۋى فاگۆنەكەدا دەنگە تىژ و سەرنجپراكىشەكەيم دەبىست.

چوار

«بهائی هاوړی، تهنیا بهو ئازاره که کیشام بوم روون بؤوه
ریشهی دهردهکه له کویدایه. تیگه یستم دهبن بارودوخه که چون بی و
هر لهو کاته دا گیزاوی رهشی راستییه که م بؤ دهرکه وت.

حز دهکه ی بزانی چی بووه هوئی روودانی ئه و قهیرانه و کهنگی
و له کوئی دهستی پیکرد؟ لهو کاته وه دهستی پیکرد که هیشتا ته مه نم
نه گه یشتبوه شازده سال و قوتایی دواناوه ندی بووم،
براهه وره که شم خویندکاری سالی یه که می زانکو بوو. من هیشتا
نه که وتبوومه سهر هه وای ژن و میبازی، به لام وهک هه موو
میرمندا لانی تر که وتبوومه گیزاوه که وه و ئیتر پاک نه بووم. سالیک
زیاتر بوو که هاوړیکانم تیوه یان دابووم. ئیتر وا رمووده بوو بووم،
ژن، نهک ژنیکی تاییه ت، به لکوو هه موو ژنیکم به چاوی هه وهس
دهدی و حهزم دهکرد به رووتی بیانینم. به دیتنیا ن هه موو گیانم
تامه زرو یانه دهخواستن و ئازارم دهکیشا. کاته ته نیاییه کانم ئیتر پاک
نه بوون. من وهک نه وه د و نو له سه دی میرمندا لانی دیکه ئازارم
دهکیشا... دهرسام، دوعام دهخویند و له خراپه کاری دا نوم ده بووم.
له دنیای خه یال و له جیهانی راسته قینه دا رمووده بوو بووم. به لام
هیشتا دوا یین هه نگاوم لهو ریگایه دا هه لئه هینا بؤوه. خو م رمووده و
زایه دهکرد به لام که سیکی دیکه م تیوه نه ددها. لهو سه رو به ندها
یه کیک له هاوړییانی برا که م په یدابوو. خویندکاری زانکو بوو،
کهنجیکی شاد و به نه شه بوو؛ لهو که سانه بوو که پیمان ده لئین

کورەخاسە! یانی لە راستیدا زۆر ھەرزە و سووکوچرووک بوو. بادنۆشی و قومار ھەر ئەو فیڕی کردین و پوژتیک دواى بادنۆشی و سەرخۆش بوون فریوی داین وای لیکردین بچینە خانەى لەش فرۆشان. وەھا خاوی بەستین نەمانتوانی لە قسەى دەرچین و لەو شویئە خۆمان دیتەو. براکەشم کە وەک من پاک مابۆو ئەو شەو ھەلخلیسکا و کەوتە چالی رەشى تاوانەو. ئابروومان دلۆپەک بوو تکا. منیش مندالیکی پازدە سالان، بی ریزیم بە ھیا و ئابرووی خۆم کرد و بوومە شەریکی بی ئابروو بوونی ژنیک، بی ئەوہی بزنام تووشی چ زەلکاوێک بووم و چی دەکەم. ھیچکات گەورەکان پێیان نەگوتبووم ئەو کارەى کردوومە کاریکی خراپ و نەشیاو. ئەمڕۆش ھیچ میژمندالیک ئەو قسەى لە گەورەى خۆى نابیستی؛ ھەلبەت لە ئایین و شەرعدا ھاتوو و دەلى زیناح مەکە. بەلام شەرع تەنیا بە کاری ئەو دى لە تاقیکاری و انەى دینیدا وەلامى پرسسارەکانى ماموستا بدەو، ھەلبەت ئەویش زۆر پێویست نییە گرنگایەتیەکەى زۆر کەمترە لە گرنگایەتی بە کار ھێنانى ut^v لە رستەى شەرتیدا.

وہلحاسل ھیچ کام لەو گەورانەى کە ریزم بو بیروپریان دادەنا نەیانگوت ئەو کارە کاریکی دزیو و نەشیاو. بە پێچەوانە ئەو کەسانەى ریزم بو دادەنان ھەموویان بە کاریکی باشیان دەزانى. بیستبووم دەیانگوت کیشەى بالغ بوون و گری ھەوہسى گەنجیتی دادەمرکینى. ئەوانەم دەبیست و دەمخویندەو. گەورەکان دەیانگوت ئەو کارە بو پاراستنى لەشساغى باش و بەکەلکە و زوریش پێویستە. لە ھاورپیکانم بیستبو دەیانگوت ئەو کارە نیشانەدرى لێھاتووی و

Ut -v قاعدەى کە لە زمانى لا تینیدا.

توانایی و بوونه پیاوه. بهم شیویه له هه موو لایه که وه پیم سه لمیندرا بوو که ئه و کاره زور به که لک و پتویسته. ده پرسن مه ترسی نه خووشی؟ ئه وهش ریوشوینی خوئی هیه و بیریان لیکردوته وه. ده ولت که خه مخوری میلله ته که ی خوئی ته، ئاگاداری بارودوخی ته ندروستی خانه ی له شفرۆشانه و پزشکی و په رستاری بو ته رخان کردون. بو ئه وه ی گه نج و لاوانی ولات تووشی نه خووشی نه بن، چه ندین پزشکی له و شویتانه دامه زراون و مووچه و هرده گرن. ئه وان ده لاین ئه و کاره بو ته ندروستی گه نجان و میرمندا لان زور به که لکه. ئه وان سیسته می خراپکاری دروست و به که لکیان بنیات ناوه. من دایکانیک ده ناسم له و باره وه نیگه رانی کورپه کانیان و زانست منداله کانیان بو خانه ی له شفرۆشان هان ده دا.»

«زانست؟ ئه وه چ پتوه ندییه کی به زانسته وه هه یه؟»

«ئه ی پزشکیه که کان چکاره ن؟ مه گین ئه وان کاهینی په رستگه ی زانست نین؟ کتیه داوین پیسی و خراپکاری به کاریکی به که لک ده زانی و گه نجان و میرمندا لان هان ده دا پرووی تیکه ن و به ره و ئه و هه لدره پالیان پتوه ده نی؟ بو چاره سه رکردنی ئاکله ش ده ستیان داوه ته کاریکی مه ترسیدار و به ته واوی گرینگی پیده ده ن.»

«ده ی باشه ئه و نه خووشییه ده بن چاره سه ر بکری، وانیه؟»

«ئه گه ره یه که له سه ده ی ئه و هه ولانه ی بو چاره سه ری ئه و نه خووشیانه ده درئ، بو به رگری کردن له خراپکاری و بنه برکردنی داوین پیسی بدرایه، زور له میژ بوو ئالکه بنه بر کرابوو. به لام ئه م هه ولانه بو له نیو بردنی خراپکاری نه دراوه، به لکوو بو هاندان و به باش و بی مه ترسی نیشان دانی خراپکاری دراوه. به لام ئیستا ئیمه باسه که مان له سه ر ئه وه نییه، مه سه له که لیتره دایه، نه که هه ر من

به لکوو له سه تا نه وه دی لاوان، ئه ویش نهک هه ر له چینی ئیمه، به لکوو هه موو گه نجان، ته نانه ت گوندنشینه کانیش، بووینه ته قوربانینی به لایه کی ترسناک و مالویرانکه ر. مه سه له که لیره دایه، دارمانی من به هوی تیکه ل بوونی سروشتی له گه ل ژنیکی تاییه تی نه بوو که منی شه یدای خوی کردبئ. نا، هیچ ژنیک منی هه لنه خه له تاندبوو. دارمانی من به هوی بیروباوه ری ئه و که سانه وه بوو که ئه و پرموده بوونه یان به ریگایه کی سروشتی و ته نانه ت ته ندروستییه کی به که لک ده زانی و بری که سی دیکه ش ئه و کاره یان بو لاوان نهک به پرموده بوون به لکوو به رابواردنیکی سروشتی و زور پاک و به دوور له تاوانیش ده زانی. من تینه ده گه یشتم و نه مده ا زانی ئه و پرموده بوونه دارمانیکه، هه ر بویه ورده ورده خه ریک بوو به پیی ئه و باوه ری به سه رمدا سه پابوو، ئه و چیژهم به پنداویستییه کی باش و به که لکی تافی لاوی ده زانی و خوم بو شل کردبوو. هه ر وه ها خوم به مه ینوشین و دووکه لیش گرتبوو. به م جووره و له یه که م دارماندا بوم ده رکه وت شتیکی تاییه ت و دلته زین له و کاره دا خوی هه شارداوه. له بیرمه هه ر ئه و کاته به ر له وه ی له و ژووره بچمه ده ری، هه ستم به باریکی قورس کرد له سه ر دلم و وه ها خه م دایگرتم خه ریک بوو ده ست بکه م به گریان. خه می ئه وه م بوو ئابرووم چووه و په رده ی هه یام دراوه و پیوه ندیی پاک و مروقانه م له گه ل ژن بو هه میشه کوتایی پیه اتووه. به لی، کاکي خوم پیوه ندیی پاک له گه ل ژن له و کاته وه ئیتر له لای من بارگه وبنه ی پیچایه وه و بوونی نه بوو. من بووبوومه شتیکی هه رزه و تولان، به که سیکی داوین پیس و خویری ناوبانگم ده رکردبوو. بووبوومه میبازیکی تولان و هه یاتکاو. بوونه میباز گورانی حاله تی جه سته بییه. وهک خووگرتن به مورفین، یان ئه لکول و

جگهره. راست بهو جورهی که سیکی خوگر توو به مادهی سرکه ر یان ئاره قخور و جگهره کیش، ئیتر مرؤفیکی ئاسایی نییه، که سیکیش که بو به دهست هینانی چیژی جهستهیی نزیکی له گهل ژنان دهکا، ئیتر مرؤفیکی ئاسایی نییه. که سیکی ئابرووتکاو و فهوتاو. میبازه. راست بهو جورهی مرؤفی رمووده بوو به مادهی سرکه ر یان ئاره ق و مهشرووب به حاله تی رهفتار یان دهموچاویدا دناسریتته وه، میبازیش بهو شیوهیه دناسریتته وه. میباز له وانیه بیته که سیکی تۆبه کار و ددان به خویدا بگری و له گهل نهفس و هوهوسی خوی به ربه رهکانی بکات؛ به لام پیوهندی ساده و روون و پاک له گهل ژن به خویه وه نابینی. له راستیدا ده بیته مرؤفیکی دلپیس و خانه گومان و بی باوه ر. هه موو ژنان به چاویک ده بینی. مرؤفی میباز کاتیک چاو له ژنیک دهکات، به شیوهی روانین و لی ورد بوونه وهیدا له ریوه دناسریتته وه. من بوومه میباز و هه روا میباز مامه وه و هه ر ئه وه دیش بووه هوی زایه بوون و تکانی ئابرووم.»

پینج

«به لئی قوربان، ژیانم به و شیوهیه تیدهپه ری و رۆژ له گه ل رۆژ خراپتر ده بووم. رۆوم له چاکه نه ده کرد و هرچی کاری خراپه بوو دهستیان ماچ ده کردم. ئاخ خودایه گیان! کاتیک کاره دزیوه کانی خۆم له و بواره دا وه بیر دیته وه، له ترسانا مۆچرکم پيدا دئ و دهله رزم. ئه وه یه بیره وه رییه کانی ئه و سه رده مه م، له لایه کیشه وه هاوړیکانم پیگه نینیان به و جوړه پاکی و بی تاوانییه م دهات. له هه مان کاتدا بارودۆخی گه نجه ده وله مه نده ته پړۆش و خۆش رابویره کان و ئه فسه رانی له و شیوه یه م ده دی و هه روه ها ئه وانیه له پاریسه وه هاتبوون و ده مزانی چی ده کهن و چییان له ژیر سه ردایه. ئه و پیاوانه و خۆشم که له ته مه نی سی سالییدا هه موومان فاسق و بی ئابروو بووین، په له ی ره شی سه دان کاری چه په ل و قیزه ونانه و پیوه ندیی جنسی له گه ل ژنان، که وتبووه سه ر شووشه ی ویژدانمان و تاریکی داگیرابوو. به لئی ئیمه ی ته مه ن سی سالی داوین پیس و دلره ش، به قه لافه تی ریکوپیتک و ده موچاوی جوان و تیفتیفه دراوه وه، بۆنی عه ترمان رۆژه رییه ک ده رپۆیشت، کراسی سپی و فراک و بۆنیفورمی جوان و نویمان له بهر ده کرد و ده چوینه تالاری میوانداری و کوړی سه ما و دیلانه وه؛ واشمان ده نواند که سانیککی پاک و بیگه ردین و له ئاوی شه و پاکترین. خۆمان ده کرده هیما ی پاکی و رازاوه یی. به راستی عه جبه شاکاریک بوو!

بیری لی بکوه ئیستا ده‌بوو چۆن بیت و چیه! ده‌بوو جوړیک بووايه ئەگەر یه‌کیک له‌و که‌سانه له‌ کوړیکدا له‌ خوشک یان کچه‌که‌ی من نزیك بووه، من که ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ل ژیان و هه‌لسوکه‌وتی ئه‌و هه‌یه، ده‌بێ برۆمه‌ پیشی، بانگی بکه‌مه‌ سووچیک و به‌ گویدا بچرپینم: "بروانه‌ هاوړی، من له‌ بنج و بناوانی ژیان و په‌فتاری تو ئاگادارم و ده‌زانم شه‌وانه‌ له‌ کوئ و له‌گه‌ل کئ رایده‌بویری. هه‌ر بویه‌ پیت ده‌لیم ئیره‌ جیی تو نییه‌. ئیره‌ کچی پاک و رووسووری لینی، خۆت ناشیرین مه‌که‌ و لیره‌ برۆ!" ئه‌وه‌ کاریکه‌ ده‌بێ بیکه‌م. به‌لام له‌ راستیدا چی ده‌که‌م؟ کاتیک یه‌کیک له‌و پیاوانه‌ ده‌ستی له‌ نیو‌قه‌دی خوشک یان کچه‌که‌ی من وه‌ره‌یناوه‌ و سه‌مای له‌گه‌ل ده‌کات، ئەگەر ده‌وله‌م‌ه‌ند و ده‌سترۆیش‌توو بی زور زور خو‌ش‌حال ده‌بم. خو‌زگه‌ دوا‌ی ریگۆل بۆش^۱ ئه‌و سه‌ر به‌رزییه‌ به‌ نسیمی خوشکی منیش بووبایه‌! ته‌نانه‌ت ئەگەر به‌ هوی هه‌رزه‌یی و تو‌لازییه‌وه‌ نه‌خو‌ش‌ییه‌کیش به‌ یادگار به‌جی بیلی، گرینگ نییه‌. ئەم‌رۆ ئه‌و نه‌خو‌ش‌یانه‌ چاره‌سه‌ر ده‌کرین. به‌لی، وایه‌! من چه‌ند کچی له‌ بنه‌ماله‌ خانه‌دانه‌کان ده‌ناسم دایک و باوکیان به‌ شانازییه‌وه‌ پیشک‌ه‌ش به‌ پیاوانی گیرۆده‌ بوو به‌ نه‌خو‌ش‌یی ئاکله‌یان کردوون. په‌ککوو له‌و ئاکاره‌ دزیوه‌! به‌لام ئه‌وه‌ بزانه‌ رۆژیک دی بۆگه‌نی ئه‌و په‌فتاره‌ چه‌په‌ل و ناحه‌زانه‌ ولات دابگری.»

کابرا چه‌ند جار ده‌نگه‌ سه‌یره‌که‌ی له‌ گه‌رووی دایه‌ ده‌ری و بۆلای چایه‌که‌ وه‌رسووړا. چایه‌که‌ی زور ره‌ش بوو و ئاوی

۱- Rigolboche نازناوی Marguerite Bodel ناوی سه‌ماکه‌ر و گورانییژیک بوو له‌ سالانی ده‌یه‌ی په‌نجای سه‌ده‌ی نو‌زده‌دا له‌ پاریس به‌ ناوبانگ بوو.

کولاتوومان نه بوو که مړه نگی بکه یین. هه ستم کرد ئه و دوو په رداخه ی خوار دوو مه ته وه شوینی له سهر هه سته دهمارم داناوه. که وایه کاریگه ریی له سهر ئه ویش بووه و ههر بویه هه یه جانه که ی جار له گه ل جار زیاتر ده بوو. دهنگی له په سستا به رزتر ده کرده وه و به زمانیکی ته ر و پاراوتر ددوا. به رده وام جوړی دانیشننه که ی ده گوړی. کلاوه که ی له سهری داده گرت و له سهری ده کرده وه. له و پانتا نیوه تاریکه ی نیو فاگونه که دا گوړانی حاله تی ده موچاوی دیار و سهرنجر اکیش بوو.

دریژهی به قسه کانی خو ی دا: «من به و شیوه یه گه ی شتمه ته مه نی سی سالی. به بی ئه وه ی بو ساتیک له و قه سته ی خو م خافل بم که ئه ویش بیرکردنه وه له ژن هینان و پیکه یینانی بنه ماله یه کی زور به رز و پیروز بوو. ههر بویه کچانم ده خسته ژیر چاوه دیری و له وانه یانم ده کو لیبیه وه که له مه به سته که م نزیکتر بوون. خو م له زه لکاو ی داوین ته ریدا نو قم بوو بووم و له گه ل ئه وشدا بیرم له وه ده کرده وه کچی کی داوین پاک و شیاو بدوزمه وه و ژیانی هاوبه شی له گه ل پیک به یینم. زور کچم له دل ی خو مده هله ده سه نگاند و به شیاوی خو م و هاوژین بوونم نه ده زانی. له ئاکامدا کچی کم دوزیبیه وه شیاوی ئه وه بوو زه ماوهندی له گه ل بکه م. ئه و کچه یه کی ک له و جووته کچه ی مالیکی خه لکی پینزا^۹ بوو که سهرده میک زور ده وله مهند و زه نگیین بوو به لام دواتر هه موو سامانه که ی له دست دابوو.

رۆژیک به سواری گهمیه چو بووین بۆ گهشت و سهیران و شهوی مانگ هه لاتبوو گه پاینه وه، من له نیو گهمیه که دا به ره و پوووی دانیشتبوووم و چاوم له بهژن و له شولاری ریکوپیکی دهکرد، چینی قژه زیرینه که ی دارژابوو سه رشان و ملی و کراسیکی که ژی تهنگی له بهر دابوو. له ناکاو بۆم ده رکهوت ئه وه راست ئه و کچه یه وایلی ده گه پام. هه ستم کرد ئه و له هه موو هه سته کانی دل و بیر و بۆچوونه کانی زه نیم تینه گات و پیم وابوو ئه وه ی به دل و زه یندا تیده په ری، به رزترین و ناسکترین شتی دنیا یه. له راستیدا ئه وه ی له دل و زه یندا بوو ته نیا به ژن و بالای جوانی ئه و بوو که به و کراسه که ژه وه و چینی بسکه زیرینه که ی سه رشان ی به شنه ی با په ریشان بوو بوو. دوا ی رابواردنی رۆژیک له گه ل ئه و چه زم ده کرد زیاتر و زیاتر لئی نزیک ببه مه وه.

چیرۆکیکی سهیره. پیکه وه بوونی جوانی و چاکی به راستی ویست و بۆچوونیکی باتل و هه له یه. ژنیکی جوان دوو قسه ی پر و پووچت بۆ ده کات، تۆش گوئی بۆ شل ده که ییت و تینا گه ی قسه کانی بیهووده یه و به گیان و دل با وه ری پیده که ی. قسه ی پیس و کاری دزیو ده کات و تۆ هه مووی به جوان و ناسک ده زانی. ئه گه ر قسه ی خراپ نه کات و کاری ناحه زیش ئه نجام نه دات، دلنیا ده بی ژنیکی بی وینه و داوین پاک و تیگه یشتوو.

گه پامه وه بۆ مائی و له خۆشیانا پیم وه عه رزی نه ده که وت. خاترجه م بووم له وه ی ئه و کچه سه ره چاوه ی هه موو چاکی و پاکیه کانه و شیاوترین که سه بۆ ئه وه ی ژیا نی هاو به شی له گه ل پیک به نیم. رۆژی دوا یی داوام لیکرد شووم پی بکات.

چیرۆکی ئالۆزه. له ههزار پیاو که ژن دینن، ئه ویش نه ک که سانیکه وهک ئیمه به لکوو به داخه وه ته نانهت له نیو خه لکی ره شو کیشدا، زور به ده گهن پیاویک هه لده که وی بهر له ژن هینان ده، یان سه د، یان وهک دۆن ژوان هه زار جار له گه ل ژنان دهستی تیکه ل نه کردبێ. (ئه وه شمان له بیر نه چی ئه مرۆ وهک بیستبووم و به چاوی خۆم دیتم گهنجی پاکداوین و گه شبین و دلپاک زورن که زهماوه ند کردن به گالته نازانن، به لکوو به کاریکی زور گرینگیشی ده زانن. خودا دهست به عومریان بگری، شوکر زیره کن. به لام له زهمانی ئیمه دا ریژه ی ئه و جوړه گه نجان هه که له ده هه زار بوو.) دایکان و باوکان هه موویان له وه ئاگادارن و ته نیا واده نوینن نازانن و خویانی لی گیل ده کن. له چیرۆکه کانداهستی دلی پاله وانه کان و پروبار و دار و دهون که کاتی سهیران به لایاندا تیده په پرن به وردی وه سف ده کری. به لام کاتیک باس له خۆشه ویستی کچیک ده کن، هیچ ئاوریک له پیشینه ی ئه و ناده نه وه. سه باره ت به خانه ی له شفرۆشان که هاتوچۆیان کردووه و کلفه ت و ئاشپه ز و ژنانی به میرد که ئابروویان بردوون و دهستدریژی جنسیان کردو ته سهیران، مه ت ق ناکن و خوی لی گیل ده کن. ئه گه ر رۆمانیک نووسرا بی و نووسه ره که ی ئه و بیده نگ بوونه ی به کاریکی نابه جی دانایی، ئه و رۆمانه ناده نه دهست کچان و ئه و که سانه ی به راستی پیوستیان پیه تی و ده بی له و راستییانه ئاگادار بن. سه ره تا به کچانی ده سه لمینن که ئه و ئاکاره پیس و دزیوانه ی نیوه ی ژیا نی خه لکی شار و ته نانه ت گوند نشینه کانی شی داگرتووه، بوونی نییه و ته نیا قسه ی پرپووچ و هاته ران پاته رانه. پاشان وه ها خوو به و دیعایه و شاتوشووته ده گرن، له ئاکامدا وه ک

ئینگلیزییه کان خویان له دلهوه باوهږ دهکن ئیمه کهسانیکی باش و نیهت پاکین و له ژنیگهیهکی پاقرژ و رهوشت بهرزانهدا دهژیین. کچانی بهسته زمان برپوا به و درۆ و دهلهسانه دهکن و فریو دهخۆن. هاوسهره بیچارهکهی منیش باوهږی به و درۆیانه کردبوو. له بیرمه هیشتا دهزگیران بووین، دهفتهری بیرهوه رییهکانی خۆم پیشان دا، ئەو به خویندنهوهی ئەو نووسینانه لانیکه م دهیتوانی له بهشیکی رابردووی من ئاگادار بی، بهتایبته دوایین ههز لیکردوویم؛ که درهنگ یان زوو له زمانی خه لکی دهیبست، ههز بۆیه به پئویستم زانی له و کردهوهیهی خۆمی ئاگادار بکه م. له بیرمه کاتیک هه موو نووسراوهکانی خویندهوه و له ئاکار و کردهوهکانم ئاگادار بوو، دهیویست دهستم لئ بهردات و جیابیتتهوه. بهلام مخابن ئەو کارهی نه کرد!...»

دیشان دهنگه سهیرهکهی له گهرووی دایه دهری و قومیکی دیکهی چایی خواردهوه. ماوهیهک بیدهنگ بوو.

شەش

بە ھەجەجانەو ھە گوتی: «نا، ئاوا زۆر باشترە. بەلى، ئاوا باشترە. ھەقى خۆم بوو. بەلام ئیستا مەسەلەكە شتیکی ترە. دەموست بلیم لیرە تەنیا کچانی بەستەزمان ھەلدەخەلەتین. دایکان، بەتایبەت ئەو دایکانەى لە ژیر دەستی میژدەکانیاندا پەرودە بوون، ئاگاداری حالوبالی خویانن. ئەوان وادەنوینن کە پیاوان بە پاک و پەوشت بەرز دەزانن، بەلام لە راستیدا کردەویان شتیکی ترە. ئەوان دەزانن پیاوان چۆن لە داو بخەن و بیانکەنە نیچیری کچەکانیان.

تەنیا ئیمە پیاوانین لەو تیناگەین. ناشزانین، چونکە نامانھەوئ بزانی. بەلام ژنان زۆر باش دەزانن بەرزترین، یان خۆمان گوتەنی شاعیرانەترین ئەشقەکانیش ھیچ کاریکیان بە سەر بایەخە ئەخلاقییەکانەو ھە نییە و سەرچاوەکەى تەنیا ویستە جەستەییەکانە. ئەگەر دوو ریگا بخەیتە بەردەمی ژنیکی ھەشەری و پیاوباز کە دەیھەوئ پیاویک بخاتە داوی خۆیەو ھە لێی بپرسی لەو دوو کامیان ھەلدەبژیریت: ھەز دەکەى لای ئەو پیاو ھەک ژنیکی درۆزن و دلرەق و تەنانتە داوینتەر و لەشفرۆش دەرکەوی یان ئەو پیاو بە جەل و بەرگیکی نا ریکوپییک و ناتەرزەو ھەبتینی، دلنیام یەکەمیان ھەلدەبژیرئ. ئەوان دەزانن ئەو ھە ئیمە پیاوان سەبارەت بە ھەستە بەرزەکان دەیلین ھەمووی وریئەو ھە ئیمە تەنیا مەبەستمان جەستەى ژنە و بەس، ھەر بۆیە لە ھەلە و ھەرزەییەکانی ئەوان چاوپۆشی

دهكەين، بهلام حەز ناكەين به جلو بهرگي ناحەز و شر و ناتەرزەوه بيانين. ژناني پياوباز باش له ماناي ئەوه تيدەگەن، بهلام كچاني داوينپاك و بيگەرد بي ئەوهي ئەو شتەيان ئەزموو، به باشي تيدەگەن. زانباري ئەوانيش له مەر ئەو مەسەلانهوه به شيوهي خوماكه؛ وهك زانباري ئاژەلهكان.

هۆي هاتنه ئاراي ئەو كراسه كهژ و ههوهس بزوينانه و ئەم تەنوره فەنەردارانهي سمت و پاشەلي ژنان بەر جەسته دهكەن و ههروهها وهدهرخستني شان و قول و سينغيان هەر ئەوهيه و بەس. ژنان، بەتايبەت ئەوانه ي له مەكتەبخانهي پياواندا پهروهردە كراون، بەباشي دەزانن باس و خواسهكاني ئەوان سەبارەت بە ئەو مەسەلانهي پيوەنديان بە رهوشت بەرزويه وههيه، ههمووي وپينه و قسهي هاتەران پاتەرانە و پياوان جگە له لهشولاري ژن و ئەندامه ههوهس بزوينهكەي بير له هيچ شتيكي تر ناكەنهوه. ئەوان لهوه تيدەگەن و ههول دەدن ئەوهي پياوان حەزي پيدەكەن به باشترين و فريودهراڤانه ترين شيوه بينوين. ئەگەر ئيمه به چاويكي ئاسايي له و قەباحەتانه بروانين كه به شيويهكي سروشتي خو دەنوين و چاوپوشييان ليدكەين، هەر وهها له ژياني بنەماله خانه دانهكاني كومه لگا به ههموو رهفتاره پر فەزيحه تەكانيانهوه به چاويكي وردبينانه بروانين، بۆمان دەردهكهوي مالەكانيان قەحبه خاڤهيهكي به بريقوباق و رازاوهيه. «نەيهيشت من زمانم بگهري و نارهزايه تي دەبرم، دريژهي به قسه كاني دا: «ئيوه ئەم قسهيهي منتان به دل نيهه و دياره به راستيشي نازانن، ريگەم پيبدەن هەر ئيستا پيتان دەسهليمينم. ئيوه دەلين ژنان له كومه لگاي ئيمه دا، رهفتار و

ھەلسوگەوتیان لەگەڵ ڕەفتار و ھەلسوگەوتی لەشفرۆشەکان
 جیاوازه. من دەلیم وانییە و بە بەلگەوێ پیتانی دەسەلیمینم.
 ئەگەر مەرقەھەکان لە ژیاندا ویست و ئامانجی جۆراوجۆریان
 ھەبێ و باروڤۆخی بژیو و ژیانیان پیکەوێ یەکسان نەبێ، ئەم
 جیاوازییە ھەتەمەن لە ڕۆلەتیاندا ڕەنگ دەداتەوێ و تووشی
 ئالۆزی دەکات. بەلام دەبیینن ڕۆلەتیان جیاوازییە. لەو ژنە
 چارەڕەش و نەگبەتەنە ڕوانن کە خەلکی بە چاوی سووک
 تەماشایان دەکەن و ئەوان لە پال خانمە بەرێز و پایەبەرزەکانی
 چینی خانەدانی کۆمەلگادا ڕاگرن. جلۆبەرگی یەک شێوھەیان لە
 بەر بکەن و عەتر و بۆنیان یەک بێ و قوڵ و شان مل و
 سنیگیان ڕووت بێ و بەو جلە تەنگانەوێ ھەموو بەرز و
 چالییەکانی پاش و پیشی لەشیان دەرکەوێ. وەک یەک
 تامەزرۆی ئالتوون و خشل و زەمبەری گرانبايین، وەک یەک
 ئاشقی سەما و بەزم و موسیقا و گۆرانین. راست بەو جۆرە
 ئەو تاقمە بۆ فریودانی پیاوان ھەول دەدەن، ئەمانیش ھەر وان و
 ھیچ جیاوازییەک لە نیوان ئەو دوو دەستە یەدا نییە. ئەگەر
 بمانھەوێ موقەلێش بین، دەبێ بلین ئەو لەشفرۆشانە ی تەمەنی
 لەشفرۆشییەکیان کورتە، وەک کەسانیکی سووکوچروکی
 کۆمەلگە سەیریان دەکری، بەلام ئەو تاقمە لەشفرۆشە ی تر کە
 وەک بەرێز و خانەدان چاویان لێدەکری و ھەموو ماوہی
 تەمەنیان بە لەشفرۆشی ڕایدەبویرن و ڕۆلەتیکی نەجیب و بە
 ئابروویان ھەبێ، ڕیزیان لێدەگیری.

حهوت

«بهائی، هر ئه و كراسه كه ژه تهنگه و ئه و چینی بسكه زیړینه و تهنوورهی فهنهردار و شان و مل و سینگی پووت بوو، منی له داو خست. بهلام له داو خستنی من دژوار نه بوو، چونكه له بارودوڅیكدا په روهرده بوو بووم كه لاوانی دلدوړاو ناچارن بو لای خوشین، وهك خه یار كه له گه رمخانه دا و له بارودوڅیكی له باردا گه شه بكات. دیاره ئه و خواردنه وزه دهر و له راده به دهری ئیمه دهیڅوین له گه ل ئه و هموو بیكاری و رابواردن و زگ له وه پراندنه جگه له بلیسه سهندنی گری هه وهس هیچ شتیکی تر نییه. به و قسه یه ی من ده تانه وی تووشی سه رسوورمان بن یان نه بن، كه یفی خو تانه، پییان خو شبی و خو شنه بی راستییه كه هر ئه وه یه. من هه تا ئه م دواییانه ئه وه م بو پوون نه بوو بووه. بهلام ئیستا دلنیام. هر بو یه ئه و بی خه بهری و كه مته رخمیه ی خه لکی ئازارم دهدات. خه لکی هه موویان وهك ئه و خاتوونه ی لیړه بوو، خه ریکی وړینه و قسه ی هاته ران پاته رانن.

ئه م به هاره ی رابردوو له نزیك ملكه كه ی من گوندنیشنه كان خه ریکی هه لدانه وه ی گل و سازکردنی بناغه ی هیلاسن بوون. خواردنی ئاسایی گهنجی گوندنشین نانی جو و كواس و پیوازه. ئه و به و خواردنه ساكاره هه میشه ساغ و به نه شه و چالاكه. كاری كشتوكالی ئه وان له مه زرا تاراده یه ك سووكه و به و خواردنه قنیات ده كن. بهلام كاتیك كاری قورسی هیلاسن شه كه تی ده كات، خواردنه كه ی نانی گهنمی رهش و پوژی پینجسه د گرام گوشته. ئه و به و خواردنه شازده سهعات به عاره بانه ی دهستی بهرد و گل

دهكيشى و بارهكەى پيئجسەد كيلويه، ئەو خواردنەش بۇ كارىكى
 ئاوا قورس و دژوار بەراستى وەلامدەرەوہ نىيە. ئىيمە پۇژى
 كيلويهك گوشت دەخوين، ئەویش گوشتى نيچير و ھەموو چەشنە
 خواردنىكى توند و چەور و وزەبەخس و مەشرووبى ئەلكۆلى
 نەشەبزوين. ئەمانە بۇ كوئ دەچن؟ ھەلبەت ھەموومان دەزانين
 ئەو خواردنە گرى ھەوہس بليسەدارتر دەكەن؛ جا ئەگەر
 دەرگايەكى متمانە پيكرائ ھەبوو بۇ دامرکاندى ئەو گرە ئەوا بە
 خيەر و خوئشى تەواو دەبى؛ بەلام ئەگەر ئەو دەرگايە دەست
 نەكەوئ، وەك من كە ماوہيەك ئەو دەرگايەم لە خوئم داخستبوو،
 شلەژان و پەشوكاوييەكت بۇ دروست دەكات، وەك شيت و ھارت
 ليديئ و وەك ئەشقيكى ئاگرين خوئ دەنوئنى، لە چوارچيويە
 ژيانى ئاسايى دەترائ و وەك ئاوى شەوئ پاك و زولال دەبى و
 جارى وايە تەنانەت دەبیتە ئەشقى ئەفلاتوونى. منيش تووشى
 دلدۇپاوى بووم، وەكوو ھەمووان كە دەكەونە داوى
 خوئشەويستىيەوہ. ئەو ئەشقى بۇ من ھەموو شتيك بوو: سۆز و
 ھەز و شەيدايى بوو، خوئشەويستى و جوانى و شيعر بوو. بەلام
 ئەو ئەشقى لە راستيدا بەرھەمى ھەولئ دايكى دەزگيرانەكەم و ئەو
 بەرگدرووہ شارەزايانە بوو كە جلوہرگيان بۇ درووبوو؛ لە
 لايەكيشەوہ ھۆى ئەو خواردنە زور و بزوينەرانە بوو كە
 دەمخوارد و لە سەرى دەخەوتم و ھەرال و گەرال دەسووپامەوہ.
 ئەگەر لە لايەكەوہ گەميە سوارى و سەيرانى ئىيمە و كارى
 بەرگدرووہ كەمەر و كەفەل وەپازينەكان و ھەل و دەرەتەكانى تر
 نەبووايە و ژنەكەى من بەو جلوہرگانە خوئ لە گول نەدايە، بە
 جيئ ئەوہ كراسيكي ساكارى لە بەر بگردايە و لە مائەوہ

بمايه ته وه، له لايه كي تریشه من له بارود و خيكي ئاساييدا بژيايه م و
ته نيا به پيئي پيويست و به راده ي چالاكي و هه لسوورانم خوراكم
بخواردبايه و ده رگاي ئاواله و متمانه پيكر اوم له به رده مدا ببووايه
- كه له و كاته دا ئه و ده رگايه م له خوم داخستبوو - ئاشق نه ده بووم
و ئه وه ي به سه رم هات، پووي نه ده دا.

ههشت

«له و کاته دا هه موو شتیک دهستیان دایه دهستی یه ک و رایانکیشام. ئاماده بوونی من و جلو بهرگی دلرفین و هه وهس بزوینی ئه و و گهمیه سواری ئیمه، هه موویان چیژ به خس بوون و ئه و ئاکامه ی لیکه و ته وه. کاریک که بیست جار به دهستمه وه نه هاتبوو، ئه مجاره یان به ئاکام گه شت و من گیژ و دهست و پی به ستر او به دهن دوک پیوه بووم! ئه وه ی بو تان باس ده کم گالته و گه پ نییه. ئه مپۆ زه ماوه نده کان هه موویان ئه و شیوه یه ن و کچ و کور ئاوا پی دهنینه ژانی ژن و میردایه تییه وه. راست وه ک ته له وایه! به لام با بزانی ئه م جوړه زه ماوه ندانه سروشتین؟ کچه که ی من گه و ره ده بی و ده بی به شووی بدهم. کاریکی زور سانایه. به تایبته ئه گهر کچه که ناشیرین نه بی و پیاویش هه بن و بیان هه وئ ژن بهینن. زه مان ی قه دیمیش به و شیوه یه بوو. دایک و باوک کاتیک کچه که یان وهختی شووی ده هات و زه ماوه ندیان ساز ده کرد. ئه مپۆش له هه موو دنیا دا به و شیوه یه یه. چینییه کان، هیندییه کان، موسولمانه کان و... له پووسیاش خه لکی ره شوکی هه روا ده که ن. هه موو خه لکی دنیا به و شیوه یه ژانی هاوبه شی پیکدینن. لانیکه م نه وه د و نو له سه دی خه لکی دنیا ئه وه ده که ن. ته نیا یه ک له سه دیان، یان ته نانه ت که متریش، یانی ئیمه ی سه ربزیو و هه رزه ئه و ریگایه به هه له ده زانی و ریگایه کی تازهمان بو زه ماوه ند کردن داهیناوه. ئیستا ئه م ریگا تازیه چییه؟ ریگاکه ئه وه یه، کچان

له كۆپى سەما و ھەلپەركىدا دادەنىشەن و پىاوان، ۋەك بازارى كۆيلە فرۇشان پىياندا دەگەرپىن و دلخۋازى خۇيان ھەلدەبژىرن. كچان چاۋەپوان دادەنىشەن و ناشوئىرن زەمانىان بگەرپى، بەلام دلخۋرپە داياندەگرپى و ئاراقارايان لى ھەلدەگىرپى، بە دەم دلەكوتە و خۋزگە و برىاۋە لە دللى خۇياندا دەلپن: "ۋەرە بە قوربانى بالات بىم، مەن ھەلبژىرە! لەۋانى دىكە گەرپى، مەن باشترىم! بروانە شان و مەلم، سىنگ و بەرۋك و پەلوپووزم دەلپى پەنىرى تەرە! ئىمەى پىاۋانىش بە بەردەمىاندا دىن و دەچىن و بە وردى تىناندەروانىن، زۆرىش دلخۋشىن و لە دللى خۇماندا دەلپن. زۆر بە ھۆش و ورىام. ناتوانن خام بەستىن!" بە دەۋرى كچەكاندا ھەلدەخولپىن و بە وردى چاۋيان لىدەكەين، كچەكان زۆرىش دلخۋشەن ئەو كۆپ و ئاھەنگە بۇ ئەۋان گىراۋە. بەلام بۇ ساتىك غافل دەبن و بۇيان دەردەكەۋى بە دەندووك پىۋە بوون.»

گوتىم: «دەى چىكەن باشە؟ ژنان بچنە خۋازبىنى پىاوان؟»

«مەن نازانم چىكەن. تەنیا ئەۋە دەلپم ئەگەر برىار ۋايە ژن و پىاۋ يەكسان بىن ئەۋە يەكسانى نىيە. ئەگەر ناردنى دەلال و خۋازبىنىكەر و چەنەلپدان لە سەر رادەى شىربابى و جىازى و ئەۋ جۆرە شتانە دەبىتە ھۆى شەرمەزارى بۇ كچ و جۆرىك سووكايەتى پىكردنە، ئەم بارودۇخە ھەزار قات شوورەى تر و پرسووكايەتتەرە. بەۋ شىۋەى تر ماف و گرمانەى بەختەۋەرى بۇ ھەر دوۋ لايەكسان بوۋ، بەلام لە مەياندا كچ يا قەرەۋاشىكە لە بازاردا بۇ فرۇش دايدەنپن، يان چىشتەيەكە بۇ لە داۋخستنى مىرد. ئىستا راستىيەكە بە داىكان يان بە كچەكە خۇى بلپن. يانى پىى بلپن ئەۋ تەنیا لە بىرى راۋكردنى مىرد داىە، پەككوۋ لەۋ سووكايەتپىە!

جا وەرە ئەو كەرە لەو قورپاوە دەرھێنەو. لێت زیز دەبن، ئەگەر چى كارەكەى ئەوان ھەر ئەوھىە و ھىچ جىاوازيبىھەكى نىيە. جگە لەوھش ھىچ كارىكى تر نىيە بىكەن. ئەوھى بەراستى دلتهزىنە دىتنى كچانى جھىلە كەوا خەرىكى ئەو كارەن و بەستەزمانانە بەراستى ھىندە سادە و بى فرۆفيلن نازانن خۆيان تووشى چ داويك دەكەن. برىا ئەو كارە بە شىوھىەكى راستەوخۆ و بى فيل و تەلەكە بەرپۆھ بچووبايە. بەلام بەداخەوھ وانىيە و ھەمىشە فيل و گزى لە ئارادايە. " ئاخ، بناغەى ھەمە جور، چ باسيكى سەرنجراكيشە! ئاخ، نازانى لىزا چەندە ھۆگرى ھۆنەرى شىوھەكارىيە. ئىوھ ناچن بو پيشانگا؟ شانۆ... سەمفونىا!... بەراستى سەرنجراكيشە! لىزاي من شەيداي مۆسقىايە. چۆن ئىوھ لەگەل ئەو بىرورايە دژايەتى دەكەن؟ حەز دەكەن بچن بو گەمىە سواری؟..." بەلام بىرى سەرەكى تەنيا شتىكە: "بمھينە، بمھينە، من بھينە! لىزاي من بھينە، لە خۆم برپوانە! لانىكەم تاقيى بكەوھ!..." « لە كۆتاييشدا بەو ئاكامە گەيشت: «پەككوو لەو شوورەبىيىە! ھەمووى درۆ و دەلەسەيە! ھەمووى فيل و تەلەكەيە!»

دوايىن پەرداخى چايى نا بە سەريەوھ و پەرداھەكە و كەلوپەلەكانى كۆكردەوھ.

نو

له گهل ئه وهی قهند و چاییه که ی له کیسه دهنای دیسان گوتی:
«به لئ، زانیوته زالبوونی ژن به سهر مروڤایه تیدا کاریکی کردوو
دنیا له ژیریدا پشتی چه میوه و ئه وهش ههر له وه وه سهر چاوه
دهگری.»

گوتم: «کام زالبوونی ژن؟ خو زوربه ی سهریشک و مافه کان
هی ئیمه پیاوانه!...»

به تالووکه په رییه نیو قسه کانمه وه: «به لئ، ههروایه! ئمه
راست ئه و شته یه و من دهمه وئ بیلیم. ههر ئه و خاله شه دیارده ی
نا ئاسایی ئه م بارودوخه وه درده خا. مه سه له کهش ئه وه یه ژن له
لایه که وه هه تا پایینترین راده ی زه بوونی ئاستی دابه زیوه و به
خشل و زپر و زهمبه ر نرخی خو ی ده باته سهرئ؛ له لایه کی
دیکه شه وه به سهر ئیمه دا زاله. راست وه ک جووله که کان به کو
کردنه وه ی مال و سامان و زال بوون به سهر کوومه لگادا
سووکایه تی و سه رکونه کرانی خو یان قهره بوو ده کرده وه.
جووله که کان ده یانگوت: "باشه، ئیوه به کرین و فروشتنی پر له
پهستی و سووکایه تی دهستی ئیمه تان به ستوو؟ ئیمه ش ههر به
پهستی و سووکایه تییه وه به سهرتاندا زال ده بین و حوکمات
ده که یین." ژنان ده لئین: "ئیوه ده تانه وئ ئیمه که ره سه یه ک بین بو
دامرکاندنی گری هه وه ستان؟ زور باشه، ههر به و پله و پاییه ی
که ره سه ی هه وه س بزوی نییه وه ده تانکه ی نه کو یله ی خو مان." بی

به‌شیی ژن له‌وه‌دا نییه که مافی ده‌نگدانی نییه و ریگه‌ی پینه‌دراوه له‌سه‌ر کورسیی دادوهری دانیشی. به‌شداری کردن له‌هه‌لبژاردن و بوونه دادوهر و قازی کوا مافه؟ بی به‌شیی ژن له‌وه‌دایه کاتی‌ک له‌گه‌ل پیاو سه‌رجیی ده‌کات هاوسه‌نگی پیاو نییه. ناتوانی کاتی سه‌رجیی کردن پیاو بکاته که‌ره‌سه‌ی ئاسووده بوونی خوئی، یان ئە‌گه‌ر چه‌زی نه‌کرد نار‌ه‌زایه‌تی ده‌ر‌برئی. ژن ناتوانی پیاویک به‌دلی خوئی هه‌لبژیری، یان ئە‌گه‌ر به‌دلی نه‌بوو لیی جیا بیته‌وه، یان حاشای لی بکات. ئیوه ده‌لین ئە‌وه مافه خو شتیکی زور باش و شیواو نییه. زور باشه، که‌وایه با پیاوانیش له‌وه مافه نه‌شیواوه بی به‌ش بن. ئە‌م‌رو ژن له‌وه مافانه بی به‌شه که‌وا پیاو هه‌یه‌تی و بو قه‌ره‌بوو کردنه‌وه‌ی ئە‌وه بی به‌شییه هه‌ول ده‌دا له‌ ریگای هه‌وه‌سه‌وه یاری به‌ پیاو بکات، به‌ سه‌ریدا زال بی و له‌ ژیر زه‌بری قه‌مچی خویدا رامیان بکات؛ به‌ جو‌ریک که‌ پیاو ته‌نیا له‌ پ‌واله‌تدا ژن هه‌لد‌ه‌بژیری و له‌ راستیدا ئە‌وه ژنه پیاوه‌که‌ی هه‌لبژاردووه. هه‌ر بو‌یه کاتی‌ک ئە‌وه چه‌ک و ده‌سه‌لاته‌ی به‌ ده‌ست هینا، بو به‌ کارهینانی له‌ هیچ مه‌کر و حیه‌یه‌ک ناپرنیگیته‌وه و به‌ شیوه‌یه‌کی ترسناک به‌ سه‌ر هه‌موو خه‌لکدا زال ده‌بیته.

لیم پرسی: «ئە‌وه ده‌سه‌لاته قورس بی وینه‌یه له‌ کوئییه؟»

«له‌ کوئییه؟ له‌ هه‌موو جیه‌ک و له‌ هه‌موو شتیکیدا. له‌ هه‌رکام له‌ شاره‌گه‌وره‌کان بوون، چاو له‌ دوو‌کانه‌کان بکه‌ن. میلیون میلیون رو‌بل ده‌ست‌ره‌نجی مرو‌قه‌کان له‌وه دوو‌کانانه‌دا ده‌که‌ونه به‌ر دیده‌ی خه‌لک و ک‌ریاره‌کان؛ هینده‌ش زور و زه‌وه‌نده خه‌ملاندنی مه‌حاله. بر‌وانن، نه‌وه‌د له‌ سه‌دی ئە‌وه دوو‌کانانه شتیکیان بو که‌لک وه‌رگرتنی پیاوان لی ده‌ست ناکه‌وئ. هه‌موو ئە‌وه شتانه‌ی بو جوانی

و پازاندنەوہی ژیان دەبن هی ژنانە و ھەر پیاوانیش دەبی بۆیان دروست و بکەن و بۆیان بکړن.

کارخانەکان بژمیرن. بەشی ھەرە زۆری ئەوان کەلوپەلی بی کەلکی وەک گالیسکەکە ی پازاوە و گرانبایی، مۆبل و قەنەفە و خشل و زەمبەر و متوموورووی ژنانە... دروست دەکەن. میلۆنان خەلکیش لە ھەموو بەرھەک کرێکاری برسی و پەشورپوت، وەک کوپلە ئەو کارە قورس و تاقەتپرووکتیانە تامل دەکەن و لەو کارگە و کارخانە ئیش دەکەن و ئارەق دەپێژن، ھەمووشی بۆ پازی بوونی دلای ژنانە. ژنان وەک مەلەکە نەو دە لە سەدی خەلکی دنیایان بۆ پراکتیشانی باری ئەو کارە قورسانە بە سوخرە گرتووہ و ھیچکەس ناتوانی سەرپێچی بکات. ھەموو ئەوانەش بۆ ئەوہیە پیاوان ئەوان بە سووک دەزانن و ئەوانیان لە مافی خۆیان و مافی یەکسان بێبەش کردووہ. ئەوان ئیمە بە تەلە ی ھەوہس پراو دەکەن و دەمانخەنە داوی خۆیانەوہ و بەم شێوہیە تۆلە ی خۆیانمان لی دەکەنەوہ. بەلی ئەوہ ھەمووی ئاکامی ئەو کارە یە. ژنان خۆیان کردۆتە کەرەسە و ئامرازیک کە بە ھۆی ئەوہوہ دەتوانن بمانخەنە داوی ھەوہسەوہ، بە جۆریک کە لە پێوہندییەکی ئاسووہ و سروشتی لەگەل ئەوان بێبەش بین. پیاو ھەرکە لە ژن نزیک بۆوہ دەکەویتە ژیر وزە ی بە ھیزی پراکتیشانی و ھۆش و ئیختیاری لی دەبړی. من بەر لەوہ ھەر کاتیک ژنیکم دەدی بە جلو بەرگی سەما و ھەلپە رکپوہ خۆی لەگول داوہ، ھۆشم لە لانە دەما، بە لام ئیستا زۆریان لیدە ترسم. لەو ژنانە دا شتیک دەبینم کە پیم وایە بۆ سلامەتی رۆحی خەلک زۆر مە ترسیدارە، شتیکی نائاسایی و پێگە پینە دراوہ و ھەز دەکەم پۆلیسی لی ئاگادار بکەم، دەمەوی

دالدهیهک له ههمبهر ئه و مهترسییه دا بدۆزمه وه و له ویدا خۆم
بشارمه وه. دهمهه وی ئه و شته مهترسیداره ببهن و له خه لکی دوور
بخه نه وه!»

پیکه نینم هات له داخانا و به دهست خۆم نه بوو.
گوراندی به سه رمدا: «دهی، دهی، پیکه نه! به لام من ئه و قسانه م
به گالته نییه. من دلنیام زه مانیک دی، له وانه یه به م زووانه ش،
خه لکی له وه تیده گهن و سه ریشیان سوورده مینێ چۆن گونجاوه
کۆمه لگایه ک هه بی و له ودا ره فتاریکی تا ئه و راده یه دژ به رۆح و
ره وانی مروّف ریگه پیدراو بی. ژنانیش ئازاد بن و خویان له گول
بدن و به وه درخستنی جه سته ی روتیان به و جوړه ی له
کۆمه لگای ئیمه دا باوه، ئاوری هه وه س له دلێ ئیمه پیاواندا
هه لگیرسینن. ئاخه ئه مه راست وه ک ئه وه وایه، ته نانه ت له وه ش
خراپتر، که له هه موو سه هیرانگا و سه ر ریگاوبانه کان ته له و داو
بچه قینن. چۆنه له لای ئیمه ژن ریگه ی پینه دراوه به دلێ خوی
پیاویک هه لبژی ری، به لام ئازاده وه ک له شفرۆشه کان خوی
برازینیته وه و له کۆر و میوانییه کانداهه لپه ری و سه ما بکات. یانی
ئه م کارانه له وانه مه ترسیدارتر نین؟»

«بەلئى، من بەو شىۋەيە لە داو كە وتم. منىش بوومە كە سىكى بە ناو دلدۆراو. دەزگىرەنە كەم لە سەر بەرزايى كە مالى خۆم دەدى و خوشم لە رۆژانى دەزگىرەنە تىدا وەك ئەو لە سەر تەشقى كە مال دەھاتە بەر چاۋ. ئىۋە زۆر باش تىدەگەن كە ھىچ خويىرى و سىلەيەك نىيە ئەگەر ھەول بەدات و بگەرئى كە سانىكى لە خۆى خويىرىتر و ناكە ستر نەدۆزىتەو و بەو جۆرە بيانوويەك پەيدا نەكات بۆ لە خۆبايى بوون و لووت بەرزى. منىش ھەر وابووم: يەكەم نەمدەويست بە ھۆى تەماحى كۆكردنەو ھى مال و سامان ژن بىنم و بە پىچەوانەى زۆر بەى ئاشنا و رۆشناكانم كە چاويان لە مال و سامانى ژنەكەيان بوو يان چاويان لە دەسەلاتى كە سوكارەكەى برىبوو، بەلام من بە دووى ئەو جۆرە شتانەو نەبووم. من گەنجىكى ساماندار بووم و دەزگىرەنەكەم كچە ھەژار. دووھەم ئەو ھى بووبوۋ ھۆى بايى بوونى من ئەو بوو كە خەلكى بەو قەستە ژنيان دەخواست و دووى ژن ھىنانىش وەك رابردو تۆلاز و داوين تەر دەمانەو و بە دووى نامووسى خەلكەو بوون، بەلام من لىبراوانە برىارم دابوو دووى پىك ھىتانى ژيانى ھاوبەش خۆ لە قەرەى ئەو كارانە نەدەم و لە ھىچ ژنىكى تر نىك نەبمەو و ھەر ئەو ھى بووبوۋ ھۆى ئەو ھى لووت بەرز و شايى بەخۆ بم. بەلئى، بەرازىكى پىس و نەگريس بووم و خۆم بە فرىشتە دەزانى.

ماو ھى دەزگىرەنە تىيەكەم زۆرى نەخاياند. ئەمىرۆ ناتوانم بەبى شەرمەزار بوون بىر لەو رۆژانە بگەمەو. چ شوورەبىيەك! مەگىن

ئەوھى ئەشقى ناوھ لە راستیدا نزیكایه تی و تیکەل بوونی رۆحه یان ھەوسبازی؟ ئەگەر ئەشقی پاک و ئەھوورایی، تیکەل بوونی دوو رۆح بێت، ئەم تیکەل بوونە دەبێ بە شیوھى وشە و گوتار و مامەلەى بیرورا خۆى بنوینى یان نا؟ بەلام ئەو شتانە لە نیوان ئیمەدا نەبوو. کاتیک پیکەوھ تەنیا دەکەوتین، ئاخافتن لە نیوانماندا زۆر دژوار دەبوو. راست وەك رەنج و ئازارەكەى سیزیف^۱. ھەولمان دەدا شتیک بدۆزینەوھ و باسى بکەین، کاتیک دەمانگوت، دیسان بیدەنگ دەبووین و بۆ شتیکی تر دەگەرین. ھیچ قسەیه کمان بۆ گوتن نەبوو. ئەو قسانەى سەبارەت بە ژيانى داھاتوومان و پلانى کار و مال و بەرپچوون دەبوو بیلین، ھەموومان گوتبوو؛ ئیتر ھیچ شتیک نەمابوو باسى بکەین. ئەگەر ئاژەل بووایەین خەمان نەبوو. دەمانزانى قسەکردن کارى ئیمە نییە. بەلام ئیمە دەبوو قسە بکەین و ھیچ قسەیه ک نەبوو. گرفتیک کە ئیمەى بە خۆیەوھ خەریک دەکرد بە قسەکردن چارەسەر نەدەکرا. جگە لەوھش ئەم خووخدە بى مانایەى شیرینی خۆرى، ئەم خواردنە قۆر و کارە دزیوھ؛ کە ئەوھش نەریتیکی ناحەزى کاروبارى زەماوئەندە و باس کردنى چۆنیەتیی مال و ژوورى خەو و پىخەف، خاویلی پالتۆیى و بالیفى تووکی قوو، رېدۆشامبر و مەلافەکان، جلو بەگى جوراجۆر و لەو کەلوپەلانە! وەلحاسل ئەگەر لە بیرتان بى، بە پىی گریبەستى داماسترۆى، ئەو

۱- Sisipus لە ئوستورەکانى یوناندا سیزیف كورى ئایولوس كە پاشای كورنت بوو، مەرگی ھەلفریواند و بى ریزیى بە زینئوس کرد؛ سزای ھەمیشەبیشى ئەوھ بوو لە تارتارۆس گابەردیک بە کینویکی بەرزدا ھەلگیرى، ئەویش بە زەحمەتیکی زۆر ھەتا نزیك لووتكەكەى دەبرد و لى جالە دەبوو و سەرلەنوئ دەبوو گابەردەكە بە کپوھەدا ھەلگیریتەوھ.

پیره کۆنه، لیفه و بالیفی تووکی قوو و جیازی و ئەم جوۆره کەلوپەلانه یهکیک له مه‌رجه سه‌ره‌کییه‌کانی رپۆره‌سمی پیرۆزی زهماوه‌نده. له لای ئیمه له ده زاوا زۆر به زه‌حمه‌ت هه‌لده‌که‌وی یه‌کیان باوه‌ری به پیرۆز بوونی زهماوه‌ند هه‌بی، ئەوه‌ش به جیی خۆی ته‌نانه‌ت باوه‌ر ناکات که ئەو کاره ئه‌رکیکی پیرۆز بی‌ت. له سه‌د زاوا به زه‌حمه‌ت یه‌کیک هه‌لده‌که‌وی به‌ر له زهماوه‌ند له‌گه‌ل ژنان پیوه‌ندی جنسی نه‌بوو بی. له په‌نجا که‌س یه‌کیک هه‌لده‌که‌وی له بیری خیانته‌ت کردن به ژنه‌که‌یدا نه‌بی و له هه‌ل و ده‌رفه‌تیکی له بار نه‌گه‌ری. زۆربه‌ی ئەوان چوونی کلیسا وه‌ک مه‌رجیکی تایبه‌ت چاو لیده‌که‌ن که بو‌ خواهنده‌اریتی هه‌میشه‌یی و تایبه‌تی ژن پیویسته. له و کاتانه‌دا بیری لیکه‌نه‌وه، ئەو شتانه‌ی پیشتر باس‌م کردن بو‌تان ده‌رده‌که‌وی چ مانایه‌کی ناحه‌ز و دزیوی هه‌یه. پیاو به‌و ئاکامه‌ ده‌گات که ئەسلی کاره‌که هه‌ر ئەوه‌یه و رپۆره‌سمی گه‌وره و پیرۆزی زهماوه‌ند راست مامه‌له و فرۆشتنی ژنه. کچیکی پاک و بیگه‌رد به پیاویکی حیز و تۆلاز ده‌فرۆشن و ئەم فرۆشتنه‌ش رپۆره‌سمیکی تایبه‌تی هه‌یه و ده‌بی هه‌مووان ئەنجامی بدن.»

یازده

«همه‌مووان به‌و شیوه‌یه ژن دینن. منیش وهک ئەو خه‌لکه ژنم هینا و مانگی هه‌نگوین که ئەو هه‌مووه باسی ده‌که‌ن، ده‌ستی پیکرد.» به‌رق هه‌ستاوی و ددانه چیره‌وه گوتی: «هه‌ر ئەو ناوه‌ی له‌و مانگه‌ نراوه، دزیوییه‌کی زۆری له‌ ناخی خۆیدا هه‌شار داوه. کاتیکی له‌ پاريس بووم بۆ دیتنی هه‌موو جووره‌ شانۆیه‌که ده‌چووم. جاریک چوومه شوینیک، تابلۆی به‌ر ده‌رگا‌که‌ی وینه‌ی ژنیکی ریشن و سه‌گ‌گلاوکیک بوو. له‌وئ چاوم به‌ پیاویک که‌وت جلوه‌رگی ژنانه‌ی له‌به‌رکردبوو و شان و مل و به‌شیک له‌ سینگی رووت کرد بوو، سه‌کیکیش که‌ پیستی فیلی ده‌ریایی له‌ به‌ر کرابوو له‌ هه‌وزیکی چکۆله‌دا مه‌له‌ی ده‌کرد؛ ئەو شانۆیه‌ زۆر بی مانا بوو و سه‌رنجی رانه‌کیشام. به‌لام کاتیکی له‌وئ هاتمه‌ ده‌ری شانۆگه‌ر به‌و په‌ری ریزه‌وه به‌ ری کردم و له‌گه‌ل ئەوه‌ی پیشان خه‌لکه‌که‌ی ده‌دام گوتی: "له‌و پیاوه‌ به‌ریزه‌ بپرسن شانۆکه سه‌رنج‌اکیش بوو یان نا. وه‌رن، سه‌یری شانۆکه‌ بکه‌ن. نه‌فه‌ری ته‌نیا یه‌ک فرانه‌که‌!..." منیش له‌ رووم هه‌لنه‌هات بلیم: "گوئ به‌ قسه‌کانی مه‌ده‌ن، فریوتان ده‌دا. شانۆکه‌ هیچ سه‌رنج‌اکیش نییه‌!" کابرای شانۆگه‌ریش بۆی ده‌رکه‌وتبوو که‌ سیکی شه‌رمیونم و به‌ درۆی ناخه‌مه‌وه. زۆر وی‌ده‌چی ئەوانه‌ی چوونه‌ته‌ مانگی هه‌نگوینیش، بۆ ئەوه‌ی ئەو خه‌یاله‌ شیرینه‌ له‌ به‌ر چاوی خه‌لکی تال نه‌که‌ن و هیچ نالین، ده‌نا راست هه‌ستیکی له‌و چه‌شنه‌یان

ههيه. منيش ئه و خه ياله شيرينه ي خه لکم تال نه کرد، به لام ئیستا ده زانم بۆ چی راستییه کهم نه گوت. ئیستا له سه ر ئه و باوه رهم که گوتنی راستی له و جو ره کاتانه دا زور پئویسته و شاردنه وه که ی تاوانیشه. پیاو له و مانگه دا ته کلیفی خو ی نازانی و هه ست به شه رمه زاریش ده کات. مانگیکی نه گبه ت و تال و خه ماوی و له هه مووشی گر نیگتر زور دلته زینه. له راده به ده ریش دلته زین و خه ماوییه. ههستی من له و مانگه دا وه ک ههستی زه مانیک وابوو که دهستم کردبوو به جگه ره کیشان. دل م تیکه ل ده هات و ده مم ئاوی ده کرد. تفه که ی زارم قووت ده دایه وه و وام ده نواند چیژی لیوه رده گرم. چیژوه رگرتن له جگه ره کیشان راست وه ک چیژوه رگرتن له مانگی ههنگوین وایه، ئه گه ر چیژیکیش هه بی، دواتر ههستی پیده کری. ئه ویش ژن و میرد ده بی ئه و هه رزه ییه له خو یاندا پهروه رده بکه ن و چیژه که ی دروست بکه ن.»

گوتم: «چ جو ره هه رزه ییه ک؟ لیردا باس له سروشتیتیرین ویسته کانی مروقه!»

«سروشتی؟ گوتت سروشتی؟ نا، من به پیچه وانه گه یشتومه باوه ریک که ئه و کاره سروشتی نییه. نا، به هیچ شیوه یه ک سروشتی نییه. ئه گه ر باوه ر ناکه ی له مندا لیک بپرسه. له کچیک که هیشتا پاکه و رموده نه بووه. بۆ وینه خوشکی من، زور جحیل بوو، شووی به پیاویک کرد دوو عومری ئه وی هه بوو، پیاویکی تۆلاز و داوین پیس بوو. له بیرمه سه رمان سوورما بوو شه وی زه ماوه نده که ی ره نگ بزکاو و چاو فرمیسکاوی له مالی میرده که ی رایکردبوو، هاته وه بۆ مالی و له گه ل ئه وه ی وه ک میژۆکه ده له رزی، هه نیسکی ده دا و ده یگوت بشمکوژن، بشمکوژن

ناچمه وه... ناچمه وه بو... نهیده توانی قسه بکات و ئه وهی له دلیدایه بیدرکینی.

ده لئی سروشتی؟ خواردن کرده وهیه کی سروشتیه و هر له سه ره تاوه چیژ به خشه. زور ئاسانه و جی شه رمه زاریش نییه. به لام ئه م کاره زور دزیویشه و شووره بیسه و به ژانیشه. نا، ئه م کاره به هیچ شیوهیه ک سروشتی نییه! منیش دلنایام کچیش، کچیک که هیشتا رمووده نه بوونی، له وه بیزاره.»

گوتم: «باشه، که وایه به ره ی مرؤف چون په ره بستینی؟»
به تووریهی و به له بزیکي رشقنجاپانه وه، وه ک ئه وهی له گه ل ناره زیه تی ده ربینه بی بنه ماکه ئاشنا بووی و چاوه پروانی ئه و قسه یه بووی، گوتی: «به لئ، نه وه ک به ره ی مرؤف بکه ویته مه ترسییه وه و له نیو بچی! به رگری کردن له زور بوونی حه شیمه ت ئه گه ر زگ له وه راندنی لورده ئینگلیزییه کان مسوگه ر بکات هیچ کیشه یه کی نییه. راهینان بو به رگری کردن له زاوژی بو دابین بوونی چیژی زیاتر باش و به جیه. به لام وه ره زمانت به گه پئ و به ناوی په وشت به رزی، سه باره ت به ددان به خۆداگرتن و به رگری کردن له زاوژی وشه یه ک ده ربه... جا ئه و کاته ده بینی چون هاواریان لی بلیند ده بی. ئه گه ر ده، یان بیست که سیش نه یانه هوئ وه ک به راز بژین، پیان وایه به ره ی مرؤف ده که ویته مه ترسیی له نیو چوونه وه.» پاشان ئاماژه ی بو چرای شاگوئه که ی کرد و گوتی: «بیوره، ئه و شوقه ئازارم ده دا. به یارمه تیتان دایده پۆشم.»

گوتم بۆ من هیچ جیلاوازییه کی نییه و ئەو وهک هه موو کارهکان به په له چووه سهر کورسییهک و سه رپۆشی په شمینیهی چراکهی داکیشا.

گوتم: «باشه بیر له وه ناکه یه وه، ئەگەر بریار بی هه موو خه لکی به ناوی رهوشته به رزییه وه ئەو ریگیاه بگرنه بهر، به رهی مروّف دهکه ویتته مه ترسیی له نیو چوونه وه؟»

ئەو له وه لامدا توژی بیدهنگ بوو. پاشان دیسان به ره وپووی من دانیشته و هه دوو لاقی لیک بلاو کرد و هه نیشکی نایه سهر ئەژنۆکانی، بۆ پیشه وه داها ته وه و گوتی: «به رهی مروّف دهکه ویتته مه ترسیی له نیو چوونه وه؟ دهی چش! به ردهوام بوونه کهی به که لکی چی دی؟»

«به که لکی چی دی» یانی چی؟ ئەگەر به ردهوام نه بووایه ئیمهش نه ده بووین.»

«دهی چیه! بوونی ئیمه چ که لکی هه یه؟»

«یانی چی؟ که لکه کهی ئەوه یه زیندووین.»

«بوچی زیندووین؟ ئەگەر له ژیاندا هیچ ئامانجیکمان نه بی؟ ئەگەر ژیان ته نیا بۆ زیندوو بوون به ئیمه درابی، زیندوو بوون هیچ مانایه کی نییه. که وایه که سانیکی وهک شوپنه اویر و هارتمان و هه موو پیروه و هکانی بوودا هه قیانه. ئەگەر بۆ ژیانیش ئامانجیک هه بی، دیاره به گه یشتن به و ئامانجه ئیتر هیچ هۆکاریک بۆ دریزه پیدانی ژیان نییه.» به شله ژاوی و هه لچوونیک ئاشکراوه دریزه ی به قسه کانی دا: «به لئ، به و ئاکامه دهگه ین که هیچ هۆکاریک بۆ دریزه پیدانی ژیان نییه. ئەوه شتان له بیر نه چی، ئەگەر وای دانیین ئامانجی مروّفایه تی چاکه کاری و ویزدان و ئەشق - یان هه ر

ناويكى پىتان خۆشە لىيى بنىن . - بى، يان ئەو شتانەى كە
 پىغەمبەرەكان گوتوويانە، ئەگەر ئەو بە بى كە ھەموو خەلكى لە
 ئەشقادا بىن بە يەك و نىزەكان بىن بە داس، ئىتر چ شتىك دەبىتە
 لەمپەر لە بەر دەم ئامانجا؟ تەنيا لەمپەرى گەيشتن بەو ئامانجا
 ويست و ئاواتەكانى مروۋقە و توندترىن و لەچەرتىن و
 بەدخىمترىن ويست و ئاواتىش، ھەوئەسە؛ يانى ئەشقى جەستەيى.
 بەو ھۆيەش ويستەكان، لەوانە بە تىنترىنى ئەوان يانى ھەوئەس و
 ئەشقى جەستەيى، ئەگەر لە نىو بچى، ئەوئەى پىغەمبەرەكان بۇ
 خەلكيان ھىناوہ جى دەكەوئى و مروۋقەكان لە ئەشقادا بە يەك
 دەگەن و دەستيان بە يەكئىتى رادەگا و مروۋقاىەتى بە ئامانجى
 ژيانى خۇى دەگات. ئەو ئامانجەش يەكبوون و يەكدلىيە و ئىتر
 ھىچ ھۆكارىك بۇ زىندوو بوون نامىنىتەوہ. ھەتا ئەو كاتەى
 مروۋقاىەتى زىندووہ، ئامانجىكى لە بەر دەمدايە كە ھەلبەت ئەوہ
 ئامانجى كەرويشك و بەرازەكان يانى زاوئى كردنى زور و بى
 برانەوہ و ھەر وەھا ئامانجى مەيموونەكان و خۇشرايوئىرەكانى
 پاريسى نىيە، كە دەستەبەركردنى خۇشترىن و ناسكترىن چىژى
 جنسى ھەول دەدەن. ئامانجى ئەو چاكەكارى و پارىزگارىيەكە لە
 رىگاي پاكى و خۇپارىزىدا بە دەست دئ. مروۋقەكان ھەمىشە
 رىگاي گەيشتن بە ئەم ئامانجەيان گرتوتە بەر و ھەوليان بۇ داوہ.
 جا بروانە ئاكامەكەشى چىيە بە كوئ دەگات!

ئاكامەكەى ئەوئەى، ئەشقى جەستەيى جوئىك دەرووى
 متمانەيە. ئەگەر مروۋقەكانى ئەم بەرئەى بەو ئامانجەى مروۋقاىەتى
 نەگەيشتوون، تەنيا ھۆيەكەى ئەوئەى وەدووى ئاوات و
 خولياكەيان كەوتوون كە ئەويش بە ھىزترىن ھىزىانە، واتە

ھەوەس. ئاكامى گرتنە بەرى پىڭگاي ھەوەس ھاتنە ئاراي بەرھەيكى نوئ دەبى، بەو ھىوايەى لەو بەرھەيدا مرؤقايەتى بە ئامانجى خوى بگات. ئەگەر دواتریش لەو پىڭگايەدا سەر كەوتوو نەبى، درىژە پىدانى ئەو كارە بۆ بەرھەكانى دوايى دەمىنئەتەو ە و ئەو پىڭگايە ھەتا كاتى گەيشتن بە ئامانجە بەرزەكە، يان يەكئيتى مرؤقايەتى و بەرھەمى پىشويژىيەكانى پىغەمبەران، ھەروا درىژەى دەبى و بى رىبوار نامىنئەتەو.ە گرىمان خودا مرؤقى بۆ گەيشتن بە ئامانجىك خولقاندوو. ئەگەر مرؤقى ئازاد بخولقاندبايە و لە بەندى ھەوەسدا نەبووايە، ئەم دنيا ئاكامەكەى چۆن دەبوو؟ ئاكامەكەى ئەمە دەبوو، ئەگەر مرؤقەكان لە ماوھى تەمەنى خوياندا بەو ئامانجە ديارى كراو ەگەيشتبايەن، دەمردن و خودا ناچار بوو بۆ وەديھاتنى مەبەستى خوى مرؤقى نوئ بخولقئىنى. ئەگەر بە پىچەوانەش نەمر و ھەرمان بىخولقاندبايەن، (ھەر چەند چاكسازى ھەلەكان و نزيك بوونەو ە لە كەمال بۆ ئەم مرؤقانە دژواتر دەبوو لە مرؤقە نوييەكان) دەكرى بلىين دەيانتوانى دواى ھەزاران سال بە ئامانجى خويان بگەن. دواى گەيشتن بەو ئامانجە ئىتر ھىچ ھۆكارىكيان نەدەبوو بۆ درىژەپىدانى ژيان. ئەو كاتە خودا چىي لىدەكردن؟ كەوايە بەم شىئوھەى ئىستا زور باشتەرە... بەلام وىدەچى ئىو ە ئەم شىئو ە بەلگەھىنانەو ەيەتان بە دل نەبى. رەنگە ئىو ە لايەنگرى گۆرپىن و گورران بن. لە وەھا كاتىكدا ئاكامەكە بە جۆرىكى تر دەبى. سەر تۆپى گيانلەبەران، يانى مرؤف، بۆ سەرکەوتن لە شەرى راگرتن و درىژەپىدانى ژيان لەگەل گيانلەبەرانى تر ناچار دەبوو وەك مئشەنگوين پلورەيەك ساز بکەن و وەك بوونەو ەرىكى تاك لە

داها توودا بژین، نهک وهک ئییمه به لیشاو زهوزوو بکهن. هر وهها دهبوو وهک میشه نگوینه کان ههنگی خهساو و وازهیتاو له غهریزه ی جنسی بهدی بیئن؛ یانی ریگای خو پاریزی و ته رکه دنیایی بگرنه بهر، نهک ریگای ههوهس و داوینته پی، که سیسته می ئیستای ژیانی ئییمه له سه ر ئه و بنه مایه دامه زراوه.»

گتیکی گرت و دریزه ی پیدای: «رهگزی مروف له نیو دهچی؟ بهلام که سیک ههیه - ئه وهنده جیهانبین بی - گومانی له م قسه هیه هه بی، یان ئه م مانایه تووشی شک و دردوئگی بکات؟ ئه م مانایه بهراده ی مهرگ روون و ئاشکرایه. به پیی هه موو وته و راهیتانه کلیساییه کان، دنیا فانییه و زانستیش جیهان به هه تا هه تایی نازانی و پیی وایه روژیک کو تایی پیدای. بو ده بی جیگای سه رسوورمان بی که راهیتانه ئه خلاقیه کانیش ئه وه ئاکامه که یان بی؟»

که ئه وه ی گوت ماوهیه کی زور بیدهنگ بوو. دیسان چایی خوارده وه و جگه ره که ی کیشا و چهند جگه ره ی دیکه شی له جانتاکه ی دهره ینا و له نیو قوتووی کون و ژهنگاوی جگه ره که یدا ریزی کردن.

گوتم: «تیدهگم چون بیر ده که یته وه. له رزه کاران^{۱۱} یش باوه ریان به و جو ره قسانه ههیه.»

۱۱- Shakers تا قمیکی مه زهه بین خو یان به «ئه نجومه نی به کگرتووی بروامه ندان به گه رانه وه ی دووباره ی عیسا» ده زانن و له سه ده ی هه ژده هه مدا له به ریتانیا سه ریان هه لدا و لایه نگری وازهیتانی یه کجاری له پیوه ندیی جینسین، چونکه له کاتی عیاده تدا ده له رزن، به کویکره {Quaker} له رزه کار ناوبانگیان دهر کردوه.

گوتی: « به لئ، به لئ، وایه. هه واو هه وهس به هه ر شیوه یه ک بی به لایه کی ترسناکه و ده بی به دژی پاره ستین. نابئ بو ئه و کاره ی خومان ده یکه یین، بانگه شه بکه ن و خه لکی بو هان بده یین. که لامی ئینجیل ده لئ: "هه ر کهس به چاوی هه وه سه وه چا و له ژنیک بکات زیناحی له گه ل کردو وه" ته نیا مه به سستی ژنی بیگانه نییه، به لکو و مه به سستی زیاتر له ژنی خومانه.»

دوازده

«له دنيای ئيمهدا کارهکان هه موو به پيچه وانه ن: ئه گهر پياويک له کاتي ره به نيدا بر وای به خو پاريزی و وازهينان له پيوه نديی جنسی بوو بی، دواي ژن هينان ئيتر خو پاريزی و تهرکه دنيايی به پيوست نازانی. گهشت و سهيرانی دواي زه ماوه ند، پيکه وه بوونی بووک و زاوا به ئيجازهی دايک و باوک، بۇ خو يانی به رهوا دهزانن، ئه وهش خو ی جوړيک عه ياشی و داوین ته پرييه. به لام قانونی ئه خلاق به شيويه که ئه گهر له و کاره دا سه ريچی بکه ی کار دانه وهی خو ی به دواوه ده بی. زورم هه ول دا له مانگی هه نگویندا خو شی و شیرینايی شياوی ئه و مانگه بۇ ژنه که م دابین بکه م، به لام هه وله که م بی ئاکام مایه وه. هه مووی قه باحت و شه رمه زاری و خه فته بوو. زور زو کاره که م لی دژوار بوو و خه م و ئازار خو ی له ژيانم ئالاند. پوژی سيهه م و چواره م بوو هه ستم کرد ژنه که م مات و دلته نگه. باوه شم پيدا کرد و هوکاره که م لی پرسى، چونکه پيم وابوو ته نيا خوشه ويستی ده توانی ژهنگی ئه و خه م ی سه ر دلی پاک بکاته وه. به لام ئه و خو ی له باوه شم ده رکيشا و ده ستي کرد به گريان. ده گريا به لام نه يده توانی هوکاري دلته نگيه که ی خو ی ده ربړی. خه ميکی قورس له سه ر دلی بار بوو. ويده چوو دلله ره نجاوه که ی خه ميکی تيدا بی و پيوه ندييه ره شه که مان ئه و داخه ی نايته سه ر دلی و نه توانی ئه وهی له دلایه بيدرکيني. من زورم پرسيار ليکرد و ئه و منجه منج شتيکی گوت و بوم ده رکهوت بيړی دايکی کردووه. بوم ده رکهوت له گه لمدا راست و يه کدل نيه. هه ول م دا دلخوشي بده مه وه به لام هيچ

ئامازەيەكم بە دايكى نەكرد. بۆم دەرئەكەوتبوو خەمۆكئەكەي
 ھۆكارئەكە تری ھەيە و دايكى كردۆتە بیانوو. ئەو لە سەر ئەوہی
 باسی دايكىم نەكردبوو، لێم تورا، ئەو پیتی وابوو باوەرپم بە قسەكەي
 نەكردووہ. گوتی وا ھەست دەكات خۆشم ناوی و كاتێك بۆ ئەو
 قسەيەي لۆمەم كرد و گوتم برۆبیانوو دەگرئ، رەنگی تێكچوو، لە
 ناكاو توورەيی جیگای خەمەكەي گرتەوہ و بە چەند وشەي رەق و
 ژەھراوی دەستی كرد بە سەرکۆنە كردنم و بە پیاویكی دلرەق و
 خۆپەرەستی لە قەلەم دام. چاویكم لە پوخساری كرد و بۆم
 دەرکەوت ساردی و دوژمنایەتی سەرتاپای داگرتووہ، تەنانەت
 دەكرئ بلیین رق و قینیش. لە بیرمە بە دیتنی ئەو دیمەنە چ ترسیك
 دلای داگرتم. لە دلای خۆمدا گوتم: "ئەوہ چیبوو، بۆ وای لێھات؟ ئەو
 ئەشق و خۆشەویستیەي نیوانمان چیی لێھات؟ ئەو رق و بیزارییە لە
 كۆیوہ ھات؟ چۆن شتی وا دەبی؟ خۆدایە ئەو ژنە كوا ژنەكەي
 پێشووہ!" ھەولم دا دلای نەرم بكەم و ئاشتی بكەمەوہ بەلام لەگەل
 دیوارئەكی پۆلایین و پیکھاتوو لە دوژمنایەتیەكی ژەھراوی بەرەورپوو
 بووم و نەمتوانی ئەو ساردوسرپیە تامل بكەم. منیش بی ئیختیار رقم
 ھەستا و ھەر دووكمان یەكتریمان جنیوباران كرد. ئەوہ یەكەم شەر
 و كیشە بوو لە نیوانماندا و كاریگەرییەكی زۆر خراپی لە سەر من
 ھەبوو. من ئەوہم بە شەر زانی بەلام شەر نەبوو، خۆ نواندنی
 گێژاویكی ترسناك بوو لە نیوانماندا و كیشەيەكی حاشاھەلنەگریش
 بوو. خۆشەویستیەكەمان دوای دامرکانی گری ھەوہس سارد
 بووبووہ. لە ھەمبەر یەكتردا پاوہستا بووین پێوہندییەكەمان
 رووكاری راستەقینە و دزیوی خۆی دەرخستبوو. دوو مروؤف بووین
 لیوریژ لە خۆپەرەستی و تەنیا ھەستی دلمان ھەزی چیژوہرگرتنی لە

پادبه‌دهر له جه‌سته‌ی یه‌ک بوو. من ئەو کیش‌ه‌ی نیوانمانم به‌ شه‌ر
ده‌زانی، به‌لام شه‌ر نه‌بوو. ئاکامی دامرکانی گ‌ری هه‌وه‌س بوو که
سه‌رپۆشی درۆیی خۆشه‌ویستی له‌ سه‌ر پنیوه‌ندییه‌که‌مان هه‌لدابوو.
من نه‌مزانی ئەم دوژمنایه‌تییه‌ زۆر زوو له‌ پشت گ‌ری هه‌وه‌سیکه‌وه
که‌ دیسان بلیسه‌ ده‌ستی خۆی ده‌شاریته‌وه‌.

پیم وابوو شه‌رپکه‌ به‌ ئاشتی کۆتایی دیت و ئیتر دووپات نابیته‌وه‌.
به‌لام له‌م یه‌که‌م مانگه‌ی ژبانی هاوبه‌شیماندا که‌ مانگی هه‌نگوین بوو،
زۆر زوو هه‌میسان ده‌ورانی تیری به‌ سه‌رداهات و دیسان هه‌ستی
نیازمان به‌ یه‌کتر سارد بۆوه‌ و هه‌میسان شه‌ر ده‌ستی پیکرده‌وه‌. ئەم
دووه‌مین شه‌ره‌ بۆ من زۆر تال و به‌ژانتر بوو له‌ شه‌ره‌که‌ی یه‌که‌م.
له‌ دلای خۆمدا ده‌مگوت که‌ وایه‌ یه‌که‌مین شه‌ر به‌ هه‌لکه‌وت نه‌بوو،
ناچاری بوو و هه‌میسان دووپات ده‌بیته‌وه‌. ئەم دووه‌مییه‌ به‌تایبه‌ت
له‌ و لایه‌نه‌وه‌ شوینی له‌ سه‌ر دانام که‌ بیانوویه‌کی زۆر گه‌وره‌ی
پیکرتبووم. کیش‌ه‌که‌ له‌ سه‌ر پاره‌ بوو. پاره‌یه‌ک که‌ من هیچ کات گویم
پینه‌دابوو، به‌تایبه‌ت کاتی که‌ بۆ ژنه‌که‌م بی. شتیکی زۆر دوور له‌
زه‌ین و بی مانا و پر سووکایه‌تی بوو. ئەوه‌، نه‌ له‌ من ده‌وه‌شایه‌وه‌ و
نه‌شایانی ئەو بوو. به‌ بیستنی ئەو بوختانه‌ رقم هه‌ستا و بۆ
لۆمه‌کردنی قسه‌ی نه‌شیاوم به‌ ده‌مدا هات. ئەویش ده‌ستی له‌ سه‌ر
ده‌ستی داننا و ئەوی به‌ ده‌میدا هات پینی گوتم و دیسان شه‌ر
ده‌ستی پیکرده‌وه‌. ئەو وشانه‌ی به‌ ده‌میدا ده‌هات و هه‌ر وه‌ها
روخساری و چاوانی ئەو ساردی و رق و قینه‌ی تیدا به‌دی ده‌کرا که
جاری یه‌که‌م تووشی سه‌رسوورمانی کرد بووم. له‌ بیرمه‌ له‌گه‌ل
براکه‌م و هاوڕیکانم و ته‌نانه‌ت باوکیشم ده‌مقره‌ و ده‌مه‌قالیم زۆر لی
به‌یدا بووبوو، به‌لام هیچ کات شه‌ر و کیش‌ه‌یه‌کی ئاوا توند و تیژ و پر

له رق له نيوانماندا پرووی نه دابوو. ماوه يهک تپه پری و ئەم رقه دوو لایه نه یه له ژیر په رده ی خوشه ویستیدا شاردرایه وه، هه لبت ئەوهش ته نیا سه رپوشی رهنگینی هه وهس بوو. من دیسان دلم به وه خوش بوو که ئەم کیشه یه به هوی کالفامی و خاووخلیچکی ئیمه وه بووه و بو ئەوه ده بی قه ره بوو بکریتته وه. به لام بو جاری سیته م و چواره میش به شه رها تین و من بوم دهر که وت ئەم کیشه و دهمقرانه به هه لکه وت نییه و وهک خووخده ی لیها توه، بویه لیم روون بوو دواتریش ئەم کیشه و دهمه قالیانه هه ر ده بن و ترس شکابوو ه گیانم. هه ر له و کاته دا ئەم بیره ره شه ئازاری دهدام و به خومم ده گوت ته نیا منم پیوه ندیم له گه ل ژنه که م به پیچه وانه ی چاوه پروانییه کانمه و ژیا نی ژن و میردایه تی بو خه لکی هه ر ئەوه یه و بهس. من ئەو کاته هیشتا نه مده زانی ئەو چاره نووسه چاوه پروانی هه موو ژن و میرده کانه و هه مووان پییان وایه تایبه تی خو یانه و ئەم ناکامی و دهمله پووش مانه وه یان نه ک هه ر له خه لکی به لکوو له خوشیان ده شارنه وه و ئاشکرای ناکه ن.

ئەم حاله هه ر له یه که م رۆژه کانه وه دهستی پیکرد و به رده وام هه بوو و قورستر و دژوارتر ده بوو. له ناخی دلمه وه هه ر چه وتوو ی یه که م هه ستم کرد زایه بووم و زه ماوه نده که م ئەو جو ره ی چاوه پروانی بووم دهر نه هات، ژیا نی هاو به شیشم نه ک هه ر به خته وه رانه نییه، به لکوو زور تال و پرئازاریشه. به لام منیش وهک خه لکی نه مده ویست له لای خوم ددانی پیدا بنیم (ئهمرۆش ئەگه ر کاره که کوتایی پینه هاتبا یه ئاشکرام نه ده کرد) و ناکامی خوم نه ک له خه لکی به لکوو له خوشم ده شارده وه. ئەمرو پیم سهیره چون له بارودۆخی راسته قینه ی خوم نه ده گه یشتم. راستی بارودۆخی ژیا نی

من به وەدا دەردەكەوت كە سەرچاوەی كیشەكانی ئیمە هەمووی
 بەهانه بوو، بۆیە دواى ئاشتبوونەوه زۆر زوو لە بیرمان دەچوونەوه.
 زەینى ئیمە دەرفەتى ئەوهى نەبوو لەو دۆخە پەر لە كیشە و
 هەرایەماندا بەهانهیهكى لەبار بدۆزیتەوه، بەلام لەو هەش سەیرتر ئەو
 بیانوانەى بۆ ئاشتبوونەوه دەماندۆزینەوه كەلكیان نەبوو. هیندی
 جار وشەگەلیكمان بە دەمدا دەهات، بڕی روونکردنەوه و دەردەدل،
 تەنانت فرمیشكیش لە چاومان دەزا، بەلام هیندی جاریش - پەككوو
 ئەمڕۆ وەبیرھینانەوهى چەند شوورەییە! - دواى كیشە و
 شەرەجیویكى زۆر بیدنگییهك دايدەگرتین، دواى ئەویش لە یەكتر
 روانین و پیکەنین و ماچ و یەكتر لە ئامیزگرتن... پەككوو لەو كارە
 قیزهون و دزیوه! نازانم بۆ چى ئەو كاتە توانایی ئەوهم نەبوو بێر
 بكەمەوه و لەو هەموو شوورەیی و شەرمەزارییه تیگەم؟»

سینزده

دوو مسافیر سوار بوون و له سهر کورسییه کی دوور له ئیمه دانیشن. بیدهنگ بوو ههتا مسافیرهکان دانیشن، بهلام کاتیک ئهوان پالیان دایهوه و بیدهنگ بوون، دریژهی پیدایا. دیاربوو بو چرکهیهک ههوادای و تهکانی له دهست دهرنهچوو.

«له ههموو شتیک قیزهوتتر ئهوهیه کاتیک قسه دهکن ئهشق به شتیکی پیروژ و ئامانجدار دهزانن، کهچی لهراستیدا و له کردهودا ئهشقهکهیان شتیکی پیس و کریتته و تهنیا شیاوی بهرازهکانه، قسهکردن لهو بارهوه و وهبیرهینانهوهی بهراستی جارزکه و شوورهبییه. بیهؤ نییه سروشت ئهو کردهوانهی به کاریکی چهپهل و پر شههمزاری داناوه. ئهه شته له زهینی ئیمهشدا دهبی بهو شیوهیه رهنگ بداتهوه، کهچی ههمووان ئهو کاره چهپهل و دزیوانه به جوان و پیروژ دهزانن. یهکهه دیاردهی تیوهگلانی من و کهوتنه نیو گیژاوی ئهشقهوه چی بوو؟ ئهوه بوو خووم دایه دهست شهپول و گیژی ویسته حیوانییهکان و نهک ئهو کارهه پی شوورهبی نهبوو بهلکوو لووتبهرزانه شانازیم به خوومهوه دهکرد و خووشم نازانم بو ئهو کارانهه دهکرد؟ هیچ کات له بیرى ژیاى پاک و مروقاندانهبووم و له بارى جهستهشییهوه خووم لهو بواره نهدهدا. سههم سوورمابوو، نههمهزانى ئهه رق له یهک بوونهی ئیمه له کوپوه سههرچاوه دهگرئ، ئههگرچی مهسهلهکه روون و ئاشکرا بوو. ئهه نیوان ناخوشییهی ئیمه تهنیا نارهزایهتییهکی ویستی ئینسانی بوو به دژی گری ههوهسیه حیوانی که به سهر ژیانمدا زال بووبوو.

ئەو رِق و قينەى دژ بە يەك دلمانى داگرتبوو، تووشى سەر سوورمانى دەکردم بەلام سەيريش نەبوو. جگە لەوەش نەدەلوا. ئەم رِقە تەنیا نەفرەتتىكى دوو لايە نەبوو، يانى لەو چەشنە رِق و نەفرەتەنە نەبوو كە لە نىوان دوو كەسدا سەرھەلەدات وا لە جىنايەتتىكدا بوونەتە ھاودەست. ئەوان ھەم يەكتريان بۆ ئەو جىنايەتە ھانداو ھەم لەوشيدا بەشداريان کردوو. بەلام ئەو كارەى ئيمە ئاخىر چۆن دەكرى بە جىنايەتى نەزانى، لە كاتتىكدا ئەو ژنە بەستەزمانە لە يەكەم مانگى ژيانى ھاوبەشىماندا زگى پىر بوو، لە حاالىكدا ھەلسوكەوتى ناحەز و كيشە و شەپەجنىوى ئيمە ھەروا بەردەوام بوو؟ ئىو پىتان وايە لە باسەكە كلا دەبم؟ نا وانىيە. من دەمھەوى بۆتان باس بكەم چۆنم ژنەكەم كوشت. لە دادگا لىيان دەپرسىم چۆن و بە چى ژنەكەم كوشتوو. ئەو گەمژانە پىيان وايە من ئەوم لە رىكەوتى پىنجەمى ئۆكتۆبردا كوشتوو. نا، من ژنەكەم لەو رىكەوتەدا نەكوشت. زۆر پىشتر لەو ھەياتم لى برىبوو. راست بەو شىوھەيە كە ھەمووان ئىستا ژنەكانيان دەكوژن. ھەمووان، ھەمووان...»

«يانى چى!»

«فەرموو! سەيرە ھىچكەس ئامادە نىيە شتىك كە ھەك پۆژ پوون و ئاشكرايە تىنى بگات. مەبەستم ئەو شتەيە كە پزىشكەكان دەبى بىزانن و فىرى خەلكى بكەن و لەو بارەو ھە بىدەنگ دەبن. مەبەستەكە زۆر سادەيە. مەروڤىش ھەك ئاژەلان خولقاو ھە. يانى دواى عىشقبازى، دووگىيانى و زايەمان و مندالە بەرى و شىر پىدان، يانى بارودۆخىك كە لەودا پىوھندى جىنسى بۆ ژنەكەش و مندالەكەش زيانبارە. رىژەى ژن و پىاو لە كۆمەلگادا يەكسانە. يانى بەرانبەرى ھەر پىاوئىك ژنىكە. ئاكامەكەى دەبى بەچى؟ پوون و ئاشكرايە. پىويست ناكات مەروڤ

ئەفلاتون بى بۆ ئەۋەدى بېيىنى ئاژەلەكان بە باشى ھەلسوكەوت دەكەن. يانى خۆ لە جووتگىرى دەپارىژن. زانست بە جىيەك گەشىتوۋە خرۆكەى سىپپان لە خوئندا دۆزىۋەتەۋە و لەو جۆرە شتە ھىچەكەۋپوۋچەكانە، بەلام ھىشتا بەو خالە نەگەشىتوۋن و لانىكەم يەككە لە بىرمەندان لەو بارەۋە ھىچى نەبىستوۋە و بۆى دەرنەكەوتوۋە.

لە ئاكامدا دوو رېگا بۆ ژن دەمىنئەتەۋە. يەكيان ئەۋەدى ۋەك دىۋ بكات، يانى تا ئەو جىيەى پىۋىستە و لە توانايدا ھەيە ھەستى ژن بوون و داىكاتى لە خۆيدا بكووژئ، نەھىلى زگى پىر بىت و بە ھەموو تواناىەۋە ھەول بىدات بۆ ئەۋەدى مېردەكەى ئاسوۋدە بى و ھىچ كات لە چىژى جىنسى بىبەش نەبىت؛ يان چارەيەكى تر بدۆزىتەۋە، كە ئەۋەيان ئىتر چارە نىيە بەلكوو سەرپىچى ئاشكرايە و لادانە لە رېگەى نامووس و شەرەف، ئەۋەش لە ھەموو بنەمالە بەناۋ شەرەفەتمەندەكاندا باۋە؛ ئەۋىش ئەۋەيە كە ژن بە پىچەۋانەى وىستى خۆى زگى پىر بىت و شىر بىدات بە مندال و لەگەل ئەۋەشدا مېردەكەى پازى بكات و گرى ھەۋەسى دامركىنى. ئەۋەش كارىكە ھىچ ئاژەلېك لە توانايدا نىيە و ناتوانى قەبوۋلى بكات، ئەۋەش سەر چاۋەى ھىستى و نەخۆشىيە ەسەبىيە لە چىنى بالاي كۆمەلگادا و لە نىۋ خەلكى رەشۆكىشدا سەرۋىل لىھاتنى پىدەلېن. ئىۋە سەرنجتان داۋەتە كچان، يانى كچانى پاك، دىتوۋتانە ھىچ كات سەر و دلىان لى بىت؟ سەرۋىل لىھاتن تايبەتى ژنانە، ئەۋىش ئەۋ ژنانەى لەگەل مېردەكەيان دەژىن. لاي ئىمە باروۋدۆخەكە بەو شىۋەيە و لە ئەۋروپاش ھەروايە. نەخۆشخانەكانى فېداران پىرن لەو ژنانەى ۋا ياساى سىروشتىان

پیشیل کردووه. گهشکه داران و نهخۆشهکانی شارکو^{۱۲} ههموویان له نیو چون، ئەو ژنانەش که دواى ئەو نهخۆشییه مجرۆ بوون له دنیا دا یه کجار زۆرن. بییری لیبکه نهوه چ کاریکی مهزن و په رجۆئاسایی له ژنیکدا رووده دا که تازه دووگیان بووه یان مندالە به ره و شیرده دا به مندالە که ی. له وجودی ئەو ژنه دا شتیک سه ره هله دات و گه شه دهکات که درێژه به بوونی ئیمه دات و دواتر جیگای ئیمه دهگریته وه، ئیمه ش ئەو کاره پیروژه زایه دهکه یین - چۆن؟ بیر لیکردنه وه که شی ترسناکه. دین باسی ئازادی و مافی ئافرهت دهکه ن. راست وهک ئەوه وایه مروڤخۆران یه خسیرهکانی خۆیان دابهستن بۆ ئەوهی قهله و بن و هه ره له و کاته دا دلنایان بکه ن بیر له ماف و ئازادییان دهکه نه وه و خه میان بۆ دهخۆن.»

ئەو قسانه ههموویان به لای منه وه تازه بوون و تووشی سه رسوورمانیان دهکردم.

گوتم: «که وایه دهبی چبکه یین؟ ئەگه ره وابی پیاو نابی زیاتر له جاریک له دوو سالدا له گه ل ژنه که ی نزیکى بکات. له حالیکدا پیاوان...»

به له بزیکى ته وساو ی گو تی: «به لئى، پیاوان ناچارن. دیاره ئەو کاهینانه ی په رستگه ی زانستن ئەم یه قینه یان له زهینى ئیمه دا جیگیر کردووه. چه زم ده کرد ئەو جادوو بازانه ناچار بکه م ئەرکی ئەو ژنانه له ئەستو بگرن که به برۆای ئەوان دهبی له خزمه تی پیاواندا بن،

۱۲- Jean Martin Charcot (۱۸۹۳- ۱۸۲۵) پزیشکی ناودار فه ره نسى که له نهخۆشخانه ی سالپتیر فیدارهکانی چاره سه ره ده کرد و مژولیایشهکانی زۆر به ناوبانگن و دهرووناسانی گه وره ی وهک فرۆید له کۆرهکانیدا به شدارییان ده کرد.

بەلام نازانم ئەو كاتە چىيان دەگوت. بىتوو بە خەلكى بسەلمىنى
 خواردنهوہى قۇدكا و كىشانی جگەرە و تریاك بۆ خەلكى پىويستە
 ئەو شتانه بەلایانەوہە ھىندە شىرىن دەبى وەك نانى شەوئى چاوى
 لىدەكەن. ئەم قسەسەش وەك ئەوہە وایە بلین خودا تىنەگەشتووہ چ
 شتىك بۆ مروؤف پىويستە و لەم پىاوانەش رىنوينى نەخواستووہ و
 مروؤفى چەوت و ناراست خولقاندووہ. بىروانن قسە و دىعاىەى ئەو
 دىعاىەكارانە كوئى دەگرىتەوہ و چىيان لە ژىر سەردايە! دىعاىەكاران
 بۆيان دەركەوتووہ دامرکانى ھەوہس بۆ پىاوان پىويستە و ددان بە
 خوداگرتن بە ھىچ شىوہىەك رىگە پىندراو نىيە. بەلام لە دايكبوونى
 زارو و شىرپىدانى ئاكامى ھەوہسبازىي ئەوہ. كەوايە دەبى چبەكەين؟
 دەبى لەو جادوو بازانە بىرسى. ئەوان چارەى كارەكان باشتر دەزانن
 و دايان ھىناوہ. خودايە، كەنگى ئەوانە و فىل و تەلەكەكانيان لە سەر
 تەختى ئابروو دىنەخوارى و تاجى گەورەيى لە سەريان دادەگىرى.
 ئىتر كاتى ئەوہ ھاتووہ. كارەكە بە جىيەك گەيشتووہ خەلكى خەرىكە
 شىت دەبن، دەست بۆ خو كوژى دەبەن و سە چاوہى بى ھىوا
 بوونەكەشيان ھەر ئەوہىە و جگە لەوہە ھىچ شتىكى تر نىيە. ئاژەلەكان
 وىدەچى بزائن بەچكەكانيان ھۆكارى بەردەوام بوونى بەرە و
 رەگەزى خۆيانن، ھەر بۆيە لەو بوارەدا ھىندىك ياسا و رىساي تايبەت
 بە خۆيان لە بەر چاو دەگرن. تەنيا مروؤفە گرنگى بەو شتە نادات و
 نايەوئى لە بەرچاوى بگرى، جگە لە چىژ و ھەوہسەش بىر لە ھىچ
 شتىكى تر ناكاتەوہ. بەلى چونكە مروؤف سولتانى سروشتە و
 ئەشرەفى مەخلوقاتە. خۆتان دەزانن ئاژەل تەنيا بۆ زاوئى و
 بەردەوام بوونى رەگەز جووتگىرى دەكەن، بەلام سولتانى چەپەلى
 سروشت لەو كارەدا راوہستانى نىيە و ھەر ئەوہندەى

چېژوهرگرته که ی به ردهوام بی هیچ کاریکی تر به نارپهوا نازانی و ئەم کاره ی که شیاوی عەنتەر و مهیمونهکانه ههتا پله ی بالای مرواریی ژیان، یان ئەشق بهرز دهکاتهوه. به ناوی ئەو قهباحهتهوه چ شتیک له نیو دهچی؟ نیوهی مروڤایهتی. ئەو ژنه له نیو دهچی که بو پیشکهوتنی لایه نی راستی و خوشییهکانی ژیان دهبی هاوریی بیت. دیت به دهستی خوی دهیکاته دوژمن و لهمپه ری سهر ریگی خوی. خو دیتووتانه ژنان له هه موو جیگایه ک کۆسپ و لهمپه ری پیشکهوتنی مروڤایه تین. هۆکاره که ی چیه؟ ته نیا ئەوهیه!» چه ند جار دووپاتی کردهوه: «ته نیا ئەوهیه، ته نیا ئەوهیه... به لی گه وره م!» پاشان کهوته جموجۆل و بو ئارام کردنه وه ی خوی جگه ری که ده رهیتنا.

چارده

ديسان به و له بزهي پيشووه وه دريژهي پيدا: «منيش به و شيويه و وهك به راز ده ژيام. له هه موو شتيك خراپتر ئه وه بوو هر چهند ژيانم به هه رزي و خويړييه تي تيده پيري، پيم و ابوو چونكه ژناني ديكه فريو نادم ژيانيني بنه ماله يي پاك و بيگه ردم هه يه و ريساكاني رهوشت و كردار له بهر چاو ده گرم و هيچ خه تايه كم نيه و نه گهر شه ر و كيشهش له نيوان ئيمه دا زوره، هه مووي تاواني ئه و و خه لكه خراپه كه ي ئه وه.

به لام دياره تاواني ئه و نه بوو. ژنه كه ي من وهك هه مووان و ابوو، وهك زوره بي ژنان. ئه و به پيي شوين و پيگه ي ژن له كومه لگاي خوماندا راهاتبوو، هر به و هويه هه موو ژناني چيني سامانداري كومه لگا به و شيويه راهاتوون و جگه له وه هيچ چاره يه كي تريان نيه. هه مووان باسي فلان شيويه نويي په روه رده و راهينان ده كه ن. هه موو ئه و قسانه هيچه كه وپووچه كه و بي مانان! په روه رده و راهيناني ژناني ئيمه هر ئه وه يه وا به پيي برواي خومان سه باره ت به ژنان له بهر چاومان گرتووه، بروايه كي راسته قينه، نهك ئه وه ي ديعايه ي ده كه ين و خوي پيوه راده نيين.

په روه رده كردن و راهيناني ژناني ئيمه هه ميشه هر ئه وه ده بي كه له گه ل بيري و باوه ري پياوان سازگار بي. ئيمه هه موومان زور باش ده زانين پياوان به چ چاويك له ژنان

دەروانن: ^{۱۳}Wein weiber und Gesang. تەنانەت شاعیرانیش لە شەرەکانیاندا ئەو شتانەیان وەسف کردوو. ئەگەر ناسکی و جوانکاری شیعەر و دارشتنی فۆرمی شیعری ئاشقانە و وەسف کردنی ڕووتی قینووس و فەرینە لى دامالی، بۆت دەرکەوی ژن هیچ شتیکی لى نامییتەو جگە لە کەرەسەیه ک بۆ چیژ وەرگرتن، جا لە ترۆبا و گراچۆفکاو بەگرە هەتا دەگاتە کۆری رازاوەی سەما و هەلپەرکیی دەرباری. چاوە لە فیل و تەلەکە شەیتانیش بەن: سەبارەت بە هەوەس و چیژی ش ئەو بزانن کە ژن لە جەستەى شیرینی خۆیدا زۆر چیژ و خۆشى شارۆتەو. لە سەرەتادا شاسواران بوون بە دلناییبیەو دەیانگوت ژنان دەپەرستن (بەل، ژنانیان دەپەرست و لەگەل ئەو شدا ئەوانیان بە کەرەسەى چیژوەرگرتن دەزانى). ئەمڕۆ بە ئیمەى دەسەلمینن کە ریز لە ژنان دەگرن، لە کۆرەکان جیگای خۆیانیان پێدەدەن و دادینەو و دەسەمالی ژنە لە سەر عەرزى هەلدەگرنەو و بەریز و کەرنۆشەو دەیدەنەو دەستی. تاقمیکی تر بە مافی ئەوى دەزانن هەر پۆست و پلەیه ک لە دەولەتدا وەرگری و زۆر شتی دیکەى لەو شیۆهیه. ئەو قسانە دەکەن بەلام بە چاوی رابردوو لیان دەروانن و ئەو بە کەرەسەى چیژ و خۆشى دەزانن. جەستەى ئەو سەرچاوەى چیژ و ژن خۆى ئەو دەزانن، ئەو هەش لەگەل کویلهی هیچ جیاوازییه کی نییه.

۱۳- Phrine لە شفرۆشى شوخوشەنگ و مۆدیلى پەیکەرتاشى بەناوبانگی یۆنان، praxietl کە بە تۆمەتى داوین پیسی راپیچی دادگا کراو پارێزەرەکەى بە ئاشکرا کردنی جوانییهکەى فحیلی کرد.

مهگین کوئله یی چیه؟ کوئله داری هر ئه وه یه که لک له که سیك
 وهرگری و به شیوه ی ناچاری کاری لی بکیشی. پروخاندنی ئه و
 سیسته مهش ته نیا کاتیک ده لوی که خه لکی حه زیان له کاری به
 زوری و ده سته سه ری نه بی و به تاوانیکی گه وره و کاریکی
 شوورهی بزانی. بو له نیو بردنی ئه م سیسته مه شکلی پرواله تی
 کوئله داری ده گوپ و به جوړیکی تر ده پرازینه وای ده نیووین
 ئیتر کرین و فروشتنی کوئله برهوی نه ماوه، به خو شیانی
 ده سه لمین و پتیان وایه کوئله یی بوونی نییه و نایبین، یانی
 نایانه وئ بیبین، له حالیکدا کوئله یی و کوئله داری هه روا ماوه
 و خه لکی که لک له هیز و وزه ی کاری ئه وانی تر وهرده گرن و
 ئه و کاره یان زور به دلله و به شتیکی باش و عادلانه ی ده زانی؛
 هه تا کاتیکیش ئه م بارودوخه به باش بزانی و پتیان وایی له
 پروی ویزدانه وه یه، هه میسه که سانیکی به هیزتر و مه رای کار
 و دووزمانتر هه لده که ون ئه و ریگایه بگرنه بهر. ئازادیی ژنانیش
 راست به و شیوه یه. کوئله یی ژنان ته نیا ئه وه یه که پیاوان حه ز
 ده کهن وه ک که ره سه یه کی دامرکاندی گری هه وه س که لک له
 ژنان وهرگرن و ئه وه ش به کاریکی باش و شیوا له قه له م
 ده دن. ژن له قه یه دوبه نده کانی رابردوو ئازاد ده کهن و هه موو
 مافیکی پیده دن و ئه و له گه ل پیاو به یه کسان ده زانی. به لام
 هه روا پتیان وایه که ره سه یه که بو دامرکاندی گری هه وه سیان.
 له مندالییه وه ژن به و جوړه باردینن و بیر و باوه ری کوومه لگاش
 ئه و مؤره به نیو چاوانییه وه ده لکینی، له ئاکامدا ژن ده بیته ئه و
 کوئله هه ژار و لیکه و ماوه و پیاویش ده بیته زالم و کوئله داریکی
 ماریز.

ژن ئازاد ده‌که‌ن، ریځه‌ی پیدده‌ن بچیته زانکو و له دادگاکان له سهر کورسیی دادوهری دانیشی، به‌لام ئه‌و ههر وا به که‌ره‌سه‌ی دامرکاندنې ئاورې هه‌وه‌س ده‌زانن. ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وه‌ی ژن هه‌روا بوونه‌وه‌ریکی سووکوچروک و بی‌نرخ بی، که‌وايه فی‌ری بکه‌ن ههر به‌و شیوه‌یه له خو‌ی بروانی و له‌و دۆخه‌دا بمینیته‌وه. یان به‌ یارمه‌تی پزیشکه‌ خویری و به‌دزاته‌کان به‌رگری له‌ دووگیان بوونی خو‌ی بکات؛ یانی ببیته به‌ستوکه‌ی به‌ ته‌واو مانا و خو‌ی له‌ قوناخی ئاژهل بوونیش نزمتر بکاته‌وه و وه‌ک له‌یستوکیکی شکاوی لی‌ بیت، یان وه‌ک شیت و فی‌دار تووشی په‌رکه‌م بیت و وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی چاره‌په‌ش و لیقه‌وماو له‌ هه‌موو خو‌شی و گه‌شه و نه‌شه‌یه‌کی ژیان ببه‌ش بیت.

« ئه‌م بارودۆخه به‌ چوونه‌ قوتابخانه و زانکو گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت. ته‌نیا به‌ گۆرانی روانگه‌ی پیاوان بو ژنان و شینوه‌ی چاوه‌پوانی ژنان له‌ خو‌یان و خو‌ به‌ هیچ نه‌زانین و بر‌وا به‌ خو‌بوون چاکسازی بو ده‌کری. ئه‌م دۆخه‌ ناله‌باره کاتی‌ک باش ده‌بیت که‌ ژن بالاترین پله‌ی زینه‌ت و که‌سایه‌تی، له‌ حه‌یا و پاکیدا ببینی و وه‌ک ئه‌م‌پۆ هه‌ست به‌ شه‌رم و بی‌ ئابرووی نه‌کات. هه‌تا ئه‌و کاته‌ی به‌و پی‌گه‌ و پله‌یه‌ نه‌گه‌ن، ئاواتی هه‌موو کچیک، - راده‌ی خوینده‌واری ههر چه‌ندیش بیت - ته‌نیا ئه‌وه‌یه‌ پیاوان و نیرینه‌ی زیاتر بو لای خو‌ی راکیشی و له‌ نیوان ئه‌واندا به‌ که‌یفی خو‌ی هه‌لبژاردنی هه‌بی.»

«ئه‌وه‌ی که‌ ژنیک له‌ ماتماتی‌کدا ماموستا بی و بو ژه‌نینی هارپ په‌نجه‌ ره‌نگین بی، هیچ شتیک ناگۆری. له‌ ئیستا دا ژن به‌خته‌وه‌رییه‌که‌ی له‌وه‌ دایه‌ هه‌رچی ویستی له‌ به‌ر ده‌ستیدا بی و

به مه‌کر و جادووی خوئی پیاویک بخاته داوه‌وه. به‌م هۆیه‌وه گه‌وره‌ترین مه‌سه‌له که ژن له هه‌م‌به‌ر خۆیدا ده‌بیینی ئه‌وه‌یه پیاویک بدۆزیته‌وه و دیلی بکات. له رابردوودا به‌و شیوه‌یه بوو له داها‌تووشدا هه‌روا ده‌بی. ئه‌م بارو‌دۆخه‌ش له کاتی کچیتیه‌وه ده‌ست پیده‌کات و هه‌تا دوای شوو کردن به‌رده‌وام ده‌بی‌ت. کاتی‌ک ژن هه‌شتا کچه ده‌بی ئه‌و کاره بکات بو فراوان کردنی بواری هه‌لبژاردن و کاتی‌ک می‌ردیشی کرد، بو زال بوون به‌سه‌ر می‌رده‌که‌یدا.

ته‌نیا شتی‌ک که ده‌بیته هۆی که‌م بوونه‌وه یان لانیکه‌م له نیو چوونی کاتی ئه‌و سوژ و خو‌شه‌ویستییه مندا‌له، ئه‌ویش له کاتی‌ک‌دا‌یه که ژنیکی دیو سفته نه‌بی و شیر بدات به مندا‌له‌که‌ی. به‌لام لی‌زه‌دا دیسان پزیشکه‌کان دینه‌گو‌ری.

هاوسه‌ره‌که‌ی من ده‌یویست شیر بدات به مندا‌له‌کانی، شیر یی به چوار مندا‌لی دواییمان دا، له سه‌ر یه‌که‌م مندا‌له‌که‌مان نه‌خۆش که‌وت. پزیشکه‌ به‌ری‌زه‌کان که بی شه‌رمانه‌ جله‌کانیان له به‌ری داده‌که‌ند و ده‌ستیان به هه‌موو ئه‌ندامیدا ده‌هینا. ده‌یانویست من بو ئه‌و کاره‌یان سپاسیان لی‌بکه‌م و هه‌قه‌ده‌ستی‌شان بده‌می. به‌لام ئه‌و پزیشکه‌ دلۆ‌قان و خه‌م‌خۆرانه ته‌شخیس‌یان دا نابی هاوسه‌ره‌که‌م شیر به مندا‌ل بدات. یه‌که‌م زگی بوو که ئه‌ویان له تاقه‌ ری‌گای رزگاربوون له سه‌رنج راکیشان و دل‌رفاندنی پیاوان بی‌به‌ش کرد. مندا‌له‌ نۆبه‌ره‌که‌مان دایه‌ن شیر یی‌دا، یانی ئی‌مه سوودمان له ده‌ستکورتی و داماو ی و نه‌زانی ژنی‌ک وه‌رگرت، ئه‌ومان ده‌سخه‌رۆ کرد و له مندا‌له‌که‌یمان دابری و هینامان خزمه‌تی مندا‌له‌که‌ی ئی‌مه بکات، له به‌رانبه‌ریشدا له‌چکه‌یه‌کی

که لبه تون کر اومان دا به سهریدا. به لام ئیستا مهسه له که ئه وه نییه. مهسه له که ئه وه یه کاتیک ژنه که م دوو گیان نه بوو، ئه رکی شیر پیدانی له سهر شان نه بوو، ئه و وزه ی دلرفینی و دل به رییه ژنانه ی که له ودا مت بوو بوو زور به توندی به خه بهر هات و دلپسی و خانه گومانیه کی به و راده یه ش له مندا سهری هه لدا. دلپسییه ک که له ته واوی ماوه ی ژیانی ژنومیردایه تیمدا به رده وام ئازاری داوم، به جوړیک که هیچ کام له میرده کانی تر که وه ک من له گه ل ژنه کانیان، یانی به پیچه وانه ی رپسا کانی ره وشت ده ژین، له و چوارچیوه رزگار نه بوون.

پازده

«له ماوهی ژيانی ژن و ميړدايه تيډا قهت دلم پاک نه بوته وه و هميشه به ژانی خانه گومانييه وه نالاندوومه. به لام له قوناخيکي ژياندا ژاری دلپيسي ودها کاری تیکردم، ناراقارام لي هه لگيرا و ئيتر بوم تامل نه کرا. يه کيک له و قوناخانه کاتيک بوو که پزيشکه کان دواي له دايک بوونی منداله نوبه ره که مان شير پيدانيان له هاوسه ره که م قه دهغه کرد. له و کاته دا دلپيسييه که م به وپه پری خوئی گه يشتبوو. له لايه که وه به هوئی نه وهی ژنه که م تووشی خه م و په رووشييه کی قورس بوو بوو که تايبه تی دايکانه و به هوئی نالووزی و په ريشانيی بی هوئی ره وتی سروشتیي ژيانه وه يه و له لايه کی دیکه شه وه به هوئی نه وه وه بوو کاتيک دهمدی خوئی له ئه رکی پيروزی دايکايه تی ده بویرئ، به راستی و ئه گه رچی له رووی بی ئاگايييه وه، به و ئاکامه گه يشتبووم که زور به ئاسانی واز له ئه رکی هاوسه ريتيش دهينئ، به تاييه ت دهمدی زور له شساغه و سه ره پای مهنع کردنی پزيشکه ميهره بانه کانی هه تا کاتی دیاری کراو زور به باشی شیری به هر سی منداله که ی دیکه مان دا.»

باش له بیرمه هه موو جاریک که باسی پزيشکه کانی ده کرد، ئوناق و رقیک گه رووی ریک ده گوشئ؛ رۆژيکی پيمگوت:»

وادياره رقت له پزيشکه کانه و لتيان بيزاری!»

«چون لییان بیزار نه بم! ئه وان ژیانیان لی تال کردم. ئه وانه ژیانیه هزاران و سهدان ههزار میزدیان زایه کرد و ئیستاش له سهر ئه و کاره ی خویمان بهر دهوامن، من ناتوانم هۆکار و به ره هۆ له یه کتر جیا بکه مه وه. من پیم وایه پزیشکه کان هه قیانه وه ک پاریزهران و کهسانی دیکه هه زیان لی بی پاره کوکه نه وه و گیرفانی لی بئاخن، ههر بویه ئاماده بووم به مه یلی خوم نیوه ی داها ته که م بکه مه مستیانه وه، چونکه ههر که سیکی دیکه ش وه ک من بوی دهر بکه وتایه ئه و به ریزانه چی ده که ن، به دل و به گیان ئاماده بوو نیوه ی سامانه که ی خو ی پزیشکه شی ئه وان بکات، به مهرجیک ئیتر خو له ژیانیه بنه ماله که ی هه لئه قوتینن و ئیتر کاریان به سه ریانه وه نه بی. هه لبه ت من به لگه م کوکه کردو ته وه، به لام ده یان که س ده ناسم . هه لبه ت زور له وه ش زیاتر . پزیشکه کان یان منداله که یان له زگی دایکیدا کوشتوو ه و به دلنیا ییه وه گوتوو یانه ئه و ژنه ناتوانی منداله که به ساغی بینیته سهر دنیا و گیانی خو شی له مه ترسی دایه. له حالیکدا ههر ئه و ژنه دواتر به بی هیچ گرفتیک مندالی بووه. زور جاریش ژنه یان له ژیر نه شته رگه ریدا کوشتوو ه. هه لبه ت هیچ که س ئه و کاره ی ئه وان به مرو ف کوژی نازانی، ههروه ک کوشت و کوشتاری پشکینه رانی بیر و باوه ر له سه ده کانی ناوه راستدا هیچ که س به قه تلی له قه له م نه ده دان، چونکه پییان وابوو ئه و کاره یان بو خیر و به رژه وه ندی خه لک و مرو فایه تی کردوو ه. ئه و تاوانانه ی ئه مانه ئه نجامیان داوه هینده زوره له حیساب نایه. به لام ئه م تاوانانه زور چکو له و که م بایه خن له چاو ئه و فه ساد و بی ره وشتیانه ی به ناوی ماتریالیزمه وه ئه و به ریزانه هیناویانه ته

سەر دنیا و لە ڕیگەى ژنانەووە پەرەیان پێداو؛ ئەوێش بە جیى خۆى، ئەگەر بڕیار بێ ڕاهێتانهکانى ئەوان لە کۆمەلگادا بەرپۆه بچیت، خراپه و پيساييهک و لات دادهگرئ، که مرۆفایه تی به جیى ئەوێ روو له یه کیتى و یه کگرتووی بکات، وای لێدی خه لکی ناچار بن به پێى فهرمانى پزیشک به جیا و دوور له یه کتر دانیشن و ئامیڤى هه لم پزین و دهرمانى دژه چلک له خویان دوور نه خه نهووه و هه میشه به ده ستیانهووه بى. (پزیشکهکان خۆشیان بهو ئاکامه گه یشتوون که ئەم کاره هیچ که لکی نییه.) ئەمرۆ ئیتر ناتوانین بلیین: "تۆ ڕیگاکهت هه له یه! چاکسازى بو ژيانت بکه!" ئەو قسه یه نه ده توانین به خۆمانى بلیین نه به خه لکیش. ئەمرۆ ده لێن ئەگەر ژيانت تال بى هۆکاره که ی خراپى مێشک و هه سته ده ماره و لهو جوړه شتانه! ده بى بچین بو لای ئەو به ریزانه و ئەوان دهرمانمان بو بنووسن، ئەو دهرمانانه ی بو مانى دهنووسن به سى و پینچ کۆپیک له دهرمانخانه ده یکرى و ده یخۆى، نهک چاکیش نابى به لکوو خراپتریشته دهکا و ناچارى دیسان بچى بو لای پزیشکی دیکه و دهوا و دهرمانى دیکه! به راستى ده بى بلیین مالتان ئاوه دان بى!

به لام ئیمه قسه له وه ناکه یین. ده مگوت ژنه کهم خۆى شیرى ده دا به مندالهکانى و ته نیا ئەو زگپرى و شیرپیدانه ی بووه هوى پزگار بوونى من له رهنج و ئازارى دلپیسى. ئەگەر ئەووه نه بووا یه کاره که زۆر زوتر کۆتایى پیده هات. مندالهکان ئەویشیان پزگار ده کرد و منیش. له ماوه ی هه شته سال ژيانى ژن ومیردایه تیدا ژنه کهم پینچ مندالی بوو و جگه له یه که میان هه موویان خۆى شیرى پیدان.»

لیم پرسى: «ئىستا مندالەكانت له كوین؟»
به دەنگىكى پر له ترس و لەرزۆكه وه گوتى: «مندالەكان؟»
«داواى لیبوردن دەكەم، وهبیرھاتتە وهى ئەوانە حەتمەن
به لاتانە وه ناخۆشە، وانیه؟»

«گرینگ نیه، ژن برا و ژن خوشكەكەم ئەوانیان برد بۆ لای
خۆیان. مندالەكانیان پینەدامە وه. من ھەموو ملكەكانى خۆشم
پیشكەش كردن بەلام ئەوان مندالەكانیان پینەدامە وه. ئاخەر ئەوان
پیان وابوو من شیت بووم. ئىستا له لای ئەوانە وه هاتوومە وه.
چاوم پيان كەوت بەلام نەیانھىشت بیانبەم بۆ لای خۆم. ئەگەر
بیانھىشتبايه جورىكم باردههينان وهك دايك و باوكيان لى
نەيەت. بەلام نا، مندالەكانم ناچارن وهك ئەوان بارين. بەلام
ھىچيش ناكړى. دياره مندالەكانم پینادەنە وه. ھىچ كەس متمانە به
من ناكات. جگە له وهش من نازانم توانايى پەرورده كردن و
راھينانى ئەوانم ھەيه يان نا. پيم وايه له توانامدا نيه. من ئيتەر
مروڤيكي له پى كه وتووم. پياويكى نەقوستان و بى توانا! بەلام
يەك شتم ھەيه و ليشم روونە ھەمە! بەلى، ئەوھش راستييه كى
حاشا ھەلنەگرە. من شتيك دەزانم كه خەلكى ئىستاش نايزانن.

بەلى، مندالەكانى من زيندوون و گەورە دەبن و وهك
دەروبهريهكانيان نابار و نا ئينسان باردین. ئەوانم دیتوو. سى
جار چاوم پيان كەوتوو. ناتوانم ھىچ يارمەتيهكان بدهم و
كاريكيان بۆ بكەم. ھىچم له دەست نايە، ئىستاش دەچم بۆ
باشوور، بۆ مالەكەى خۆم. لەوئى مالىكى چكۆلە و باخچەيەكم
ھەيه.

بەلە، من ئەو دەيوەى دەيزانم خەلكى ئىستاش نايزانن و بەم
زووانەش تىيناگەن. ئەوان زۆر زوو بۆيان دەردەكەوى خۆر و
ئەستىرەكان چ رادەيەك ئاسن و چ جۆره كانزايەكيان تىدا ھەيە.
بەلام ئەو پەردە لە سەر سيفەتى بەرازانەى ئىمە ھەلدەداتەو،
نا... تىگەيشتنى ئەو ئەستەمە. زۆر ئەستەم!...

ھەر ئەوئەندەى ئىوہ گویتان بۆ من شل کردوو، زۆرتان

سپاس دەكەم!»

شازده

«ئىۋە باسى مندالەكانتان كرد. درۆ و دەلهسهى زۆر سهبارەت به مندالان دەكرى! دەلین مندال نىعمەتى خودايە. هۆى شادىيى دلەكانمانە. بەلام ئەوانە هەمووى درۆيە. ئەو قسانە كۆن و سواون! ئەمرۆ ئىتر ئەو شتانە نەماوە. مندال هەر خەم و داخ و دىقە بۆ دايك و باوك. وانىيە؟ زۆربەى دايكان هەستى پىدەكەن و هيندى جار بى ئىختيار دەريدەبەرن. لە دايكانى چىنى ئىمە و مانان يانى دەولەمەندان بېرسن، زۆربەيان پىيان دەلین لە ترسى ئەوهى نەكا مندالەكەيان نەخۆش بكەوى و بمرى، حەزناكەن منداليان بىي و ئەگەر منداليشيان بوو شىرى پىنادەن، چونكە دەترسن هيندە خۆشەويست بى بەلايانەوه وەها ئالوودەى بن كاتىك دەمرى نەتوانن ئازارەكەى تامل بكەن. چىژىك كە شىرىنى و خۆشەويستى مندال، دەست و لاقە ناسكەكانى، قريشكە و گرگاڵ و پىكەنين و يارى كردنى پىيان دەبەخشى، لە چاو رەنج و ئازارى بى مندالى پووشىك ناژى. يانى بۆ ئەوهى خەمى لە دەست دانى مندالەكەيان نەچىژن واز لە ئەو هەموو شادى و چىژووخۆشىيە دەهينن. ئەوان چۆنىەتتى مندال بوون يان نەبوون وەلادەنين و بۆيان دەركەوتووە نەبوونى مندال بە قازانجيانە، هەر بۆيە حەز ناكەن منداليان بىي. ئەوان راشكاوانە و بە ئاشكرا ئەوه دەردەبەرن، چونكە پىيان وايە ئەو كارە يانى خۆشەويستى مندال. هەستىكى ناسك و مرۆف دۆستانە كە شانازىي پىۋە دەكەن. لەوه تىناگەن ئەو جۆرە بەلگەهيناوہيە بۆ

خۆشه‌ويستی راست نكولى كردنه له ئەشق و تەنيا خۆ پەرەستىيى خۆيان دەسەلمىنن. ئازارێك كە بە ھۆى ترسى لە دەستدانى منداڵەوہ لە دلياندايە زۆر بە ھيزترە لە شيريني و خۆشەويستى ئەو. ئەوان منداڵيان خۆشناوى و چاوپۆشى لىدەكەن. خۆيان ناکەنە قوربانى بوونەوہريكى چكۆلە و خۆشەويست، بەلكوو بوونەوہريك كە لەوانەيە ببيتە خۆشەويستيان دەيكەنە قوربانى خۆيان.

ديارە ئەوہش ئەشق نيە بەلكوو ئەوپەرى خۆپەرەستىيە. بەلام كاتيک ئازارى تاقەتبرى ئەو دايكانەمان وەبیر دیتەوہ كە منداڵەكەيان نەخۆش دەكەوى و بە ھۆى خۆتێوہردانى ئەو پزىشكانەوہ ئازارەكەيان زياتر دەبى و برينەكەيان تەشەنا دەبيتەوہ، دلمان بپروايى نادات سەرکۆنەيان بكەين. تەنانەت ئەمپۆ، كاتيک ژيان و بارودۆخى ھاوسەرەكەم لە سەرەتاي ژيانى ژن و ميژدايەتيماندا وەبیر دیتەوہ كە سى - چوار منداڵى سەرۆپچكەى ھەبوو، ترس دلەم دادەگرئ؛ كاتيک دیتەوہ بىرم لە تاوى منداڵەكانى ژان و ئازارەكانى خۆى لە بىرچووېوہ و ئامادە بوو لە پىناوى ئەواندا سەر و گيانى خۆى بكاتە قوربانى، لە ناخەوہ ھەلدەچۆقىم. ئيمە لەو كاتەدا ژيانىكى زۆر تال و دژوارمان ھەبوو. خۆمان لە بەردەم مەترسىيەكى گەورەدا دەدى و ھەولمان دەدا لەو چۆرتەمە دەرباز بىن. ھىشتا كپەى مەترسىيە يەكەم دانەمركا بوو، ھەستمان بە نزىك بوونەوہى مەترسىيەكى ديكە دەكرد، ديسان ھەولى ھىوابراوانە دەدا بۆ رزگار بوون و لە ئاكاميشدا بى ھىوا دەماينەوہ. وەلحاسل بەردەوام خۆمان لە سەر پاپۆرىكى سەر گەردان و دىلى لرفە و شەپۆلان ھەست پىدەكرد. ھىندى جار پيم وابوو ئەم بارودۆخە بە ئانقەست دیتە پيشى و ھاوسەرەكەم وا دەنوئى خەمى

مندالەکانیەتی و بەو جوۆرە دەیههوی بە سەر مندا زال بیّت. بەم شیۆهیه هەموو مەسەلەکان بە ئاسانی بە قازانجی هاوسەرەکم دەشکایەو. هیندی جار وام بە خەیاڵدا دەهات کە ئەوێ لەو بارەو دەیکات یان دەیلی، بە ئانقەستە و مەبەستیکی لە پشتەوێه! بەلام نا، ئەو خۆی بە راستی ئازاری دەکیشا و بەردەوام خەمی منداڵەکان و بارودۆخی نەخۆشی و تەندروستییان ئازاری دەدا. ئەو خەمی بوو منیش دەخوارد، خەمەکەئێه بوو نەیدەتوانی لەو بارودۆخدا بە من رابگات. خۆشەویستی دایک بوو منداڵ و پێویستی ئاژەل ئاسایی بوو شیر پێدان و لاواندنەو و ئاگاداری لیکردن، بە لای زۆرەبی ژنانەو و سروشتییە، بەلام بە پێچەوانەئێ ئاژەلان ئەمان خاوەنی ئاوەز و توانایی خەیاڵ و بیر کردنەو. مریشک خەمی ئەوێ نییە بەلایەک لەوانەئێه بە سەر جووچکەکانی بیّت، ئاگاشی لە گریمانەئێ نەخۆشییەکانی ئەوان نییە و ئەو دەرمانانەئێ ئێمە پێمان وایە لە نەخۆشی و مەرگمان رزگار دەکات ئەوان نایناسن و جووجەلەکانیش بوو ئەو سەرچاوەئێ خەم و ئازار نین. مریشک کاریک بوو جووچکەکانی دەکات کە بەلایەو سروشتییە و سەرچاوەئێ چیژە؛ کاتیکیش جووچکێکی نەخۆش دەکەوێ شیۆهئێ پەرستارییەکەئێ دیار و ئاشکرایە: دەیخاتە ژێر بالی خۆئێ و گەرمی دەکاتەو، خواردنی پێدەدا و لەگەل ئەوێ دەزانئێ دەبی کاریک بکات کە پێویستە. ئەگەر جووجەلەکەئێ مرد، لە خۆئێ ناپرسی بوو چی لە نیو چوو، یان چوو بوو کوو. هیندی قود قود دەکات و دەگاریکینئێ، پاشان هیور دەبیتهو و وەک رابردوو درێژە بەژیانی خۆئێ دەدا. بەلام بوو ژنانی چارەڕەشی ئێمە و بوو ژنەکەئێ من بارودۆخەکە بەو شیۆهئێ نەبوو. باسی نەخۆشی و رێگەئێ عیلاج و

چاره سهره كانيان ناكه م. سه بارهت به پهروه ده كړدنى منډالان و شيوه ي راهينانې ئه وان به رده وام له هه موولايه كه وه نه ريت و ريوشويني جوړاوجوړي ده بيست و ده خوينده وه، كه به رده واميش گورانينان به سهردا ده هات. يه كيك ده يگوت منډال ده بي ئاوا به خيو بكرى و خواردينكى له و شيوه يه ي پيديرى. ئيمه هه ر دوو كمان و به تاييهت ئه و، سه بارهت به جلو به رگ و خواردين و خواردينه وه و شيوه ي شوړدن و پاكوخاويني و خه واندين و بوچوونه سهيران هه لمژيني هه واي تازه، هه ر هه وتووي ريوشونيكى نويمان ده بيست. ده تگوت له دايك بووني منډال شتيكى تازه يه و روژي رابردوو سهري هه لداوه. ده يانگوت شيوه ي به خيو كړدن و پاكوخاويني كه ي به جي و له كاتي خويدا نه بووه، هه ر ئه وهش بوته هو ي نه خو ش كه وتنى منډاله كه و هه موو تاوانه كه ي له ئه ستوى هاوسه ركه م بوو، بو چى ئاواي كړدوو ه و ئاواي نه كړدوو ه.»

«ئه وان هه مووي له كاتي ته ندروستيدا بوو، له گه ل ئه وه شدا بو ئيمه مايه ي خه م و ئازار بوو. به لام ئه و كاتانه ي منډاله كه نه خو ش ده كه وت ئيتر هه ر باسى مه كه. ئه و كاته ئيتر ژيانمان لي ده بوو به دو زخ. وامان دادنا كه نه خوشييه كه چاره سه ر ده كريت و زانستي ك هه يه به ناوي پزيشكي و كه سانيكيش هه ن به ناوي پزيشك و هه موو شتيك ده زانن، هه ل بهت نه ك هه موو پزيشكه كان، به لكوو تا قميكيان كه زور باش و هه كيمن. كاتي ك منډال نه خو ش ده كه وي ده بي باشترين پزيشك بدو زينه وه، پزيشكي ليزان و شفابه خش، بو ئه وه ي منډاله كه چاره سه ر بكات و ئه گه ر ئه و پزيشكه نه دو زيه وه و ئه گه ر له و پزيشكه شيفابه خشه دوور بي و زانسته كه ي به فريات نه گات، رو له كه ت له ده ست ده چي. ئه وه برواي ژنه كه ي من بوو.

ھەموو ژنانى دەوروبەرى ئەو بەو شىۋەيە بېريان دەكردەوہ و ئەو بەردەوام لە ھەموو لايەكەوہ دەبىيىست: "يەكاترينا سىمۆنۇفنا دوو مندالى لە دەست دا، چونكە نەيتوانى لە كاتى خۇيدا ئىقان زاخارىچ ببات بۇ چارەسەر كوردنى نەخۆشەكەى. بەلام ماریا ئىقانۇفنا توانى ئىقان زاخارىچ ببات بۇ چارەسەر كوردنى كچە گەورەكەى و نەخۆشییەكە ماریچە كرا. بنەمالەى پیتروۇف لە سەر داواى پزىشك مندالەكانیان لە يەك جیا كردهوہ و ھەر كامەیان نارد بۇ ھوتیلیك و مندالەكان زیندوو مانەوہ و ئەگەر لە يەكیان جیا نەكردایەنەوہ ھەموویان دەمردن. فلان خاتوون مندالیكى لاواز و نەخۆشى ھەبوو لە سەر داواى پزىشك مندالەكەى برد بۇ باشوور و لە مەرگ رزگارى بوو." چۆن دەكرى دايكىك ھەموو ماوہى تەمەنى ئازار نەكیشى و تىك نەچى لە كاتىكدا مەرگ و ژيانى جگەرگۆشەكانى بەوہ بەندەكە لە بىروپاى ئىقان زاخارىچ ئاگادار بى. ئىستا ئىقان زاخارىچ چى دەزانى و چى دەلى، ھىچكەس نازانى و خۆشى لە ھەمووان كەمتر. چونكە خۆى باش دەزانى ھىچ نازانى و ھىچ يارمەتییەكیشى لە دەست نایە، تەنیا دەيھەوى بە فىل و تەلەكە و لاریكەوہ و مەپریژە خەلكى ھەلخەلەتینى، بۇ ئەوہى ھەروا جىى متمانە بى و خەلكى باوہرى پىبكەن. ئەگەر ژنەكەى من بەراستى ئاژەل بووايە، ئاوا ئازارى نەدەكیشا. ئەگەر بە تەواوى مروۇف بووايە و ئىمانى بە خودا بووبووايە، وەك ژنانى ئىماندار بىرى دەكردەوہ و دەيگوت: "ژيان خودا داويەتى و خۆشى دەيستىتەوہ. كارى خوداش ھىچى لەگەل ناكرى". پىى وادەبوو ژيان و مردنى ھەموو مروۇفەكان و مندالەكانیان لە توانايى خۇيان بەدەرە و تەنیا بە دەستى خودايە، ئىتر لە دەست ئەم خەيالە بى بنەمايەش ئازارى

نه ده کیشا که دهیتوانی بهرگری له مهرگ و نهخوشی منداله که ی بکات و نه یکردوه.

بارودوخه که به بر وای من بهم شیوهیه بوو: "بوونه وهری زور وردیله و بی هیژ ده که ونه ژیر مه ترسیی به لا و ئاپوری له راده به دهر. ئه ویش دهره ق به و بوونه وهرانه دلی پر بوو له سوز و به زهیی. جگه له وهش ئه و بوونه وهره ناسک و وردیلانه به ئه و سپیردرا بوون و بو به دبختی ریگا و دهرتانی ئه وهی نه بوو بیانپاریژی، زوری حه ز ده کرد له و مه ترسییه رزگاریان بکات به لام له پشت دهرگایه کی داخراو بوون و کلیلی دهرگاکهش له دهستی که سانیکدا بوو که ته نیا بو پارهی زور و زه وند کاریان ده کرد و ئه ویش زور به ده گمن هه لده که وت کاریکیان له ده ست بیته."

ژیانی منداله بهری سهر له بهری بو ژنه که م و له ئاکامدا بو خوشم بهری له شادی و دلخوشی و تهژی له خه م و ئازار بوو. چون ده کرا ئازار نه کیشی؟ به رده وام گری ئازار هه لیده چوقاند. هیندی جار هه لده که وت گری شه ر و کیشه یه ک که به هوی دلپسییه وه هه لاییسابوو، خه ریک بوو داده مرکا و ئیمه خه ریک بووین هه ناسه یه کی ئاسوده هه لکیشین و ده مانویست کتیبیک بخوینینه وه یان بیر بکه یینه وه، هیشتا ده ستمان به کاره دلخوازه که مان نه کردبوو له پر هه والیان ده هینا قاسیا دهرشیتته وه یان پیسی ماشا خوینی پیوه یه، یان ئاندروشا له شی لیرگی دهرکردوه و هه لزه پاوه. هه ر ئه وه بهس بوو بو ته فروتوونا بوونی هیمنایه تی و هه سانه وه مان. ئیتر ژیانمان ده شیوا. نه ماندزانی قورپی کوئی بکه یین به سهر خو ماندا و په نا بو کامه پزیشک به رین؟ چون نه خوشه که له ئه وانی دیکه جیا بکه یینه وه؟ تاویاویکی زور توند بوو،

دەبوو رېخۆلەكانى پاك بىكرىنەو و پەنا بۆ ماجووم و عىلاجى پىزىشك بەرىن. هېشتا ئەو كىشەيە كۆتايى نەھاتبوو پروداويكى تر هېمنايەتتى بىنەمالەي دەشىواند. هەر وەك باسەم كىرد بەردەوام هەولمان دەدا بۆ چارەسەر كىردنى مەترسىيە راستەقىنە يان خەياللىيەكان. زۆربەي بىنەمالەكان تووشى ئەو بەلا و پەتايە بووبوون. بەلام لە بىنەمالەي ئىمەدا زۆر تووش و دژوار بوو، چونكە ژنەكەم لە رادەبەدەر مندال خۆشەويست بوو و رۆح و گىيانى لەگەليان بوو، هېندەش خۆشباوەر بوو بە كەوچكە ئاويك دەكەوتە مەلە.

بەم شىئەيە بوونى مندال نەك گرفت و دلەخورپەكانى سووك نەدەكردىن بەلكوو تال و دژوارترىشى دەكرد. جگە لەوەش بوونى مندال بۆ ئىمە بىيانوويەكى تازە بوو بۆ كىشە و دەمقەرە و شەرەجنىو. لەو كاتەو بە بووين بە خاوەنى مندال، مندالەكان هەم ھۆكارى كىشە بوون و هەم بىيانوويەك بوون بۆ شەر و دەمبەدەمە، هەر چى گەوەرترىش دەبوون زياتر. بەلى مندالەكان ھۆكارى كىشەكەمان بوون. راست وەك ئەو و ابوو مندالەكانمان بىكەينە كەپسەي شەر و ئەوان بە سەروسەكوتى يەكتردا بىكىشىن. هەر كام لە ئىمە لە نىو مندالەكاندا گولەجەرگەيەكمان هەبوو، هەر ئەو گولەجەرگەيەش بىيانوويەك بوو بۆ قەرە و ھەراي بەردەوام. من لەگەل قاسيا بە شەر دەھاتم كە مندالى نۆبەرەمان و گولەجەرگەي ژنەكەم بوو، ژنەكەشم لەگەل لىزا تىكھەلدەچوو كە خۆشەويست و گولەجەرگەي من بوو. جگە لەوەش كاتىك مندالەكان گەورەتر دەبوون و كەسايەتتيان شكلى دەگرت، ئەوانمان دەكردە لايەنگر و ھاودەستى خۆمان. ئەوان ھاوپەيمانى ئىمە بوون لە شەردا. ئەو

مندالە بەستە زمانانە کیشە و دەمە قالی ئیمە زوری ئازار دەدان،
بەلام ئیمە وەها سەرقالی شەرۆقەرە و پلانی خۆمان بووین، گویمان
لە رەنج و ئازاری ئەوان نەبوو، نەپەرۆشی حالوبالی ئەوان بووین و
نە بیرمان لیدە کردنەو. کچۆلە کەمان لایەنگری من بوو، کورە
نۆبەرە کەشمان لایەنگری لە دایکی دەکرد. ئەو زوری شیوەی دایکی
دەدا، ئازیز و گولە جەرگەیی ئەو بوو؛ هەر بۆیە من زوری لە بیزار
بووم.»

حه فده

«به لئ، ژيانی ئيمه به و شيويه بوو. پيوه نديمان به رده وام تالتر و دوژمنانه تر ده بوو. تهنانهت كيشه كه مان به جييه ك گه يشت ئيتر جياوازي بيرو را نه بوو، كه پشكوي دوژمنايه تيبه كه ماي باوه شين ده كرد، به لكوو دژايه تيمان بوو بووه هوي جياوازي بيرو پامان. نه وهی ژنه كه م دهگوت هيشتا به ته واوي له ده می نه هاتبووه ده ري من دژايه تيم ده كرد و نه ویش بو و ته و بيرو پاكاني من كتومت به و شيويه بوو.

له سالی چواره می ژن و مي ردايه تيماندا ئيتر واي ليها تبوو هيچ كام له قسه ی يه كتر تينه ده گه يشتین و نه شمان ده وسيت تينگه ين، هر بويه بو مان ده ركوت به هيچ شيويه كه پي كه وه دانو مان ناكولئ. ئيتر هه وليشمان نه ددها به جوريك نه و كيشه يه چاره سه ر بكه ين و نه رمی بنوينين. له سه ر سانا ترين مه سه له ی روظانه، به تاييه ت كاروباری منداله كان هر يه ك به شيويه كه سواری سه ري قسه ی خو مان ده بووين و هيچ كام له كه لی شه يتان نه ده هاتينه خواری، ده مانويست به هر نرخيك بي قسه ی خو مان بسه لمينين. به جوريك كه نه مرق و ده بيرم ديته وه نه و بير و باوه رانه ی پيدا گريم له سه ر ده كرد و هه ردوو پيم له كه وشيك كر دبو و به رگريم ليده كرد، خو شم ده مزانی وانيبه و نه وه نده ش به لامه وه گرنيگ و تاييه ت نه بوو كه نه توانم ليی پاشگه ز بيمه وه. به لام ده مزانی هاوسه ره كه م بيرو پای

جیاوازه و ئەگەر له قسهی خۆم پاشگەز بوومایه تهوه به مانای ئەوه بوو به زیوم و چوومه ته ژێر باری قسهکانی و تهسلیمی بووم، ئەوهش کاریک بوو من نه دهچوومه ژێر باری و ئەویش له من خراپتر له سههر قسهی خۆی سوور بوو. ئەو هه‌میشه له هه‌مبهر مندا خۆی به هه‌قدار ده‌زانی و منیش به بر‌وای خۆم له لای ئەو پیاویکی قه‌دیس و تۆبه‌کار بووم. کاتیک پیکه‌وه ده‌بووین جگه له بیده‌نگی هیچ کاریکی ترمان نه‌بوو. ده‌تگوت ق‌روقه‌پمان کردووه، جاروبار ئەگەر قسه‌یه‌کیشمان ده‌کرد هینده ق‌و‌ر و بی مانا بوو دل‌نیام ئەگەر ئاژه‌له‌کان زمانیان هه‌بوایه به‌و شیوه‌یه پیکه‌وه ده‌وان. "سه‌عات چه‌نده‌یه؟ کاتی خه‌وتن هاتووه! ئەمشه‌و بۆ شی‌و چیمان هه‌یه؟ بچین بۆ کوئ؟ ر‌وژنامه چیی نووسیوه؟ ده‌بی بنیرین به‌ دوای ده‌کت‌وردا بی‌ت بۆ ئێره! ماشا گه‌رووی ژان ده‌کا." هه‌ر ئەوه‌نده‌ی سه‌ره‌ ده‌رزیه‌ک له‌ و ت‌وو‌یژه ئاساییه‌کان ل‌امان بدایه، له‌ ناکاو گ‌ری ر‌ق و ت‌وو‌ره‌یی بل‌یسه‌ی ده‌کیشا و شه‌ره‌جنیو ده‌ستی پیده‌کرد. ئال‌وگ‌و‌ری بی‌رو‌را و باس کردنی باب‌ه‌تیکی بی‌بایه‌خی وه‌ک ق‌اوه، سه‌ره‌پ‌وشی می‌ن، عاره‌بانه، یان ه‌یرش له‌ یاری بریجدا ده‌بووه ه‌وی کیشه و ده‌مه‌قالی؛ یانی کیشه‌که‌مان له‌ سه‌ر شتی‌ک بوو که بۆ هیچ لایه‌که‌مان که‌مترین گ‌رن‌گایه‌تی نه‌بوو. له‌و ج‌وره کاتانه‌دا، من به‌شبه‌حالی خۆم، قین و ت‌وو‌ره‌یی له‌ ناخدا بل‌یسه‌ی ده‌کیشا. کاتیک چایی تیده‌کرد یان لاقی ده‌جوولانده‌وه یان که‌وچکی ده‌برد بۆ ده‌می یان شه‌ره‌به‌تی هه‌له‌ده‌ق‌وراند، چاوم لیده‌کرد و ئەو کارانه‌ی وه‌های بی‌زار ده‌کردم ده‌تگوت دزی‌وت‌ترین و قیزه‌وت‌ترین کاری ئەنجام داوه. من نه‌مدازانی خوله‌کانی ر‌ق و بی‌زاری من به‌ شیوه‌یه‌کی ر‌یک‌و‌پیک خۆی ده‌رده‌خات و دووپات ده‌بیته‌وه و له‌گه‌ل ئەو کاتانه‌ی خ‌وشه‌ویستیمان پیده‌گوت

به ته‌واوی یه‌ک ده‌گریتته‌وه. ئەو دوو خوله‌ی ژیانمان یانی خولی گه‌رموگورپی ئەوین و خۆشه‌ویستی و دوا‌ی ئەویش خولی شه‌ر و توندوتیژی ده‌تگوت به‌ راستی ته‌واوکه‌ری یه‌کترین. به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌ر چه‌نده خۆشه‌وستییه‌که‌مان گه‌رموگورپ و ئاگرینتر بو‌وايه ماوه‌ی رق و توورپه‌یی و ده‌نگ داگورپنمان زیاتری ده‌خایاند، به‌ پێچه‌وانه‌ش کاتیک تی‌که‌لی و هاوباو‌ه‌ش بوونمان زۆر گه‌رم و به‌ سۆز نه‌بو‌وايه، ماوه‌ی رق و بیزارییه‌که‌شمان که‌م خایه‌نتر بوو. ئیمه‌ له‌و کاته‌دا تینه‌ده‌گه‌یشتین ئەو خۆشه‌ویستی و بیزارییه‌ جو‌ریک دوژداماوی ئاژه‌لانه‌یه، به‌لام که‌وتوته دوو جه‌مه‌سه‌ری پ‌یزه‌ی کاریگه‌رییه‌کانه‌وه. ئەگه‌ر ئیمه‌ له‌ بارودۆخی ژیان‌ی خۆمان بگه‌یشتبايه‌ین بو‌مان ده‌رده‌که‌وت له‌گه‌ل راستییه‌کی چه‌ند تال و ترسناک به‌ره‌ورپوو بووین. به‌لام تینه‌ده‌گه‌یشتین و ئەو تالی و دژواریانه‌مان نه‌ده‌دی. مرۆف کاتیک له‌ نیو دزیویدا بژی و به‌ لاپیدا بروات ئاوینه‌ی زاتی خۆی لیل ده‌کات و ناتوانی چاره‌ره‌شییه‌کانی خۆی ببینی؛ ئەم بارودۆخه‌ ره‌شه‌ش دل‌دانه‌وه و سزادانی ئەوی لی ده‌که‌ویته‌وه.

بارودۆخی ژیان‌ی ئیمه‌ش به‌و شیوه‌یه‌ بوو. هاوسه‌ره‌که‌م هه‌ولی ده‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی باش کار و باری ماله‌که‌ به‌پ‌یوه‌ببات و بپ‌رازینیته‌وه، به‌ خۆی و منداله‌کان پ‌ابگات و بو‌فیربوون و باره‌یتان و ته‌ندروستیان تپیکۆشی، هینده‌ش جیددی و دل‌سۆزانه‌ ئەو کاره‌ی ده‌کرد به‌ ته‌واوی خۆی فه‌رامۆش کردبوو. منیش سه‌رگه‌رمی و پ‌اواردن‌ی خۆم هه‌بوو و له‌واندا بو‌مه‌ستی و دل‌خۆشی ده‌گه‌رام، ئەویش به‌پ‌یوه‌بردنی کاروباری مل‌که‌که‌م و پ‌او و قومار بوو. هه‌ر دوو‌کمان به‌رده‌وام سه‌رقال بووین. هه‌ر دوو‌کمان هه‌ستمان ده‌کرد هه‌ر چه‌نده زیاتر خۆمان سه‌رقال بکه‌ین، ده‌ره‌ق به‌ یه‌کتر شه‌رودرتر

و توورپهتر ده‌بین. چاوم لیده‌کرد و له دلّی خۆمدا ده‌مگوت: "به‌لّی، چیت پیخۆشه بیکه! هه‌رچی ده‌که‌ی نۆبه‌خشت بی، به‌ خۆت و ئەو هه‌موو ئەدا و ئەتوارانه‌ته‌وه! دویشه‌و هینده‌م خه‌ونی هاشه‌وپاشه‌ به‌ خۆت و شه‌ر و ده‌مه‌قالیکانته‌وه دی، له‌ حه‌یبه‌تا خه‌وم زپا و هه‌تا به‌یانی خه‌و نه‌چووه چاوم، ئەم‌رۆش کۆیو‌نه‌وه‌م هه‌یه!" ئەو نه‌ک له‌ دلّی خۆیدا به‌زمانیش ده‌یگوت: "خۆ تۆ خه‌می هه‌چیت نییه‌ و وه‌ک دیو ده‌خه‌وی، به‌لام من هه‌تا به‌یانی ئەو مندالّه‌ نه‌یه‌ه‌شتوووه چاوم لیک بنیم!"

ژیانی ئیمه‌ ئاوا بوو، ته‌متومانیکی چر ناخ و می‌شکی ته‌نیبووین و نه‌یده‌ه‌یشت له‌ حالّی خۆمان ئاگادار بین، ئەگه‌ر ئەو پرو‌داوه‌ نه‌قه‌ومایه‌ من هه‌روا له‌و بارودۆخه‌دا ده‌مامه‌وه، پیر ده‌بووم و هه‌تا کاتی مه‌رگ پیم واده‌بوو ژیانیکی باش و بی عه‌یبه‌ هه‌یه. هه‌لبه‌ت ئەو ژیانهم به‌ باش و بی وینه‌ نه‌ده‌زانی، به‌لام خراپیش نه‌بوو. وه‌ک ژیانی هه‌مووان وابوو. ئەو تالی و گه‌ژاوه‌ پرچه‌مه‌سه‌ری و کویزه‌وه‌رییه‌ و ئەو زه‌لکاوی درۆ و نه‌گه‌تییه‌ی له‌ نیویدا نو‌قم بو‌بووم، وه‌های به‌ر چاوم تاریک کردبوو نه‌مه‌ده‌زانی چبکه‌م و چۆن خۆمی لئێ ده‌رباز بکه‌م.

«ئیمه‌ دوو دیلی به‌ند کراو و له‌ یه‌کتر بیزار بووین، هه‌ر دوو‌کمان زه‌نجیری‌کمان له‌ پیندا بوو، ژیانمان له‌ یه‌کتر کردبووه ژقنه‌مووت و خۆمان له‌وه ئاگادار نه‌بووین. من له‌و کاته‌دا نه‌مه‌ده‌زانی نه‌وه‌د و نۆ له‌ سه‌دی ژن و می‌رده‌کان له‌ دۆزه‌خیکی ئە‌وتودا ده‌ژین و بارودۆخی ژیانیان هه‌ر ئە‌وه‌یه‌ و له‌وه‌ باشتر نابێ. من ئە‌و راستییهم نه‌ له‌ ژیانی خۆمدا بۆ ده‌رکه‌وتبوو، نه‌ له‌ ژیانی خه‌لکیدا.

سهرم له و هه لکهوت و پروداوه سهیر و سه مه رانه سوور مابوو، له ژيانی له بار و ته نانهت ناله بارشیدا دهستیان لیه له نه ده گرتم! کاتیک دایک و باوک له یهک بیزار دهبن و به نزیک بوونه وه له یه کتر ئازار دهکیشن، پیکه وه ژیان مه حال ده بی و جگه له سیسته می ژيانی شارستانیانه بو راهینانی مندال هیچ ریگه چاره یهک نامینی؛ هه ر بویه دایک و باوک خویمان به ناچار ده زانن گوند به جی بهیلن و بچن بو شار.»

بیدهنگ بوو، یهک دوو جار دهنگه سهیره که له گهرووی دایه ده ری، که ئیتر وهک قولپه ی گریانیک وابوو له گهروودا قه تیس مابی.

پرسیی: «سه عات چه نده؟»

چاوم له کاتژمیره که م کرد. سه عات دوو بوو.

پرسیی: «ئیه مانوو بوون؟»

«نا، ئه ی تو؟»

«من خه ریکه ده خنکیم. ریگه م پییده توژی پیاسه بکه م و ئاو

بخومه وه.»

به لاتراسکه به ستن رویشته بو ئه و سه ری فاگونه که. من به ته نیا مامه وه و وته کانی ئه وم وه بیر خوم ده هینایه وه و وه رد م ده دایه وه، وه ها به گومی بیر و خه یالدا روچوو بووم کاتیک له ده رگا که ی دیکه وه هاته وه ژووری ناگام لینه بوو.

ههژده

ديسان دريژهي به قسهكاني دايهوه: «بهلي، بهردهوام به دوي فكري تازهوه بووم و بيروپام دهگوردرا و دهمويست ئهوهي له دلمدايه دهريبيرم؛ ئيسته ههروام. له گوند كوچمان كرد و بووين به شارنشين. ژيان له شار بو ناکام و داموان ئاسوودهتره. له شار مروڤ لهوانهيه سهه سال بژي و تينهگا له ميژه مردووه و پزيويشه. مروڤ له شار هيچ كات دهرهتي ئهوهي نيه به تهنيا دانيشي، بيير بكاتهوه و بهخويدا بچيتهوه، سهريكي ههيه و ههزار سهودا! كارو باري مال و دابين كردني بژيوي ژيان، سهردان و هاتوچوي خزم و كهس و كار، بارودوخي لهشساغي، كاروباري هونهري، تهنروستي مندالهكاني و پاهينان و پهورهدهكردنيان. له شار ناچاري ميوانداری له (قهلهوقوته بكهيت و بچيه سهرداني رهشورپوتان) هيندي جار دهبي چاوت به فلاني بكهوي و گوي بو فيسارهكس بگري. له شاري ههردهم كهسيكي ناودارت لي پهيدا دهبي و ناتواني گرينگيي پينهدهي، جاري واش ههيه دوو - سي كهس پيكهوه سهه و دلت دهگرن. هيندي جار دهبي به دوي چاري دهردي خوتهوه بي و پهستاري له فلان و فيساره كهس بكهي. رۆژيک دهبي لهگهله ماموستاي قوتابخانه تيوهبي و رۆژيک لهگهله ماموستاي سهرمالي دهمبهدهمه بكهي. جاري وا ههيه دهبي سههول بدهي و پهستارهكان حالي بكهي، له حاليكدا ژيانتيكي تال و نالهبارت ههيه و ههژاري دهستي ناوته

بینه‌قاقت. ئی‌مه به‌و شیوه‌یه له شار ده‌ژیاین و نه‌مانده‌توانی هه‌ست به دهر د و ئازاره‌کانی یه‌کتر بکه‌ین. جگه له‌وه‌ش سه‌ره‌تا سه‌رگه‌رمیی باشمان هه‌بوو، بۆ باشتر کردنی بژیو و بارودۆخی ژیان و جیگیر بوون له‌مالی تازه‌دا، پاشان گه‌روگرفته‌کانی سه‌فه‌ر له‌شاره‌وه بۆ گوند و گه‌رانه‌وه له‌گونده‌وه بۆ شار.

به‌و شیوه‌یه زستانیکمان رابوارد و له‌زستانی دووه‌مدا پرووداوێک قه‌وما، ئه‌گه‌رچی به‌رواله‌ت گرینگی نه‌ده‌نواند و سه‌رنجی هه‌یچ که‌سی رانه‌کیشا و دواتر به‌وردی باسی ده‌که‌م، به‌لام بووه‌ هۆی قه‌ومانی پرووداوێکی تر.

هاوسه‌ره‌که‌م نه‌خۆش بوو. پزیشکه‌ ناباره‌کانیش گوتیان نابێ زگی پر بێت و رێگای به‌رگری کردن له‌مندالیان فێرکرد. ئه‌وه بۆ من زۆر ناخۆش و دژوار بوو. من دژایه‌تیم ده‌کرد و هه‌ولم ده‌دا به‌رگری له‌و کاره‌ بکه‌م؛ به‌لام ژنه‌که‌م پینداگری ده‌کرد و هه‌ردوو پیتی له‌که‌وشیک کردبوو و ده‌یویست هه‌ر چۆنیکه‌ قسه‌ی خۆی به‌ریتته‌ سه‌ری، هه‌ر بۆیه‌ من ته‌سلیم بووم. دوا‌یین بیانوو بۆ پاکانه‌ی ژیانی به‌رازناسایی ئی‌مه، یانی بوونه‌ خاوه‌نی منداڵ، کوتایی پیه‌ت، به‌لام ژیانمان زۆر له‌ پێشوو تال و قیزه‌ونت‌ر بووبوو.

وه‌رزی‌ر و کرێکاران پێویستیان به‌ منداڵه‌، ئه‌گه‌ر چی تێر کردنی زگی زۆر کاریکی دژواره‌ بۆیان. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پێویستیان پیه‌تی و هه‌ر به‌و هۆیه‌ پێوه‌ندی ژن و مێردایه‌تی به‌ کاریکی باش و گونجاو ده‌زانن. به‌لام ئی‌مه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی منداڵیشمان هه‌بوو، هه‌ستمان کرد پێوستمان به‌ منداڵی زیاتر هه‌یه. منداڵی زیاتر بۆ ئی‌مه یانی دهرده‌سه‌ری زیاتر و خه‌رجی زیاتر و گه‌یره‌وکیشه‌ی زیاتر بۆ کاتی دابه‌شکردنی میرات و به‌شه‌مال، وه‌لحاسل یانی قورس کردنی باری

ژیان و رهنج و زحمه تی بی برانه وه. بهم شیوهیه ئیمه هیچ بیانویه کمان بۆ دریزه پیدانی ژیانی به رازناساییمان نه بوو. یان ده بوو خۆمان به شیوهی ناسروشتی له و درده سه ریبهی مندالداری پزگار بکهین، یان منداله که مان به یه لایه ک ده زانی که به هوی که مترخه میبه وه تووشمان بووه. بۆ ئه وهش هیچ پاکانه یه کمان نه بوو. به لام ئیمه له بواری رهوشت و ئاکاردا هینده سووکوچرووک بوو بووین هه ستمان نه ده کرد پیوستمان به پاکانه یه. ئه مرۆ زۆربهی خه لکی خوینده واری دنیا به بی ئه وهی هه ست به که مترین ئازاری ویزدان بکهن، په نا بۆ هه زه بی و سووکوچرووکی ده بهن.

بۆ ئازاری ویزدان هیچ هۆکارێک نییه، چونکه ویزدان له ژیانی ئیمه دا بوونی نییه، مه گین ئه وهی ئه گه ر بکرێ بیرورای گشتی یان یاسای مه دهنی به ویزدان بزانی. مندالداری نه زیان به بیرورای گشتی ده گه یینێ و نه ئه وهش به سه ریچی کردن له یاسای مه دهنی دیته ئه ژمار. ناکرێ له هه مبه ر بیرورای گشتیدا خۆت به تاوانبار بزانی و خه م داتبگرێ، چونکه هه مووان ده بنه خاوه نی مندال: ماریا ئیفانۆفناش و ئیفان زاخاریچیش.

بۆچی ده بی سوالکه ر په رووه ده بکهین یان خۆمان له هاموشۆ و میوانی و رابواردن بیسه ش بکهین؟ له به رده م یاسای مه دهنیشدا پیویست ناکات خۆمان به خه تابار بزانی یان لێی بترسین. ژناتی سه لئیه یان ژنی سه ربازه کان که نایانه هوی زگیان پر بی و له پته یان درده چی، منداله که یان له نیو رووباردا نوقم ده کهن یان ده یخه ن نیو چالاره وه. به لام ئیمه کاره که ی ئه وان له کاتی خۆیدا و به شیوه یه کی پاک و خاوین جیبه جی ده کهین.

به و شیوهیه دوو سالی دیکه ژیاين. ئەو ڕیگایه‌ی پزیشکه نابار و دل‌ه‌شه‌کان فێری ژنه‌که‌یان کردبووم ئاکامیکی باشی لیکه‌وته‌وه. ژنه‌که‌م قه‌له‌و ده‌بوو، زۆر جوان، جوانیک له‌ کوتای پڕشکوی هاویندا. ئەو هه‌ستی به‌و گۆرانه‌ ده‌کرد و به‌ خۆی ڕاده‌گه‌یشته. جوانیه‌که‌ی زۆر هه‌وه‌س بزویڤ بوو، هۆش و ئیختیاری له‌ پیاوان ڕیبه‌وو. ژنیکی جوان و دل‌ڕفین بوو له‌ ته‌مه‌نی سی سالی‌دا، ئیتر مندالی نه‌ده‌بوو، به‌ که‌یفی دلی ده‌خوارد و ڕایده‌بوارد، بۆیه زۆر شو‌خوشه‌نگ و هه‌وه‌س بزویڤ بوو. هه‌ر کاتیک له‌ مال ده‌هاته ده‌ری خه‌لکی ئالۆز ده‌کرد و هۆش و ئیختیاری له‌ پیاوان ده‌بری. کاتیک به‌ لای پیاواندا تیده‌په‌ری هه‌موو چاویان تیده‌بری و سه‌رنجیان به‌ داویدا ده‌خوشی. ده‌تگوت ماینیکی خۆش له‌وه‌ر و دابه‌ستراوه و له‌ ناکاو هه‌وساری پساندوو و له‌ یه‌خته‌رمه‌خانه‌ ده‌رپه‌ریوه. به‌ر به‌ره‌للا و هه‌وسار پساندوو، نه‌وه‌د و نو له‌ سه‌دی ژنانی ئیمه‌ به‌و شیوه‌یه‌ن. منیش هه‌ستم به‌و شوولی‌هه‌لکێشانه‌ی ده‌کرد و له‌ ئاکامی کاره‌که‌ ده‌ترسام.»

تۆزده

له ناکاوهستا سه رپي و پشتي نا به ليواري په نجره که وه و بي
ئه وهی قسه يه ک بکات سي خولهک به و شيويه مایه وه. پاشان
هه ناسه يه کی قوولی هه لکيشا و ديسان هات به ره و پووی من
دانيشته وه. رهنگی به ته وای گورابوو. چاوانی خه می تيزابوو،
بزه يه کی سه ير نيشتبووه ليوی. گوتی: «هيندي ماندووم به لام
دریژه ی پیده ده م. کاتمان زوره. هيشتا سپیده ولاتی زيوانان
نه کردوه!» جگه ره يه کی کيشا و پاشان دریژه ی به قسه کانی دا:
«به لي هاورپي! له و کاته وه که ئيتر زگی نه ده کرد، قه له و بووبوو؛
نه خو شيبه که شی، يانی خه م و دله خورپه ی منداله کان، خه ریک بوو
ورده ورده له بيري ده چووه. هه لبه ت نا کرئ بلين به ته وای له بيري
ده چووه، ده تگوت سه ر خو شيکه و خه ریکه مه ستیه که ی له سه ری
ده په رپي. ده تگوت وه خو هاتوته وه و ديتوويه تی دنيا به هه شتی خودايه
و پرپره له چيژ و نيعمه ت و ئه و تا ئيستا له بيري نه بووه که لکی
ليوه رگرئ و نه يويستووه چيژ له و شيرنی و خو شيبانه وه رگرئ.
دنياهک که به ته وای ليی دابرابوو و ليی تينه ده گه يشت. پيم و ابوو
بیر ده کاته وه، يان وا باشته ر بلیم هه ستي ده کرد "نابي ئه و ده رفه ته له
کيس بده م. چونکه ته مه ن تیده په رپي و ناگه رپته وه". به لي، ئه و
نه يده توانی جگه له وه هه ست بکات يان بیر بکاته وه. فيريان کردبوو له
دنیا دا ته نيا يه ک شت هه يه، ئه ويش ئه شقه". به زه ماوه ند کردن

به شیک له و تامی ئەشقهی چیشتبوو، به لام ئەو ئەشقه نهک به شیکی زۆر چکۆله له و شته بوو که چاوه‌روانی دهکیشا و به به‌ئینی به خۆی دابوو، به‌لکوو له‌گه‌ل ئەودا زۆری ناکامی دیتبوو و په‌نج و ئازاری کیشابوو، ئیستاش ئەو ئازاره چاوه‌روان نه‌کراوه، یانی منداله‌کان له کۆلی که‌وتبوو!

ئهم ئازاره خه‌ریک بوو له نیوی ده‌برد. ئیستا له سایه‌ی پزیشکه‌ رۆحسووکه‌کانه‌وه بو‌ی ده‌رکه‌وتبوو ده‌توانی به‌رگری له مندال بوون بکات. دلخۆش بوو و ئەو رینگیه‌ی تاقی ده‌کرده‌وه و ژیا‌نی نویی بۆ ته‌نیا شتی‌ک که‌ ده‌یناسی - یانی ئەشقی - ده‌ست پیکردبوو. به‌لام ئەشقی می‌رده‌که‌ی که‌ پاکیه‌که‌ی به‌ دزیوی و دلپییسی و شه‌ر و کیشه‌ی به‌رده‌وام رمووده بووبوو، ئیتر رازی نه‌ده‌کرد و دل‌ی پیی نه‌ده‌کرایه‌وه. ئەو خه‌یالی ئەشقی‌کی تری که‌وتبووه می‌شکه‌وه، ئەشقی‌کی گه‌رموگوپ و ته‌ر و تازه. لانیکه‌م من وام بیر ده‌کرده‌وه. وه‌ها وریای ده‌ورو به‌ری خۆی بوو ده‌نگوت چاوه‌روانی شتی‌کی زۆر گرینگه. من ئەو ئاکاره‌یم به‌ چاوی خۆم ده‌دی و نه‌مده‌توانی ددان به‌ خۆما بگرم. زۆر جار که‌سی‌ک ناو‌بژیوانی ده‌کرد و له‌گه‌لم ئاشتی ده‌بووه، ئەویش نه‌ک به‌ ته‌واوی ئاشتی بی‌ته‌وه و واز له‌ رق و بی‌زاری به‌ینی. قسه‌ی ده‌کرد به‌لام له‌گه‌ل منی نه‌بوو؛ بووک‌ی له‌گه‌ل تۆمه‌ گویت لی بی‌ خه‌سوو. ده‌یگوت کاری دایکان زۆر دژوار و پرده‌رده‌سه‌رییه و کۆتایی نایه. وه‌ک ئەوه وایه‌ ئاو به‌ بیژنگ بکیشی. به‌راستی حه‌یفه‌ پیاو ژیا‌نی خۆی بۆ مندال بفه‌وتینی، به‌تایبه‌ت کاتی‌ک که‌ گه‌نجی و ده‌توانی چیژ له‌ ژیا‌ن وه‌رگری و به‌ دل‌ی خۆت راییویری. به‌بی له‌ روودامان ئەو قسانه‌ی ده‌کرد و گوئی له‌وه نه‌بوو سه‌عاتیک له‌مه‌وبه‌ر به‌ پیچه‌وانه‌ی ئەوه قسه‌ی ده‌کرد. زۆر که‌م

گرینگیی به منداآله کان دها و ئیتر وهک رابردوو به وردی نهیده خستنه ژیر چاوه دیری و خه میان بو بخوات، زور به خوئی راده گه یشت، ئەگەر چی ئەو کاره ی به نهینی دهکرد، خوئی له گول دها و خه ریکی که یف و رابواردنی خوئی بوو؛ ته نانهت خوئی به کاروباری هونه ریشه وه خه ریک دهکرد. دیسان هوگری ژه نینی پیانو بووبوو، له حالیکدا له میژبوو وازی لئ هینا بوو، رووداوه که ش لیروه دهستی پیکرد.»

دیسان چاوی ماندووی بو لای په نجه ره که گیرا، به لام هه میسان خوئی ناچار کرد دریژه به قسه کانی بدات و ئەوه له رواله تیدا به ئاشکرا دیار بوو.

«به لئ، له و کاته دا بوو ئەو پیاوه سه ری هه لدا!»

توزی شله ژا و تووشی دوودلی بوو، هه میسان چه ند جار دهنه گه سه ی ره که ی له گه رووی دایه ده ری. دیتم هینانی ناوی ئەو که سه و وه بیر هاتنه وه ی و باس کردنی زوری ئازار دها. به لام هه ولی دها و ده گوت ده به وه ی به سه ر ئەو به ره سه ته ی سه ر ریگا که یدا زال بیت. لیبراوانه دریژه ی به قسه کانی دا:

«به بروای من و به پیی هه لسه نگاندنی خوم ئەو پیاوه که سیکی خویری و هه رزه بوو. ئەو قسه یه ش له به ر ئەوه ناکه م که بووبوو هه رقیبم و پیی نابوو هه ژیانمه وه، به لکوو له به ر ئەوه بوو ده مزانی به راستی که سیکی خویرییه. هه لبه ت خویرییه تی ئەو ته نیا پیشانده ری ئەوه بوو ژنه که ی من گرینگیی به ژیانی خوئی نه دها و خه می ئابرووی خوئی نه بوو. خویرییه تی ئەو پیاوه گرینگ نه بوو، ئەگه ر ئەویش نه بووایه که سیکی تر هه ر ده بوو پیی بنیته ژیانمانه وه و ئەوه مان هه ر له پیش بوو.» دیسان توزی بیده نگ بوو. هه ناسه یه کی

هه‌لکینشا و دریزه‌ی پیدایه‌وه: «ئه‌و کابرایه ژهنیار بوو. کوره دهوله‌مهند و ژهنیاری که‌مان و ئه‌هلی که‌یف و نه‌هنگ و رابواردن. باوکی پیاویکی مالیک و خانه‌دان بوو، ملکه‌که‌ی له‌ته‌نیشته‌ملکی باوکه‌م هه‌لکه‌وتبوو. دوا‌ی مایه‌پوچه‌ بوونی باوکی، کوره‌کانی (سی‌کوری هه‌بوو) هه‌ر کام روویان له‌کاریک کرد و ژیانی خو‌یان به‌ریوه‌ده‌برد. به‌لام ئه‌م ئاغازاده‌چکۆله‌یان چونکه‌نازدار بوو، ژنیکی دانیشتووی پاریس بوو به‌دایکه‌خێوی و بردی بۆ لای خو‌ی. له‌وئ ناردیانه‌یان‌ه‌ی هونه‌ری مؤسیقا، چونکه‌تۆزه‌زه‌وقیکی هه‌بوو، له‌وئ بوو به‌ژهنیار و له‌کونسیرته‌کان که‌مانی ده‌ژهنی. که‌سیکی...»

دیار بوو ده‌یه‌ه‌وئ سفه‌تیکی خراپی بداته‌پال به‌لام ددانی به‌خویدا گرت. تۆزئ خو‌ی ئه‌مباره‌و بار کرد و ده‌ستی پیکرده‌وه: «... من ئاگام له‌پیشینه‌ی پاریسی نه‌بوو. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ده‌زانم ئه‌و سه‌اله‌له‌پاریس گه‌رایه‌وه و پێی بۆ مالی ئیمه‌کرایه‌وه.

چاوانی بادامی و گه‌ش، لیوی سوور و به‌بزه‌و سمیلی قه‌یتانی. قژی به‌نوێترین مۆده‌داده‌هینا. روخساری جوان بوو به‌لام ره‌سه‌ن و سه‌رنج‌راکیش نه‌بوو، له‌وانه‌بوو که‌ژنان ده‌لین خراپ نییه‌». قه‌لافه‌تی له‌بار نه‌بوو به‌لام ناتهرزیش نه‌بوو. به‌لام سمت و که‌فه‌لی خروپه‌ر بوو وه‌ک ده‌لین «هۆتین تۆته‌کانیش» به‌و شیوه‌یه‌ن. وه‌ک ده‌لین ئه‌وانیش هۆگری مؤسیقان. خو‌ی له‌بنه‌ماله‌کان نزیک ده‌کرده‌وه و هه‌تا ئه‌و جیه‌ی له‌توانایدا هه‌بوو خو‌ی خو‌مانه‌نیشان دها. به‌لام وریا و چاو‌کراوه‌بوو، کاتی‌ک له‌گه‌ل که‌مترین به‌ربه‌ره‌کانی به‌ره‌ورپوو ده‌بوو خیرا پاشه‌کشه‌ی ده‌کرد و خو‌ی هیدی و خاکه‌را نیشان دها. پۆستالی دوگمه‌داری له‌پێ ده‌کرد و به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت خو‌ی به‌پاپۆشی پاریسی و بۆینباخی تۆخ و سه‌ره‌نج‌راکیش

ده‌پازانده‌وه، به‌رگ و بۆن و ئارایشته‌که‌شی له‌و جوړانه بوو که بیانیه‌کان له پاریس ده‌یکړن. ئەو به خوږاگه‌یشتن و جلو‌به‌رگه نوئ و نائاسایییه‌ی سه‌رنجی ژنانی ږاده‌کیشا و دل‌ی ده‌ږفاندن. شادی و نه‌شه‌که‌شی ږواله‌تی و ناسروشتی بوو. قسه‌کردنی زیاتر به ئاماژه بوو، ږسته‌کانی به ته‌واوی ده‌رنه‌ده‌بړی، وه‌ک ئەوه‌ی به‌رده‌نگه‌که‌ی بیزانیت و به ئاماژه‌ی لیوی وه‌بیری بیت‌ه‌وه و ږسته‌ناته‌واوه‌کان ساغ بکاته‌وه.

به‌ل‌ی، ئەو به مؤسیقا‌که‌ی بوو به به‌ل‌ای گیانی ئیمه. له دادگا ږووداوه‌که‌یان جوړیک باس کرد، هه‌مووان پینیان وابوو ئەو کوشتنه به هوی دل‌پییسی و خانه‌گومانیه‌وه بووه. به‌لام له راستیدا وانه‌بوو. هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم ئەوه نییه که به هیچ شی‌وه‌یک وانه‌بووبی «واش بوو، واش نه‌بوو. به پپی بریاری دادگا، ژنه‌که خیانه‌تی پیکرد بووم و منیش کوشتبووم، چونکه ویستبووم پاریزگاری له شه‌ره‌ف و نامووسی خوّم بکه‌م و ئەو په‌له‌پر شووره‌یییه له سه‌ر ږووکاری ژیانم بسږمه‌وه. (ئوه قسه‌یه‌ک بوو له دادگا ده‌یانکرد.) بهو شی‌وه‌یه فحیلان کردم. من له دادگا هه‌ولم ده‌دا مه‌سه‌له‌که ږوون بکه‌مه‌وه به‌لام ئەوان پینیان وابوو بهو هه‌ول و پیداکرییه‌ی خوّم ده‌مه‌هوی ئابږووی ژنه‌که‌م بکږمه‌وه.

پپوه‌ندیی ژنه‌که‌م له‌گه‌ل ئەو کابرا که‌مان ژنه‌هه‌ر چیه‌ک بوو به‌ل‌ای منه‌وه هیچ گرنگیه‌کی نه‌بوو، بۆ ژنه‌که‌شم شتیکی بی مانا بوو. گرینگ ئەوه‌یه وا بۆ ئی‌وه‌م ږوون کرده‌وه. یانی پیسی و دل‌ږه‌شیی به‌راز ئاسایی من. سه‌رچاوه‌ی ئەم ږووداوه به‌هوی ئەو که‌لینیه‌ گه‌وره‌یه‌وه بوو که که‌وتبووه نیوان من و ژنه‌که‌مه‌وه، که بۆم باس کردی. ئەو ناسازگاری و کیشه و ږقه‌سامناک و دوو لایه‌نه‌یه‌ی

بووه هوی ئه وهی پیوه ندییه که مان به و شیوهیه له بهریه ک هه لوه شی. شهر و کیشه کانمان له م دوا یانه دا زور قورس و ترسناک بووبوو، به لام سهیره که ی له وه دا بوو هه موو شه ره کان تیکه لبوونیکه لیورپیژ له هه وه سی حه یوانی و ئاگر نییان به دواوه بوو.

ئه گهر ئه و پیاوه لیمان نه بووا یه ته ئیسی نیو برین که سیکی تر هه ر ده بوو. ئه گهر بیانوی دلپیسیش نه هاتایه ته گوړی شتیکی تر هه ر ده بوو بو کیشه و ناسازگاری. من دلنیام هه موو ئه و میردانه ی ژیانیان وه ک ژیاننی ئه و کاتی من وایه، یان ده بی ده ست بکه ن به رابواردن و عه ییش و نۆش و داوین پیسی، یان له ژنه که یان جیا ببه وه یان خویان بکووژن، یان ئه و کاره بکه ن وا من کردم. ئه گهر بابه تیکی جگه له وه ش هه لکه وی زور ده گمه نه. من به ر له وه ی کاره که م به و جینه بگات که گه یشت، چه ند جار هه تا لیواری هه لدیری خو کوژی چوومه پیشی و ژنه که شم چه ند جار هه ولی ئه وه ی دابوو.»

بيست

«به‌لى، هه‌تا ماوه‌يه‌ك پيش‌ئو رووداوه ئيمه‌ له‌ بارودوخ‌دا بووين.

ئيمه‌ له‌ حاله‌تيكى وه‌ك ئاوردا ده‌ژيائين و هيچ هوكاريك نه‌بوو ئه‌و بارودوخه‌ بشيويني. له‌ ناكاو باسيك ده‌هاته‌ گورئ، بو وينه‌ باسى سه‌گه‌ل. من ده‌مگوت: "له‌ پيشانگاي سه‌گه‌لدا فلان سه‌گ ميدالياي وه‌رگرتووه‌." ئه‌ويش ده‌يگوت: "نا، ميدالياي وه‌رنه‌گرتووه‌، ته‌نيا ئيمتيازي وه‌رگرتووه‌!" ده‌مه‌قالي ده‌ستي پي‌ده‌كرد و ئه‌و كيشه‌يه‌ كيشه‌يه‌كي تري لي‌ده‌كه‌وته‌وه‌. ده‌ستمان ده‌كرد به‌ شه‌ره‌ جنيو و يه‌كتر بوغزاندن: "باشه‌، ئه‌وه‌ هه‌ر كاري ئه‌م‌رؤت نيه‌، هه‌ميشه‌ هه‌ر وابوووه‌... تو خوت گوتت..." - "نا، من هيچ كات قسه‌ي ئاوام نه‌كردوووه‌..." - "كه‌وايه‌ من درۆده‌كه‌م!..." ده‌تدي شه‌رپيكي قورس و ترسناك خه‌ريكه‌ ده‌ست پي‌ده‌كات و له‌و شه‌ره‌دا پياو ده‌يه‌هوي يان خوي بكووژي يان به‌رانبه‌ره‌كه‌ي. ده‌زاني زوري نه‌ماوه‌ بته‌قيته‌وه‌ و ترست لي‌ده‌نيشي و ده‌ته‌هوي ددان به‌ خوتدا بگري به‌لام گري قين و توورپي له‌ ناخدا بليسه‌ ده‌ستيني. ئه‌ويش ده‌كه‌ويته‌ ئه‌و بارودوخه‌وه‌، يان ره‌نگه‌ زور دژوارتريش، هه‌ر قسه‌يه‌ك ده‌كه‌ي به‌ ئانقه‌ست به‌ ناراستي ليك ده‌داته‌وه‌ و ماناي خراپي لي هه‌لده‌كړيني. هه‌ر وشه‌يه‌ك به‌ سه‌ر زمانيدا دي ژاراي بوغز و رقي پيوه‌يه‌. له‌ هه‌ستيارترين باري خولق و خووي من تي‌ده‌كات و به‌ تيري زماني راست ئه‌و شويته‌ ده‌پيكي، ئه‌وه‌ش جار له‌گه‌ل جار خراپتر و هه‌ست رووشينتر ده‌بي. ده‌گورينم: "ده‌مت داخه‌!" يان شتيكي له‌و چه‌شنه‌. ئه‌و

له ژووره که در ده په پړئ و هه لدئ بؤ دیوی منداله کان. من هه ول
 ددهم بیگرمه وه، قسه ی له گه ل بکه م و پی ی بسه لمینم به هه له
 تیگه یشتووه. دهستی ده گرم و ئه واده نوینی ژانی پیگه یشتووه و پر
 به ژووره که ده قیژینئ: "منداله کان باوکتان لیم دده!" من دهنه پینم: "بؤ
 درؤ ده که ی؟" ئه و توندتر ده قیژینئ: "بؤ ئه وه یه که مجاره؟" یان شتیکی
 له و چه شنه. منداله کان هه لدین بؤ لای دایکیان و خوی پیوه
 هه لده واسن، ئه و هه ول دده هیوریان بکاته وه. ده لیم: "ده ورم بؤ
 مه گیره!" ئه و وه لام ده داته وه: "بؤ تۆ هه موو کاریک شانۆ و
 ده و رگتپرانه. تۆ خوینی پیاو ده پړیژی و پاشان ده لینی ده و رده گتپری.
 ئیستا ئیتر بؤم ده رکه و توه، تۆ ته نیا ده ته وئ من بمرم!" ده گورپینم:
 "سه د بریا مردبایه ی و له ده ستت ئاسوده بووایه م!" له بیرمه دوا ی
 ده ربړینی ئه و قسه یه چه ترسیک گیانی داگرتم. قهت بیرم نه ده کرده وه
 وشه ی ئاوا رهش و قیناوی به سه ر زمانمدا بیت. له وه ی که ئه و
 قسه یه به دهممدا هاتبوو له گه ل ئه وه ی ترسم لینیشتبوو، توشی
 سه رسامیش بوو بووم. به گوره گور ئه و قسانه ده که م و هه لدیم بؤ
 ژووری کاره که م و جگه ریه ک داده گیر سینم. گویم له ترپه ی پیته تی،
 ده چی بؤ دیوی جلان و خوی ئاماده ده کات به گالیسکه بروت بؤ
 ده ره وه. لئی ده پرسم بؤ کوئ ده چی؟ به لام ئه و وه لامم ناداته وه. له
 دلئ خؤمدا ده لیم: "قیروسیا! بؤ کوئ ده چی با بچی!" ده گه ریمه وه بؤ
 ژووری کاره که م و له سه ر قه نه فه که داده نیشم و جگه ره ده کیشم. بؤ
 تۆله سه ندنه وه هه زاران پلان له می شکمدا داده پړیژم. بیر ده که مه وه
 چبکه م بؤ ئه وه ی نه جاتم بی له ده ستی، یان ریگایه ک بدوزمه وه بؤ
 چاکسازی و چاره سازی ئاکار و هه لسوکه وتی. ئاو به ئاوردا بکه م.
 بیر له هه موو ئه و شتانه ده که مه وه و له په ستا جگه ره ده کیشم.

دەمەھەوئى لە دەستى رابكەم و لە شوپىننىك خۆم بشارمەوہ. بچم بۆ ئەمريكا. بە جىيەك گەيشتبووم ھەموو فيكر و خەياللم پزگار بوون لە دەستى ئەوبوو، ئەو پزگار بوونەش زۆر بەلامەوہ شيرين بوو. زۆر خۆش بوو لە داوى ئەو پزگار بم و لەگەل ژنىكى تر زەماوہند بكەم، ژنىكى شوخوشەنگ و نەرمونيان. لە دلى خۆمدا دەمگوت ھەر چۆنىك بى خۆم لە دەستى پزگار دەكەم. پزگار بوونيشم لە دەستى يان بە مردنى مەيسەر دەبوو يان تەلاق دانى، بىرم دەكردەوہ چۆن ئەو خەونەم بىنمە دى. دەمزانى زۆر پەرۆش و ئالۆزم و ناتوانم بە باشى بىر بكەمەوہ، بۆ ئەوہى خۆم لە خەم و خەفەتەكانم بدزمەوہ، جگەرەم دەكيشا.

ژيان لە مالىدا بەردەوام بوو. پەرستار دەھات و دەپىرسى: "خانم لە كوئىيە؟ كەنگى دىتەوہ بۆ مالى؟ پىشخزمەت دەپىرسى چاى بىنى؟ دەچم بۆ ژوورى نان خواردن. مندالەكان و بەتايبەت لىزاي كچم. كە ئىتر ھەموو شتىك تىدەگات و گەورە بووہ، چاوى توورپە و پىر لە پىرسىارم تىدەبىرئى. بى ئەوہى پىكەوہ قسە بكەين چاى دەخۆينەوہ. ژنەكەم ھىشتا نەھاتۆتەوہ. شەوہ و ھىشتا نەھاتۆتەوہ. دوو ھەستى جىاواز ئاراقارايان لىھەلگرتووم. يەكيان داخى ژنەكەمە، بەو ئاكارە دزىو و نالەبارانەى خۆى تەنگى پىھەلچنىوم و مندالەكانىش ئازار دەدا، بۆيە ھىوادارم بگەرپتەوہ و ئەو ترسە لە دلما ن بىرەوئىنى كە پىمان وايە ناگەرپتەوہ يان بەلایەك بە سەر خۆى دىنى. دەمەھەوئى بچم بە داويدا، بەلام كوئى بۆ بگەرپم؟ لە كوئى بىدۆزمەوہ؟ بچم بۆ مالى خوشكى؟ بەلام لە رووم ھەلنايە بچم بۆ ئەوئى و سۆراغى بگرم. بە قەرەقەمەر! چكارم پىيى داوہ. ئەو كە دەيھەوئى من ئازار بدات لىيگەرپى خۆشى دەرد بىينى. بەلام ئەو ھەر ئەوہى دەوئى. ئەگەر

گویی پینه‌دهم و لای بۆ شل بکه‌م له‌وه‌ش زیاتر شوی لئ هه‌لده‌کیشی. به‌لام ئە‌گەر له‌ مالی خوشکی نه‌بی و بیهه‌وی به‌لایه‌ک به‌ سه‌ر خۆی بینی؟ ئە‌گەر ئیستا خۆی به‌ کونیکه‌وه‌ نابیت چی؟... سه‌عات له‌ دوازه‌ لای داوه‌. سه‌عات یه‌کی دوا‌ی نیوه‌شه‌وه‌. ده‌چم بۆ ژووری خه‌وه‌که‌م. چوونه‌ ئە‌و ژووره‌ و له‌ نیو پیخه‌فه‌که‌دا چاوه‌روان مانه‌وه‌ کاریکی گه‌وجانه‌یه‌. به‌لام ناتوانم له‌ ژووری کاره‌که‌شم له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌ وهرکه‌وم. ده‌مه‌ه‌وی خۆم به‌ شتیکه‌وه‌ سه‌ر قال بکه‌م. نامه‌یه‌ک بنووسم، کتیبیک بخوینمه‌وه‌. به‌لام تاقتی هه‌یچانم نییه‌. به‌ ته‌نیا له‌ ژووری کاره‌که‌م داده‌نیشم، له‌گه‌ل ئە‌وه‌ی گری ئازاریکی تاقتیر له‌ ناخه‌وه‌ هه‌لمده‌چۆقینی، چاوی چاوه‌روانم له‌ ده‌رگا‌که‌ بریوه‌ و گویم بۆ ته‌قه‌ی ده‌رگا و تریه‌ی پی شل کردووه‌. سه‌عات سی و چواریش تیده‌په‌رئ و ئە‌و هه‌یشتا نه‌هاتۆته‌وه‌. به‌ری به‌یانی خه‌وم لیده‌که‌وی. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌ خه‌و راده‌چهنم. هه‌یشتا نه‌هاتۆته‌وه‌. له‌ مالددا هه‌موو شتیک به‌ شیوه‌ی ئاسایی تیده‌په‌رئ. به‌لام هه‌مووان خه‌مبار و مات و دل‌ه‌وان و چاوی پر له‌ لۆمه‌ و پرسیاریان له‌ من بریوه‌ و به‌ تاوانبارم ده‌زانن. شه‌ریکی قورس له‌ دل‌مدا هه‌لگیرساوه‌، خه‌م و رق له‌ سه‌ر دل‌م خه‌ریکی شه‌ر و ململانین: رقی ئە‌وه‌ی ژنه‌که‌م به‌ ئانقه‌ست ئازارم ده‌دات و خه‌می ئە‌وه‌ی نه‌کا به‌لایه‌ک به‌ سه‌ر خۆی بینی.

نزیك سه‌عات یازده‌ خوشکی له‌ لایه‌ن ئە‌وه‌وه‌ ده‌بیته‌ نیو‌ژیوان و دیت بۆ لام، دیسان ئە‌و به‌زمه‌ی جارن ده‌ست پیده‌کاته‌وه‌. ده‌لی: "حالی زۆر خراپه‌. ئە‌وه‌ ژیان و گوزهران نییه‌ ئە‌وی تیدایه‌." ده‌لیم: "هه‌یچ خه‌به‌ریکت لئی نییه‌؟" ده‌ست ده‌که‌م به‌ گله‌یی و بناشت و ده‌لیم

ئىتر ئەو بارودۇخەم بۇ تامل ناكرى. لە دەستی سكاللا دەكەم و دەلیم
لە گول كالترم پىنەگوتووه و نازانم بۇ چى زیز بووه.
خوشكى دەلى: "بەلام ناكرى بەو شىوہەلسوكەوت بكەن و ژيان
لە خۇتان بكەنە دۆزەخ."

من دەلیم: "ئەوہ كارىكە خۆى كردوویەتى و من هیچ خەتایەكم
نییە، من كەسىك نیم بوئاشت بوونەوہ پىشدهستی بكەم. ئەگەر
دەپههوى لیم جیا بیتەوہ من قسەم نییە و لە خودام دەوى لەو دەرە
سەرییە پزگارم بیت!" ژن خوشكم حەز ناكات باسى تەلاق و جیا
بوونەوہ بكەم.

بە دلساردى دەگەریتەوہ من بە شیوہیەكى راشكاوانە و
بەرووہەلمدراوییەوہ پیم گوتبوو بۇ ئاشت بوونەوہ من ھەنگاوی
یەكەم ھەلناھیتنەوہ. بەلام كاتىك ئەو دەرۆات و من لە ژوورى
میواندارى دیمە دەرى و چاوم بە مندالەكانم دەكەوى، ھەست دەكەم
دلتەنگ و شیواون و ترسیكى تال لە چاویاندا دەخوینمەوہ، ھەر بۆیە
لە قسەكەى خۆم پاشگەز دەبمەوہ و ئامادەم ھەنگاوی یەكەم
ھەلینمەوہ. دەمویست بە دل ئەو كارە بكەم و بۇ ئاشت بوونەوہ
پىشدهستی بكەم، بەلام نەمدەزانى چۆن؟! نەمدەتوانى قسەى خۆم
بخۆمەوہ و پەشیمانى دەربرم. دیسان دەست دەكەم بە گەران بە نیو
ژوورەكەدا و جگەرە بە جگەرە دادەگیرسیتیم. لە سەر فراوین قۇدكا
دەخۆمەوہ و تووشى حال و بارودۇخىك دەبم خۆشم نازانم چى
دەكەم و ئىتر دەردى بى دەرمان و سوکوچرووكى و بى ئابرووی
خۆم نابینم.

نزیك سەعات سى دوا نیوہرۆ ژنەكەم دەگەریتەوہ. كاتىك چاوی
پیم دەكەوى هیچ نالى. وا ھەست دەكەم لە كەرى شەیتان دابەزیوہ.

به سهریدا دیم و دهمههوی تیی بگهییئم که لومه و سه رکونه کردنه کانی ئەو منی ئاوا ئالەتی و ئیمان هەرده کردوو. ئەو هەروا به گرژی و دلرەنجاوییهوه و به له بزیککی بنه وه شییهوه دهلی نه هاتۆتهوه پاکانه بۆ خۆی بکات و به دواى ئاشت بوونهوهوه بیت، یان بیههوی کاریک راسته و پاسته بکات. ته نیا بۆ ئەوه هاتۆتهوه منداله کان له گهل خۆی بیات، چونکه ژیاى هاوبهشی ئیتر مهحاله و به تهواوی ددانمان لیک سپی بۆتهوه. دهلیئم من سووچم نییه و ئەو تووردهی کردووم و وای کردوو رهقم ههستی و له دین دهرحم. ئەو به له بزیککی سارد و جیددی و به نهرمى چاویکم لینهکات و دهلی: "ئیترا له سهری مهپۆ، پهشیمان دهبییهوه!"

من دهلیئم ئیتر تاقهتی ئەو شانۆ و دهورگیپران و خو فریودانهم نییه. ئەو دهقیژینی و شتیکی دهلی لینی تیناگهه. ههلهدی بۆ ژوورهکهی خووی و پشت بهستی دهراکه دهخات. پال به دهراکهوه دهنیم و داوای لینهکههه بیکاتهوه بهلام نه دهراکه دهکاتهوه نه هیچ دهلی. منیش رهقم ههلهستی و دهچم بۆ ژوورهکهی خۆم. نیو سهعات دواتر لیزا به گریان دئ بۆلام.

لیی دهپرسم: "چی بووه کچم؟ چی رووی داوه؟"

دهلی: "دایکم دهراگی ژوورهکهی داخستوووه و وهلام ناداتهوه." چووین بۆ بهر دهراگی ژوورهکهی. به توندی پالم به دهراکهوه نا... پشت بهستی دهراکه باش نهچوو بووه جی و ههر دوو تایی دهراکه کرایهوه. چوو بۆ لای تهختهکهی. تهنوره له بهردا و چهکمه له پیدا بی هۆش له سهه چرپاکه تخیل بووبوو. شووشهیهکی مۆرفین له سهه میزه چکۆلهکه بوو، چۆرهدی لیپرابوو. هینامانهوه هۆش خۆی، دواى هیندی گریان و فرمیسک ههلوهراندن ئاشت بووینهوه. بهلام چ

ناشتیهک! دلّمان لیورپژ بوو له و کۆنه رقهی جاران و توورپهیی ئەم
شهر و تۆرانهی دواییشی پیی زیاد بووبوو. هیچمان خه تاکه مان
نه دهگرته ئەستۆ و ههر کاممان ئەوی دیکه مان به تاوانبار دهزانی.
به لّام دهبوو به شیوهیهک گری ئەو کیشیه دامرکینین. ژیان وهک
پیشوو دریزهیی پیدرا. به لّام له م جوّره شهر و کیشیه و خراپتریش
به ردهوام له نیوانماندا هه لّدهگیرسا. لانیکه م هه وتووی جاریک ئەو
به زمه مان ساز دهکرد. جاریک ته نانهت په ساپۆرتم وهرگرت برۆم بۆ
دهروهی ولات. کیشیه که مان دوو رۆژی ره به قی خایاندبوو، به لّام
ديسان دهستمان کردهوه به قسه کردن و ئەگه ر چی گری
کیشیه که مان به ته وای نه کوژابوو، به لّام بۆره ناشت بوونه وهیهک
هاته گۆری و من وازم له سه فهره که م هینا.

بیست و یەك

«بەلێ، کاتیک ئەو پیاوێ پەیدا بوو، پێوهندی نیوان من و ژنەکەم ئاواى لیھات. ناوی ترو خاچفسکی^۴ بوو. لەگەڵ ھاتنی بۆ موسکو ھات بۆ ماڵی ئیمە. بەیانی بوو. من دەرگام لیکردە و خولکم کرد بۆ ژووری. ماوہیەک پیکەوہ ھاوړی بووین و زۆر زۆریش خۆمانە پیکەوہ ھەلسوکەوتمان دەکرد. بە جۆریک کە بە یەکترمان دەگوت "تۆ". ئەو سەرھتا دوودل بوو لە نیوان "تۆ" و "ئێوہ" دا کامیان بلێ، بەلام لە کوتاییدا "تۆی" ھەلبژارد، بەلام من راشکاوانە شیوہی خۆمانە و ئاسایاییم گرتە بەر و ئەو لەرپوہ خوێ ھاوړەنگ نیشان دا و پێرہویی لە من کرد. ھەر لە سەرھتاوہ نەکەوتە بەر دلم، چونکە بۆم دەرکەوت پیاویکی تۆلاز و داوین پیسە و تەنانەت بەر لەوہی چاوی بە ژنەکەم بکەوئ ئیرہیی و دلپسی ناخی داگرتم. بەلام بە سەرھاتیکی سەیر بوو. وزہیەکی نەخس و پرنھینی وای لیکردم لە خۆمی نەتارینم و لە مالاکەم وەدەری نەنیم، بەلکوو بە پیچەوانە لە خۆمی نزیک بکەمەوہ. چ شتیکی لەوہ ئاسانتەر بوو پووی خووشی نەدەمی و بە شیوہیەکی ساردوسر ھەلسوکەوتی لەگەڵ بکەم و نەھیلم چاوی بە ژنەکەم بکەوئ. بەلام نا، دەتگوت بە ئانقەست دەمھەوئ بیکەمە ھاوړیی خۆم و باسی موسیقا و ھونەر و ژەنیارییەکەى ئەوم ھینایە گوړئ، گوتم بیستوومە کاری موسیقا و ژەنی کەمانی وەلاناوہ و وازی لیھیناوە. ئەو گوتی بە پیچەوانە زیاتر

له جاران هۆگری مۆسیقا و ژهنینی کهمانه و وهبیری هینامه وه له رابردودا منیش ژهنیار بووم. گوتم ئەو پوژانه به سه رچوون به لام ژنه کهم به پیچه وانه ی من زۆر به باشی پیاووی ده ژهنی.

سه هیر ئەوه بوو پیوه ندیی من و ئەو له یه کهم پوژی ئاشنایه تیمانه وه به شیوه یه که بوو که دوا ی ئەو پوودا وه نه گبه تییه ش له وانه بوو ههر به و جوړه بی. پیوه ندیی که مان له گه ل ئەو کیشه یه کی ئاشکرا بوو. له هه موو وته و وشه یه کی خووم و ئەو ورد ده بوومه وه و گرینگیم پیده دا. ته می به لایه کی ترسناک له لایه ن ئەو کابرایه وه له دلم نیشتبوو، له گه ل ئەوه شدا وزه یه که ناچار ی ده کردم له گه ل ی به نه رمونیانی بجوو لیمه وه.

ئەوم به ژنه کهم ناساند. له پیه ده مه ته قن سه باره ت به مۆسیقا دهستی پیکرد. ئەو ئاماده یی خو ی ده ربپی و گو تی هاوکاری ی ژنه کهم ده کات. هاوسه ره کهم، له م دوا ییانه دا هه میشه خو ی له گول دها و جوانی و رازاوه یی که ی زۆر دلرفین و سه رنجراکیش بوو. دیار بوو ههر له یه کهم دیداره دا ئەو پیاوه ی که وتوته به ردل. جگه له وه ش خو شحال بوو که سیکی دۆزیوه ته وه به که مان هاوکاری ی ده کات و به دووقولی هه وایه که ده ژهنن. پیشتریش چه زی ده کرد که سیک به که مان هاوکاری ی بکات، ههر بو یه که مان ژهنیکی له شانوی شار ده هینا و ئەم پیاووی ده ژهنی و ئەویش به که مان، هه وایه کی دووقولی یان لیده دا. له خو شیی ئەو کابرایه گه شابووه و سوور هه لگه رابوو. به لام کاتی که چاوی به من کهوت له پیه بو ی ده رکهوت چه هه سستیکم هه یه، بو یه رهنگی تیکچوو، ئیتر رهنگ گورینی دوو لایه نه ی نیوان من و میوانه که دهستی پیکرد. من بزه ی شیرینم له سه ر لیو بوو و وام ده نواند شاد و دلخو شم، میوانه که ش چاوی له

ژنه کهم ده کرد و پرواینه کهی وهک پرواینی هه موو میبازه تۆلاز و داوین ته په کان بۆ ژنی جوان، ناپاک و پیس بوو به لام وای دهنواند ته نیا بیرری له لای باس و ئاخافتنه که یانه، به لام ئه وهی ئه و بیرری له ئه ده کرده وه باسوخواسه که یان بوو. ژنه کهم هه ولای دها خۆی ئاسایی و بی موبالات بنوینی، سه ره رای ئه وهی له بزهی رواله تیی من و ژيله مۆی شاراهوی ئیره ییم له ژیریدا ئاگادار بوو، که چی پرواینی ناپاک و هه وه ساویی ئه و کابرا تۆلازه گهرمی داهینابوو. ههر له سه ره تاوه بۆم ده کهوت چاوی ژنه کهم ترووسکه یه کی نانا سایی پیوه دیاره و ویده چوو غیره تی راپه پوی من له نیوان ئه وندا وزه یه کی له چه شنی کاره بای دامه زرانده بی، ئه وهش وهک ئاویته بوونی حاله تی روخسار و پرواین و زهرده خه نه خۆی دهنواند. کاتیک ژنه کهم سوور هه لده گه را، کابراش رهنگی ده گۆرا؛ ژنه کهم زهرده له لیوی دهنیشت ئه ویش ده گرژییه وه. باسی شاری پاریس و موسیقاییان ده کرد و هه موو قسه و باسه که یان تووریکی ته ره نه ده ژیا. له کوتاییدا میوانه که هه ستا بروات، دم به پیکه نین راوه ستابوو و کلاوه که ی به ته نیشته رانییه وه گرتبوو، هه لیده سوورانده و ده پروانی، ده تگوت چاوه پروانه بزانی ئیمه چی ده که ین. من ئه و ساته م باش له بیره، چونکه له و کاته دا ده متوانی بانگه ییشتنی نه کهم و ئه گه ر بانگه ییشتنم نه کردایه ئه و رووداوه نه ده قه وما. به لام من چاویکم له ئه و و پاشان له ژنه کهم کرد و له دلای خۆمدا به ژنه کهم گوت: "تۆ ئه گه ر پیت وایه غیره ت و ئیره یی گری له ناخم به رداوه، به هه له چووی؟" له خه یالی خۆمدا به کابراشم ده گوت: "تۆ پیت وایه لیت ده ترسم؟" پروم تیکرد و گوتم شه ویک که مانه کهت بینه و له گه ل ژنه کهم به پیانۆ هه وایه کی دووقولی لیده ن. ژنه کهم به سه رسوورمانه وه چاویکی لیکردم و سووره له گه را.

وهك ئه‌وه‌ی ترسی لئ نیشته‌ی، دهستی كرد به عوزرمایی خواستن كه ناتوانی به باشی پیانۆ بژهنی. ئه‌و قسه‌یه‌ی زیاتری هان دام و به پید‌اگرییه‌وه داوا له كاپرا كرد شه‌ویکی تر بیته‌وه. ئه‌و هه‌سته سه‌یروسه‌مه‌ره‌یه‌ی خۆم هه‌ر له بیره، كاتیك چاوم له پشته‌سه‌ری میوانه‌كه‌م ده‌كرد و دژوازی نیوان پشته‌ملی سپی و قژه ره‌شه‌كه‌م ده‌دی كه به دوو لادا شانیه‌ی كردبوو، له به‌ر ده‌تگوت مریشه‌كه به له‌ره‌له‌ریکی قۆره‌ده‌ماخانه‌وه له ده‌رگای ژووره‌كه ده‌چیته‌ ده‌ری؛ به‌راستی ناتوانم حاشای لیبكه‌م چه‌نده‌م رق لیبوو و دیتنی ئه‌و قه‌لافه‌ت و ئه‌داوئه‌تواره ساخته‌یه‌ی ئازاری ده‌دام. له دلی خۆمدا ده‌مگوت: "ده‌توانم کاریك بكه‌م ئیتر چاوم پیی نه‌كه‌ویته‌وه." به‌لام ئه‌وه نیشانده‌ری ئه‌وه بوو ددانی پید‌ابنیم لئی ده‌ترسم. نا، من لئی نه‌ده‌ترسام. له دلی خۆمدا ده‌مگوت: "ئه‌و ددان پید‌انانه به‌راستی شووره‌یی و پر سووكایه‌تییه بۆم." هه‌ر له‌وی، له دیوی جلان، چونكه ده‌مزانی ژنه‌كه‌م ده‌نگم ده‌بیستی، به پید‌اگرییه‌وه داوام لیکرد هه‌ر ئه‌و شه‌وه بیته‌وه و كه‌مانه‌كه‌شی له‌گه‌ل خۆی به‌یتی. ئه‌ویش به‌لینی دا بیته و پاشان خودا‌حافیزی كرد.»

«ئه‌و شه‌وه به كه‌مانه‌كه‌یه‌وه هات له‌گه‌ل ژنه‌كه‌م ده‌ستیان كرد به ژهنینی دووقۆلی. به‌لام هه‌تا ماوه‌یه‌ك نه‌یان‌توانی له‌گه‌ل یه‌ك هه‌ماهه‌نگ بن. ئه‌و نۆتانه‌ی پیوستیان بوو له به‌ر ده‌ستدا نه‌بوو، ئه‌وه‌ی هه‌شبوو ژنه‌كه‌م نه‌یده‌توانی به‌بی پرۆقه‌ی پیشووتر به باشی بیژهنی. من زۆرم چه‌ز له مۆسیقا بوو، كاتیك هه‌وایه‌کیان به باشی ده‌ژهنی زۆرم چیژ لئ‌وه‌رده‌گرت و سیپه‌کی نۆتم بۆ میوانه‌كه‌م ئاماده ده‌كرد و ده‌فته‌ری نۆته‌كه‌م بۆ هه‌لده‌دایه‌وه. چه‌ند هه‌وايان لید‌ا، چه‌ند گۆرانی و به‌سته و سۆناتایه‌کی كورتی مۆتسارت. میوانه‌كه‌ زۆر

مامۆستایانه دهیژهنی. په نجهی نهرم و به توانای هونهری لیدهباری و پر بوو ناسکی و په سه نایه تی، زوریش له گه ل خووخدهی دژوان بوو. ژهنیندا هیچ کیشه یه کی نه بوو. هر که دهستی کرد به ژهنین حاله تی پوخساری گۆردرا، پوخساریکی جیددی و دلگرو مامۆستایانه.

هه لبه ت زور له ژنه که م شاره زاتر بوو. یارمه تیی ئه وی ددها و له گه ل ئه وه شدا زور به ئه دهبانه تاریفی ده کرد. هه ل سوکه وتی زور باش بوو. ژنه که ی من ده تگوت جگه له ژهنینه که ی بیر له هیچ شتیکی تر ناکاته وه و په فتاری زور ساده و سروشتی بوو. به لام من، ئه گه ر چی وام دهنواند هوگری ئاهه نگ و ژهنینه که یانم، به لام هه تا به یانی چزووی ئیره یی و دلپسی دلی ئاژن ئاژن کردم و چاوم لیک نه نا.

هر له سه ره تا وه کاتیک چاوی ژنه که م له گه ل چاوی ئه و تیک به زین، دیتم ده عباکه ی ناخی دلیان بی ئه وه ی گوئی به بارودوخی کو مه لایه تیی ئه وان و داب و نه ریتی ریزدارانه ی خانه دانه کان بدات پرسیی: "ده کری؟" خو شی وه لامی دایه وه: "به لئ، بو ناکری!" باش تیده گه یشتم ئه و پیا وه قهت چا وه پروانی ئه وه نه بوو ژنه که م، که خاتو نیکی مؤسکو یی بوو، هه تا ئه و راده یه جوان و دلره فین بی، هر بو یه له خو شیانا پیی وه عه رز نه ده که وت. چونکه دلنیا بوو ژنه که ی من به با وه شی ئاواله وه پیشوازیی لیده کات و بو هیچ شتیک دلی ناشکینی. ته نیا گرفت و کیشه ی ئه وان ئه وه بوو که چبکه ن هه تا ئه و میرده نه فره تیبیه له سه ر ریگای خو یان لابه ن و به ئازادی ئاویته ی یه ک بن. ئه گه ر خو م پیاویکی پاک بووا یه م قهت له وه هه ل سوکه وته یان تینه ده گه یشتم، به لام بهر له زه ما وه ند کردن وه ک

زۆر بەی پیاوان بەو چاوه له ژيانم دەپوانی و هەر بۆیه به وردی
 بیر و خەیاڵیم دەخوینده و دەمزانی چی له میشکی دایه. تەنیا ئەو
 داخه ناخی دەکۆلیم که به ئاشکرا دەمدی ژنه کهم ریزهیه که
 خۆشه‌ویستی و سۆزی بۆ من نییه و تەنانهت رقیشی لیمه، جاروبار
 نه‌بێ به نزیکی کردنیکی هه‌وه‌ساوی که به‌لایه‌وه ئاسایی بوو، تۆزی
 گری پق و توورەیییه‌که‌ی داده‌مرکا. به‌لام ئەو پیاوه، به‌پوخسار و
 رواله‌تی سه‌رنج‌راکیش و رازاوه‌یه و به‌هۆی دیوناس نه‌بوونییه‌وه،
 له‌هه‌مووشی گرنیگتر به‌هۆی په‌نجه‌ره‌نگینی و شاره‌زایی زۆری له
 بواری ژهنینی که‌ماندا هه‌روه‌ها به‌هۆی پۆحسووکی و هاوکاری
 کردنی بۆ ژهنینی مۆسیقای دووقولی که مۆسیقا و به‌تابه‌ت که‌مان
 قووتی پۆحه و دل ده‌لاوینیته‌وه، به‌جاری ژنه‌که‌می شه‌یدای خۆی
 کردبوو و دەمزانی خستوو‌یه‌ته‌ داوی خۆیه‌وه. دەمزانی وه‌ک میو له
 ده‌ستی ده‌گری و به‌هەر باریک دلی بخوازی ده‌ریدینی و ده‌یکاته
 وه‌ویکه و یاریی ده‌ستی خۆی، منیش ئەو دیمه‌نم به‌چاوی خۆم
 ده‌دی و نه‌مه‌توانی ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست دانیم و خۆم بخۆمه‌وه.
 سه‌ره‌پای ئەو داخ و ئازاره‌ی ده‌مکیشا، وزه‌یه‌کی ناوه‌کی به‌دژی
 ویست و ئیراده‌ی خۆم هانی ده‌دام نه‌ک زۆر به‌پیزه‌وه
 هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل بکه‌م، به‌لکوو له‌گه‌لی زۆر میهره‌بان و
 نه‌رمونیانیش بم. من نازانم ئەو کاره‌م له‌به‌ر ژنه‌که‌م ده‌کرد یان له
 به‌ر خۆی، یان ده‌مویست بیسه‌لمینم که لێی ناترسم، یان بۆ ئەوه‌ی
 بوو خۆم فریو بده‌م. هه‌ر ئەوه‌ند ده‌زانم له‌سه‌ره‌تاوه‌ نه‌مه‌توانی
 به‌هشیوه‌یه‌کی ئاسایی و سروشتی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل بکه‌م. بۆ
 ئەوه‌ی غیره‌تم به‌سه‌رمدا زال نه‌بیت و هانم نه‌دا بۆ کوشتنی، به
 ناچاری ریزم بۆ داده‌نا و به‌میهره‌بانیه‌وه له‌گه‌لی ده‌جوولامه‌وه.

کاتی شیوخواردن شه رابی گرانباييم دهرخوارد دها و تاریفی هونه ر و دهست و په نجه رهنگینییه کهیم ده کرد. کاتی ئاخافتن به رووخوشی له گه لی ده دوام و به زه رده خه نه وه گویم بؤ شل ده کرد. بؤ یه کشه ممه ی داهاتوو بانگه یشتنم کرد و داوام لی کرد بؤ شیو بیت و له گه ل ژنه که م به دووقولی ئاهه نگیکی خو ش بگیرن. گوتم چه ند کهس له خزم و دوستانیشم بانگه یشتن کردوو بؤ ئه وه ی گوئ بؤ هونه رکه ی بگرن. دیداری ئه و رۆژه به و شیوه یه کو تایی پنهات.»

پۆزدنیشوؤف دیار بوو زور شله ژاوه. خو ی ئه مباره و بار کرد و دهنکه تاییه ته که ی له گه رووی دایه دهری. دیار بوو هه ول دهادت دادن به خویدا بگری. دوا ی تاویک دیسان دهستی پیکرده وه:

«چیرۆکیکی سه یر بوو! دیتنی ئه و کابرایه شوینیکی سه یری له سه ر دانا بووم. یه ک «دوو رۆژ دواتر له پیشانگا که وه هاتمه وه بؤ مالی. هه ر پیم نایه دیوی جلان ههستیکی تال خو ی له ناخ و دلّم وهره ینا. وهک ئه وه ی به ردیک له سه ر دلّم دابنن. به لام نه متوانی له هوکاری ئه و ههسته تاله تیگه م. ئه ویش داخیک بوو کاتی تیپه رین به ژووری جلاندا خو ی ئاوقای دلّم کرد و ئه وی وهبیر هینامه وه، کاتیک گه یشتمه ژووری کاره که م بؤم دهرکهوت ئه و شته چیه. گه رامه وه بؤ دیوی جلان بؤ ئه وه ی دلنیا بم باشی بؤ چووم یان نا! به لی، به هه له نه چووبووم. پالتوی ئه و بوو. پالتویه کی زور جوان و مؤده ی رۆژ. (هه ر شتیکی پیوه ندی به ئه وه وه بووایه بی ئه وه ی خو م تیگه م شوینی له سه ر ههست و رۆحم داده نا.) پرسیارم کرد و بؤم دهرکهوت به لی خو یه تی و له ژوورییه. له دهرگای ژووری میواندارییه وه نه چوومه ژووری و به دهرگای ژووری کاری منداله کاندا چووم بؤ هو لی سه ما. لیزای کچم دانیشتبوو کتیبی

دهخویندهوه و دایه نه که شی منداله چکوله که مانی له باوه شدا بوو و له پشت میزه که دانیش تبوو، سه ره قوتوویه کی وهک فریره هه لده سووراند. درگای هولی سه ما داخرا بوو و دهنگی یه که هابی ئارپژی^{۱۰} ده هات، له گه لئه ویشدا دهنگی له سه ره خوئی کابرا و نار هزایه تی و خو به دهسته وه نه دانی ژنه که م. پیم وابوو ژنه که م ده لی: "نا، وامه که!" چهند وشه ی دیکه ش که لیی حالی نه ده بووم. وهک ئه وه وابوو که سیک ده ست به ده می یه کیکه وه بگری و نه هیلی دهنگی هه لبرئ. په ککوو، چ فیکر و خه یالیک خوئی له هه ست و ناخم پیچا و گری له دلم به ردا! گویم شل کرد به لام نه متوانی له قسه کانیا تیبگه م. دیار بوو دهنگی ئارپژی بو ئه وه یه هیچ که س گوئی له دهنگیان و شه ققه ی ماچومو وچیان نه بی. خودایه گیان، نازانی چوون گری رق و ئیره یی له ناخم بهر بوو! کاتیک بیر له و درنده یه ده که مه وه که ئه و کاته له دلمدا نه مره ته ی ده کیشا و خوئی به دیواری سینگمدا ددا، ترس سه رتاپام داده گری. له ناکاو دلم ریک گوشرا. بو تاویک له لیدان کهوت و پاشان وهک کوتک خوئی کیشا به دیواری سینگمدا. ههستی سه ره کیی من، وهک هه میشه کاتی رقم هه لده ستا به زه ییم به خوُمدا ده هات. له دلی خوُمدا ده مگوت: "ده بیته هوئی ئابروو چوونم له لای دایه ن و منداله کان. رهنگه روخساریکی زور دزیو و ترسناکم هه بی." چونکه ته نانه ت لیزای کچم به سه رسوورمانه وه چاوی لیده کردم. به خوُم ده گوت: "باشه ئیستا چیکه م؟ بچمه ژووری؟ ناتوانم! ئه گهر بچمه ژووری خودا

۱۰- هه وایه که کومه لیک نوته به جی ئه وه ی پیکه وه بژهنرین، تاک تاک و یهک له دوا یه یک دین و ده بنه میلو دی.

دهزانی چی دهکه م! "به لām نه مده توانی له ویش برۆم. دایه ن جوریکم تیرامابوو ده تگوت له دهر د و ئازاری ناخم تیدهگا. به لām چۆن نه مده توانی بچمه ژووری! به پرتاو دهرگا که م کرده وه. کابرا له پشت پیانوکه دانیشنبوو و به قامکه باریک و سپییه کانی ئاریژی ده ژهنی. ژنه که م له ته نیشته پیانوکه راوه ستابوو، دانه وییوو و چاوی له دهفته ری نوته که ده کرد. سه ره تا ئه و چاوی پیم که وت، پیم وابی شه قه ی دهرگا که و ته په ی پیمی بیست و سه ری هه لبری. به دیتنم زهنده قی چوو به لām وای نیشان دا نه ترساوه یان به راستی نه ترسابوو، ههر چۆنیک بی نه داچله کی و نه له جیی خوی جووله ی کرد. ته نیا سوور هه لگه را، ئه ویش نه که دهسته و به جی.

به له بزیک کی که تاییه تی ئه و کاتانه نه بوو وا پیکه وه بووین، گوتی: "چ کاریک کی باشت کرد هاتییه وه! ئیمه نه مانده توانی بریار بدهین که بو یه کشه ممه چ ئاوازیک هه لبری رین." ههر به و له بزهی که خوی و ئه وی به «ئیمه» ناو برد ئه وه نده ی تر ئازاری دام و گری له ناخم به ردا. من بی ئه وه ی هیچ بلیم رووم له کابرا کرد و سه رم له قاند.

ئه و دهستی گوشیم و به بزه یه ک که به برپای من ته و سه بزهی کی ئاشکرا بوو دهستی کرد به پوونکردنه وه و گوتی هیندیک نوته ی هیناوه تا کوو بو به رنامه که ی یه کشه ممه پرۆقه ی بکه ن و ئیستاش تیامون کامیان باشته ره هه لبری رن، نازانن پارچه یه کی کلاسیک بو وینه یه کی که له سۆناتا کانی بیتهو قین بو که مان هه لبری رن یان چه ند هه وای ساده و چکۆله. له گه ل ئه وه شدا دلنیا بووم ئه و قسانه دوور له راستییه و ئه وان پیکه وه دهستیان دابوو دهستی یه ک بو ئه وه ی فریوم بدهن.

دياره يه كيك له ناخوشترين و پر نازارترين بونه كان بو ميړدى
 خانه گومان (دهبى بزنانين ژيانى كومه لايه تىي ئيمه جوړيكه هم موو
 ميړده كان دلپيس و خانه گومانن) هينديك له و بارو دوخه
 كومه لايه تيانه يه كه نزيكى له راده به در و مه ترسيدار له نيوان ژن
 و پياودا به رهوا ده زانى. نه گهر بته هوئ له كوړى سه ما و
 هه لپه ركيدا ريگرى له ژنه كهت بكه ي و نه هيلى له گه ل پياوانى بيگانه
 سه ما بكات، يان نه هيلى پزيشك هم موو شوينيكى له شى ژنه كهت
 بپشكنى، يان نه هيلى ژن و پياو له بوارى هونر و وينه گه رى و
 په يكه رتاشى و به تاييهت موسيقادا له يه ك نزيك ببنه وه، له رپوه
 قامكى تانه له چاوت روده كهن و ده بيته گالته جارى خه لكى. دوو
 كهس موسيقا ده ژهنن كه به رزترين و په سه نترين هونره له نيو
 هونره كانى ديكه دا. له و كارهدا دووره پريزى ناگونجى و به هيچ
 شيويه كيش شياوى لومه و سه ركونه نييه، ته نيا ميړديكى
 به رچاوتنگ و دلپيس له وانه يه نه و كاره به كارىكي ناپه سه ند و بى
 ره وه شتى بزانى. سه ره راي نه وهش هم مووان ده زانن كه به شىكى
 گه وره له پيوهنديى نارپه واي ژن و پياو له كومه لگاي ئيمه دا له
 ريگاي هونره جوانه كان و به تاييهت موسيقاوه بووه. ماوه يه كى
 دريژ نه متوانى هيچ بليم. له به تلينكى سه ره ونخوون كراو ده چووم كه
 به هوى پر بوونيه وه نارژى. ده مويست جنيو به و كابرا غه واره يه
 بدهم و له ماله كه م وه درى بنيم، به لام ديسان هه ستم كرد ده بى
 رووخوش و ميهره بان بم و ريزى لى بگرم. وام نواند كه
 قسه كانيانم به دل و ديسان له رووى نه و هه سته سه يره وه كه واي
 ليده كردم هر چه ند چاوم به رايى نه ده دا بيبنم به لام به روويه كى
 خوشه وه له گه لى به ره وروو بم، گوتم متمانم به هونره و شاره زايى

ئەو ھەيە و داوا لە ژنەكەشم دەكەم را و نەزەرى ئەو پەسند بكات.
ئەو ماوەيەك كە بە پيۆستى دەزانى مايهوہ تاكوو ئەو كاردانەوہ
ناخۆشەى بە ھۆى خۆ بە ژووریدا كردنى لە ناكاوى من و حالەتى
تۆسنانە و بیدەنگيم ھاتبووہ ئاراوہ، كۆتايى پى بيت، پاشان رۆيشت
و واى نواند ئىستا بريار دراوہ رۆژى دوايى چ ھەوايەك بژەنن.
بەلام من دلنيا بووم مەوزووعى ھەلبژاردنى پارچە مۆسيقا ھيچ
گرنگيەكى نەبوو بەلكوو تەنيا ھۆكارىك بوو بۆ ئەوہى ئەوان
پيەكەوہ بن.

بەويەرى ريزەوہ ھەتا ديوى جلان بەرپم كرد و (چۆن دەكرى
كەسيك كە ھاتووہ مال و ھيمنىائەتيت بشيۆينى و بەختەوہرييەكەت
لئ زايە بكات، ريزى لينەگرى و بەرپى نەكەى!) دەستە نەرم سپى و
ناسكەكەيم بە گەرمى گوشى.»

بیست و دو

«ئەو پۆژە ھەتا شەوئ قسەم لەگەڵ ژنەكەم نەکرد. نەمدەتوانی. نزیك بوونەوہ لئی گری رقیكى لە دلمدا ھەلدەگیرساند كە خوشم لئی دەترسام. كاتى نان خواردنى نیوہرۆ لە لای منداڵەكان لئی پرسیم كەنگى دەرۆم بۆ سەفەر؟ بریار بوو ھەوتووی داھاتوو بۆ بەشداری كردن لە كۆریكدا بچم بۆ ناوھندی قەزا. پینم گوت كەنگى دەرۆم. پرسى بۆ سەفەر ھیچم پئویست نییە؟ من وەلامم نەدایەوہ و بیدەنگ بووم، پاشان بى ئەوہى قسەيەك بكەم رۆیشتم بۆ ژووری كارەكەم. ماوہیەك بوو ئیتر نەدەھات بۆ ژوورەكەم، بەتایبەت لەم دوايیانەدا. لە ژووری كارەكەم لە سەر قەنەفەيەك وەرکەوتبووم. رق و توورپی لە ناخوہ ھەلیدەچۆقاندیم. لە ناکاو ترپەى پئی ھات و بیرىكى رەش و دزیو لە مێشكەدا سەرى ھەلدا، لە دلى خۆمدا گوتم دەيھەوئ ئەو تاوانە بشاریتەوہ كە تئوہگلاوہ و ھەر بۆیە بەو ناوہختە دیت بۆ لام. كاتىك ترپەى پئی نزیك بۆوہ لە دلى خۆمدا گوتم: "ھەر بەراستی دى بۆ لای من؟ ئەگەر بىت بۆ ئیرە دەردەكەوئ كە بۆ چوونەكەم راست بووہ." قینیكى لە وتن نەھاتوو دلى داگرتم. ترپەى پئی نزیك و نزیكتر بۆوہ. ویدەچوو بە بەر دەرگای ژوورەكەى مندا تئپەرئ و بچیت بۆ ھۆلەكە. بەلام نا، تەقەى دەرگاكە ھات و بەژن و بالای جوان و لە بارى لە نیو دەرگانەكەدا دەركەوت. چاو و رۆخسارى پر لە ھەیا و مەیلی دلنوايى بوو كە ھەولئ دەدا بىشاریتەوہ بەلام نەیدەتوانى ھىچ شتىك لە من بشاریتەوہ و من ھەموو شتىكم دەزانى و لەو سەرى دەھاتمەوہ. وەھا ھەناسەم لە سینگەدا كۆ كرددوہ لەوانە بوو بخنكىم.

ههروا چاوم له چاوی بریبوو. دهستم کیشا، جگهریه کم له سهر میزهکه هه لگرت و دامگیرساند.

له پال مندا له سهر قه نه فه که دانیشته، دهستی خسته سهر شانم و گوتی: "ئهوه چییه؟ من هاتووم بۆ لات و تۆش کاتت وه گیر هیناوه جگهره داده گیرسینی؟" من خۆم کیشایه دواوه بۆ ئه وهی لیم نه که وئ. گوتی: "وادیاره هه زناکهی رۆژی یه کشه ممه پیانۆ بژهنم!"

"نا، پیم ناخۆش نییه!"

"پیت وایه من کویرم؟ هه موو گیانت هاوار دهکات!"

"شوکر بۆ خودا کویر نیت! به لام من ههست به هیچ شتیک ناکه م. ته نیا شتیک که ده بیینم ئه وهیه وهک ژنیکی سووک و هه رزه رهفتار ده که ی..."

"باشه ئه گهر ده ته وهی وهک مه یته رهکان قسه م له گه ل بکه ی من

ده پۆم."

"برۆ به خیر چی، به لام ئه وه بزانه ئه گهر ناو زرانی بنه ماله به لای تۆوه گرینگ نییه به لای منه وه زۆر گرینگه. تۆش ئیتر به لای منه وه هیچ بایه خیکت نییه. بۆ هه ر جیه که ده چی بچۆ، به ججه ندهم!"

"چۆن؟ ئه و قسانه چییه؟ گالته ده که ی!"

وای ده نواند که له مه به ستم تیناگا، یان هه ر به پراستی تینه ده گه یشت. وه لhasل تۆرا و به توور په یی هه ستا سه ری. به لام نه چووه ده ری و چوو له نیوه پراستی ژووره که دا راوه ستا."

گوتی: "تۆ ئیتر له تامت ده رکردووه و ئه و بارو دووخه م بۆ تامل ناکرئ. به و ره وشته و ئاکاره جوانه ته وه فریشته شه له گه ل تۆ هه لئاکات." وهک هه میشه، بۆ ئه وهی زیاتر ئازارم بدات و چزووی رقی خۆی به دلما دکات، هه ل سوکه وتی من له گه ل خوشکی وه بییر

هینامه وه. (ئەویش ئەو قسەو جینیوانە بوو که له کاتی دەمه ته قیدا له گەل خوشکی خۆم پێ رانه گیرا و ئەوی بە دەمدا هات پیمگوت. ئەو دەیزانی وهبیر هاتنه وهی ئەو رووداوه، چ ژانیک به دلم دهگه یینی، هەر بۆیه دهیویست به ئانقه ست تیری ئەو تانه و توانجه له دلم هه لچه قینی.) دواى ئەو رووداوه بۆم دەرکه وتوو هه موو کاریکت لی ده وه شیتته وه!

له دلی خۆمدا گوتم: "به لئى، سووکایه تیم پیده کات، تف له رووم ده کات. دهیهه وئى له ژیر پیندا پینه ستم بکات و خوی به هه قداریش ده زانی، خوشکت دهیهه وئى هه موو تاوانه کان بخاته ئەستوی من. "له ناكاو رقیكى ئەستور و ئاگرین له ناخدا سه ری هه لدا که هه تا ئەو کاته پیم شک نایه ئاوا رقم هه ستابن.

یه کهم جار بوو ده مویست رقی خۆم نه ک به قسه به لکوو به جهسته دهر برم. له جیى خۆم هه ستام و ئاوقای بووم. باشم له بیره له و کاته دا که هه رام کردی له رق و تووریهی خۆم ئاگادار بووم و به خۆم گوت یانی کاریکی باشه هه ستیکی ئەوتو به سه رمدا زال بیت؟ له وه لامی ئەو پرسیا ره دا گوتم به لئى، کاریکی باشه، به و کاره دهیتر سینم، هه ر له و کاته دا به جیى ئەوهی به دژی رقه که ی خۆم راوه ستم، توندوتیژتر بووم و له و کاره ی خۆشم رازی بووم چونکه ده مدی گری ئەو رقه له ناخدا بلێسه ده ستینی.

هیرشم بۆ برد. ده ستم گرت و گوراندم به سه ری دا: "برۆ ون به له بهر چاوم، دهنه ده تکووژم. "له دهر برینی ئەو هه ره شه یه به ئاگادارییه وه زیاتر دهنگم به رز ده کرده وه و خۆم توورپه و تو سنتر نیشان ده دا و ره نگه له و کاته دا به راستی قه لافه تیکی تر سناکم بووبی.

چونکه ودها ترسابوو ئەژنۆی شكا و توانایی هەلاتنی نەبوو. لە جیى خۆى ئەژنۆى فيچايه وه و گوتى: "قاسيا! بۆ وادهكەى؟ چى بووه؟" من توندتر نەپاندم: "برۆ ملت بشكىنه و ون به له بهر چاوم. تو خەريكه شينتم دهكەى. من ئيتر ناتوانم له وه زياتر ددان به خۆمدا بگرم!" هەوسارى رِق و توورەهيم پساندبوو، ودها مەستى قين و رِق بووم دەمويست كاريكى نائاسايى بكەم بۆ ئەوهى نيشان بدهم چەندە توورە و رِق هەستاوم. زۆرم حەز دەکرد لێدەم و خوينى برپيژم، بەلام دەمزانی كاريكى باش نييه و له من ناوهشيتەوه. بەلام بۆ ئەوهى رِق و درندهيى خۆم بنوينم سەنگى كاغەزگيرهكەم له سەر ميژهكە هەلگرت و ديسان نەپاندم: "برۆ له بهر چاوم ون به!" باشيش ئاگادار بووم و جورپكەم بەزەويدا كيشا له لاقوقولى نەدرى. دواى ئەوه رۆيشت بۆ لای دەرگاكة، بەلام له نيو دەرگاگەدا پراوهستا، له كاتەدا بۆ ئەوهى چاوى ليينى (قەستم تەنيا ئەوه بوو چاوى ليينى) دەستم بە سەر ميژهكەدا گيپا و ئەوى وەبەردەستم هات له شەمدان و شووشەى مەرەكەب و قەلەمدان و... هەموويم تيهه لکرد؛ له گەل ئەوهشدا نەپاندم: "برۆ ملت بشكىنه! ئەگەر نەپروى دەتكووژم و خوينت دەكهويته گەردنى خۆت!"

ئەو رۆيشت و من خيرا هيور بوومه وه. سەعاتيك دواتر داينهى منداڵەكان هات بۆ لام و گوتى ژنەكەم تووشى هيستەرى بووه. چووم بۆ لای. زورە زوو پ دەگريا و قاقاي دەكيشا. شيت بووبوو. نەيدەتوانى قسە بكات و سەرتاپاي دەلەرزى. ئەو حالەتەى ساخته نەبوو. بەپاستى تووشى ئالۆزى دەروونى بووبوو.

بەرى بەيانى هيور بۆوه و ئاشت بووينه وه، ئەويش تەنيا بە هۆى هەستىكەوه كه ناومان نابوو ئەوين.

به یانی دواى ئاشت بوونه وه ددانم پيدا نا که به هوى ئيره یی و دلپيسى کردن له ترؤخاچفسكى خه ریک بوو شیت و خودار ده بووم. ژنه که شم بی ئه وه ی ههست به شه رمه زاری بکات به شیوه یه کی زور سروشتی دای له قاقای پیکه نین. گوتیشی بیزم له و خه یاله ی خوشم هه لده ستی ئه گهر رۆژیک پیم وابی دلم بو که سیکی ئاوا ده کورکینی. یان بیرى لى بکه مه وه.

ده یگوت: "یانی ژنیکی نه جیب و خانه دان ده کرى جگه له چىژى موسیقا هه ستیکی دیکه ی سه بارهت به پیاویکی ئاوا هه بی؟ ئه گهر تو به باشی ده زانی ئاماده م ئیتر چاوم به چاوی نه که وئ. میوانیه که ی یه کشه ممه ش هه لده وه شینینه وه. ئه گهر چی هه مووانمان بانگه یشتن کردوه! بو ی بنووسه من حالم باش نییه و ته واو. ئیتر بو خوت سه غلهت ده که ی. ئه وه ی به لای منه وه دژواره و بوم تامل ناکری ئه وه یه که سیک و به تاییهت ئه و پیی وابی له و بواره دا من هینده سووک و چرووکم ئابرووی خوم پیشیل ده که م. ئه گهر که سیک ئاوا له باره ی منه وه بیر بکاته وه به راستی ژان به دلم ده گات و شیت ده بم."

ئه و درۆی نه ده کرد. ئه وه ی ده یگوت باوه ری پیی هه بوو. به و قسانه ده یویست له دلی خویدا سووکایه تی ئه و جیگیر بکات و به و سووکایه تی پیکردنه ی ئه و به ره قانی له خو ی بکات، به لام له و کاره دا سه رکه وتوو نه ده بوو. به و شیوه یه کیشه که دامرکا و رۆژی یه کشه ممه میوانه کان کو بوونه وه و ئه و دوو هونه رمه نده پارچه موسیقای دوو قۆلییان پیشکه ش کردن.

بيست و سى

«پيّم وانيه پيويست بى بليّم زور كه سيكى خوپه رست و له خوبايى بووم. ئەگەر پياو له م ژيانه ئاساييهى ئيمه دا له خوبايى نه بى بوچى ده ژى؟ به لى، رۆژى يه كشه ممه شيو و بهرنامهى مۇسيقام به باشى و به ريوچى به ريوه برد. ئەوهى بۇ شيو پيويست بوو دابنم كرد و ميوانه كانم بانگه يشتن كرد.

سه عات شهش ميوانه كان كۆبوونه وه و ئەويش هات. فراكى له بهردا، دهگمى سهر قۆلى ئەلماس بوون به لام زور ناحهز و نارپىك. له گه ل هه مووان به شيويه كى ئاسايى دده وا و هه لسوكه وتيكي خومانهى هه بوو، به بزديه كى تاييه ته وه كه نيشانده رى دلگهرمى و ليكتيگه يشتن بوو، له ريوه وه لامى پرسياره كانى دده ايه وه. به له بزىك كه ماناكهى ئەمه بوو: "ئيوه هه ر كارپك بكهن و هه ر شتيك بليّن راسته و من هه ر ئەو چاوه ر وانيه م ليتان هه يه." ئيستا ئيتر به وردى سه رنجى هه موو وته و ئاكار و رهفتاره كانيم دده و هينده سوو كوچرووكم هاته بهر چاو، بووه هوى دلخوشيم و دلم هه سايه وه، چونكه ديار بوو له بهر چاوى ژنه كه م هينده هه رزه و ناقابيله، ئيتر خوى گوته نى قهت به خه ياليشيدا نايه بير له كه سيكى ئاوا بكاته وه و دلى بوى بكوركينى. ئيستا ئيتر ريگه م به خوم نه دده ا ئيره يى پى بهرم و دلپيسى ليكهم. له لايه كه وه ئەم گرى ئيره يى و خانه گومانيه تا ئەو كاته زورى ئازار دابووم و ناخى هه لقرچاندبووم، ئيستاش ئيتر كاتى ئەوه هاتبوو تۆزى به سه يمه وه و ئەو بير و

خه یالّه پروپو و چانه له میثکم دهرکه م. له لایه کی دیکه شه وه چه زم ده کرد متمانه به ژنه که م بکه م و ئیتر ئه و دل کرمی بوونه م توور هه لده م و باوه ری پیبکه م. به لام سه ره رای ئه وه ی ئیتر ئیره ییم وه لا نابوو، نه مده توانی کاتی شیو خواردن و سه ر له ئیواری به ر له وه ی به رنامه ی مؤسیقا که یان ده ست پیبکه ن، به شیوه یه کی سروشتی و ئاسایی هه ل سوکه وتیان له گه ل بکه م و به رده وام هه موو روانین و جوولان و ئاکاریانم خستبووه ژیر چاوه دیری.

شیو، وه ک هه موو شیوه کانی تر جارزکه ر بوو و ئه رک و زه حمه تیکی زوری له پیدا کیشرا بوو. به رنامه ی مؤسیقا زوو ده ستی پیکرد. هه موو بار و لایه نه کانی ئه و شه وه م به وردی له بیر ماوه! له بیرمه چۆن که مانه که ی دهره ینا. دهرگای جه عبه که ی کرده وه ئه و په رۆیه ی له سه رلادا که خاتوونیک بۆی گولدۆزی کردبوو. پاشان که مانه که ی دهره ینا و ده ستی کرد به کۆک کردنی. له بیرمه ژنه که م چۆن له پشت پیانوکه دانیشتبوو، و اشی دهناند خوینسارد و ئاساییه و شه رمه ونیی خوشی له ژیر سه رپۆشی ئه و خوینسار دییه دا ده شارده وه، شه رمیونیه که شی به هۆی ناشاره زایی و له خۆرانه دیتن بوو، ده تگوت خۆی به هاوشانی ژهنیاره که ی هاوړیی نازانی. به زه حمه تیکی زور و وه ک بیگاری پیبکه ن له پشت پیانوکه دانیشت و به شیوه ی ئاسایی چهند جار نۆتی «لا» ی لیدا بۆ ئه وه ی که مان ژهنه که که مانه که ی کۆک بکات و چهند جار به شیوه ی پیتسی کاتو ئارشه ی کیشا و ده فته ره کانی نۆته ی له به رده می راسته و پاسته کرد، هه ر وه ها له بیرمه چۆن سه رنجیان تیکبه زی و نیگیان ئالوگور کرد، چاوئیکیان له میوانه کانیش کرد که له سه ر کورسییه کان دانیشتبوو، پاشان شتیکیان به یه کتر گوت و ده ستیان کرد به ژهنین.

ژنه که م یه که م ئاکوردی ژهنی. رۆخساری کابرا حاله تیکی جیدی و وشک و دلگری به خووه گرت و گوئی بو دهنگی که مانه که ی خوئی شل کرد، قامکی به نهرمی و پاریزه وه له سهر تاره کان خسته سه ما و له گه ل هه وای پیا نوکه ها وئا هه نگ بوو. ئاهه نگه که دهستی پیکرد...» گنئی گرت و چه ند جار دهنگه تاییه ته که ی له گه رووی دایه ده ری. ده یویست دریزه به قسه کانی بدات به لام که وته منگه منگ و دیسان بیده نگ بوو.

دوای چه ند چرکه یه ک به هه یه جانه وه گوئی: «ئه وان سو ناتی کور و ئیتیزیری بیت هؤ قینان ژهنی. نازانم پر یستو^{۱۱} ی ئه وتان بیستوه یان نا. ئه گه ر بیستیتت ده زانی ئه م سو ناتایه چه نده هه وایه کی تر سناکه. به تاییه ت ئه و به شه ی پر یستوی. له سهر یه ک مؤ سیقایه کی زور جیا وازه. مؤ سیقا چییه؟ من سهر م لئی ده رنا چی. نازانم چی ده کن و چو ن ده کن؟ ده لئین مؤ سیقا رۆحی مرؤف ده باته به رزاییه کانی واتا. ئه و قسه یه زور بی بنه مایه. راست نییه. دیاره مؤ سیقا له سهر رۆحی مرؤف کاریگه ریی هه یه و کاریگه ریی هه کی شه زور جیا وازه. من به شبه حالی خو م ده لئیم. مؤ سیقا نه رۆح ده باته به رزاییه کانی واتا و نه به ره و قوولایی کریتی و بی ره وشتی دایده کیشی. ته نیا تووشی ئالوزی ده کات. چو ن بلئیم؟ مؤ سیقا کاریک ده کات من خو م و بارو دۆخی ژبانی راسته قینه م له بیر بچیته وه. مؤ سیقا تووشی حالئیکم ده کات که حالی خو م نییه. له گه ل بیستنی مؤ سیقا پئموایه هه ستیکم هه یه به لام له راستیدا نیمه. پئموایه له

۱۶- Presto به مانای تونده و له مؤ سیقادا به شیکی دیاری ئاوازه که یه و پریمیکی کرژی هه یه.

شتيک تېدهگه م که به راس تي ناگه م و ده توانم کاريک بکه م که له راستيدا له توانامدا نييه. من ئەو مهسه له يه ئاوا بۆ خۆم پروون ده که مه وه: موسيqa وهک باويشک و پيکه نين کاريگه ري له سهر من هه يه. جاري وايه خه وم نايه به لام کاتيک که سيک ده بينم باويشک ده دا منيش باويشکم ديتي. يان هيج شتيکي پيکه نينم نه بيستوه به لام به بيستني پيکه نيني که سيک پيکه نينم دي.

موسيqa ئەو حاله روحيه له مندا به دي ديني که ئاوازانهر کاتي داناني ئاوازه که بوويه تي. روحي من له گه ل روحي ئەو ئاويته ده بي و من له گه ل ئەو له حالتيکه وه ده که مه وه حالتيکي تر. به لام بۆ ده که مه وه ئەو حاله وه؟ خۆشم نازانم. هه لبه ت که سيک ئاوازه که ي داناه. بۆ وي نه سوناتي کوروي تيزي بيته و فنين، ئەو به باشي زانيويه تي هوکاري ئەو حاله ته تايبه ته له کاتي داناني ئاوازه که دا چي بووه. ئەو حاله ته تايبه ته ههر چيه که بووي ئەوي بۆ لاي کاريکي تايبه ت راکيشاوه و ههر به و هوويه وه ئەو حاله ته بۆ ئەو مانايه کي هه بووه. به لام بۆ من هيج مانايه کي نييه. بۆيه ده ليم موسيqa پياو تووشي ئالوزي ده کات، حالوبالي ده گوري و به ئاکاميکي ناگه بيني. کاتيک مارشيکي سه ربازي ده ژهنن، سه ربازه کان به و هه وايه پي به زه ويدا ده کيشن و هه واي مارشه که ئەو ئاکامه تايبه ته ي هه يه که ده بي بيبي. سه رده ميک هه وايه کي شاديان ده ژهنی و من سه مام ده کرد و به و شيويه ئەو ئاهه نگه کاري خو ي ده کرد و شويني خو ي داده نا. له کليسا کوميژان بۆ رپوره سمی عيشاي ره بياني ئاوازي ئايني ده خوینن، بۆ من که هوگري دوعا و نزا و خه لوته له گه ل خوداي خۆم، کاريگه ري هه يه. که وايه موسيqa به و ئاکامه ده گا که ده بي پي بگات. به لام لي ره دا موسيqa ته نيا تووشي ئالوزيم ده کات. کاريک نه بوو

که ئەم شوپرشە دەروونییە بۆ بەرپۆهبردنی هانم بدات. ھۆکارەکەشی ئەوەیە موسیقا جاروبار کاریگەری نابەجێ و تەنانەت ترسناکی لێ دەکەوێتە. لە چینی دابین کردنی چۆنیەتی موسیقا یەکیک لە ئەرکەکانی دەولەتە^{۱۷}. لە ھەموو شوپنیک دەبێ بەو شیوەیە بێ. یانی کاریکی باشە ھەر کەس ھەستا ئازاد بێت کەسیک یان گوروویک بە جادووی موسیقا بکاتە خەو و ھەرچی پێی خۆشە بیکات؟ لە ھەمووشی خراپتر ئەوەیە ھەموو ھەرزە و لارییەک دەتوانی دەستی بەو جادووە رابگات.

ھەر کەس حەزی لێبێ دەتوانی ئەو کەرەسە ترسناکە بە دەستەوہ بگرێ. بۆ وینە چ مانایەکی ھەیە ئەم بەشە یەکەمی سۆناتای کورۆیتیزیر لە لە میوانییە کدا بۆ تاقمیک خاتونی نیوہرۆوت بژەن؟ ئەو ھەوایە دەرژەن و پاشان ھەمووان چەپلە لێدەدەن، دواي ئەویش دۆندرمە دەھینن و دەیخۆن، دواتریش دەست دەکەن بە غەیبەت کردنی ئەم و ئەو، دواي ئەویش حیلکوھۆریان پۆژەرپییەک دەپوات و دوايین ریسوایی و ئابرووچوونەکانی شار دەکەنە بنیشتە خۆشکە. ئەم جۆرە ئاواز و موسیقایانە تەنیا دەبێ لە بارودۆخیکی تاییەت و جیددی و گرینگدا بژەندرین. لە کاتی کدا کە دەبێ کاروباری گەورە و گونجاو لە گەل چۆنیەتی ئەو موسیقاییە ئەنجام بدری. دەبێ موسیقا بژەنن و ئەو کارانە موسیقا پیتی تەلقین دەکات بیکە، دەنا ئەم سۆز و ھەستانە بپھوودە سەر ھەلدەدەن و ھیچ ئاکامییان نابێ و

۱۷- ئاماژەییە بە راھینانەکانی کونفوسیۆس سەبارەت بە موسیقا. لە چینی کەونارا پاشاکان ھەولیان دەدا ئاوازگەلیک لە نیو خەلکدا پەرەپێدەن کە لە باری رەوشتییەوہ کاریگەری باشی ھەبێ.

لهوانه يه زيانه خشيش بن. ئەم مۆسقىيە شوينىكى ترسناكى له سەر من دانا. دهتگوت ههستيكي تازه له دلمدا سهرى ههلاوه و له تواناييه نوويانهى خوم ئاگادارم كه ههتا ئەو كاته لىي بى ئاگا بووم. دهتگوت هاوارىك له ناخ و رۆحمدا دهلى: "بهلى دهبي بژىي و بىر بكه يتهوه، نهك ئەو جوړه كه پيشتر خووت پيگرتبوو". ئىستا ئەم شيوه نوويهى بىركردنهوه و ئەم تواناييانهى دوزيبومهوه چى بوو؟ لىي ئاگادار نهبووم. بهلام ئاگادار بوون لهو حالهته نوويه زور خووش و شادى هينەر بوو. ههموو روخسارهكان له راستيدا هيج گورانىكيان به سهردا نههاتبوو، بهتاييهت روخسارى ژنهكهم و تروخاچفسكى لهبەر چاوم دهتگوت كهوتونهته ژير تيشكىكي تازهوه.

دواى پريستو پارچهى ئاندانتى¹⁸ يان ژنى كه زور دل بلاوين بوو، بهلام شتىكى نووى پينهبوو. لهگهلا قارىاسونه ديموده و بى نرخهكان و پارچهى سيههم، كه دوايين بهشى سوناتا بوو، زور لاواز بوو. پاشان له سهر داواى ميوانهكان وايلوكيك له بهرهمهكاني ئيرنىست¹⁹ يان ژنى و دواى ئەويش چهند پارچهى كوون و بى بايهخى تر. ئەوانه ههموويان دلبروين بوون بهلام هيجكاميان له سهدا يهكى ئەو كاريگهريهيان نهبوو كه پريسو له سهر دلم ههيبوو. ئەو ئاوازانه له بهستينىكهوه ههلادهستان كه ژهينى بهشى يهكهم ئامادهى كرد بوو. ئەو شهوه شاد و بى خهم بووم. ژنهكشم ئەو شهوه هينده شاد بوو له ماوهى ژيانى هاوبه شيماندا هيجكات بهو شيوهيه نهمديبوو. كاتيک قامكى له سهر جگى پيانۆكه دهخسته سهما چاوانى ترووسكهى

18- Andante يانى «رهوان» له مۆسقىادا به زهربيكى نهرمه دهگوترى كه شتىكه له نيوان ئاداجو (ئارام) و ئالكوف (كرژ و نهشه بزوين).

دهات و پوخساری نهرمی و خاکه پاییه کی قوولی پیوه دیار بوو، کاتییک دهستی له ژهنین هه لگرت، ده تگوت کوتوپر هه ول و زهمه ته که هی تهاوه ته وه و سستی و ته پلوسی جیگای گرتوته وه؛ بزیه کی کال و شادییه کی قوول له نیگایدا خوئی نواند. من ئه وانهم ده دی به لام وه پرووی خوم نه ده هینا و مانایه کم بو دانه ده تاشی، ته نیا به و شته وه پیوه ندیم ده دا که له دلی خومدا هه ستم پیده کرد. پیموابوو ئه ویش جور هه ستییک ده دوزیتته وه که له مه و بهر نه یناسیوه و به لایه وه نامویه، یان ده لئی شتیکی له بیر کراوی وه بیر هاتوته وه. شه وه که زور به خووشی تیپه ری و میوانه کان رویشتن.

تروخاچفسکی ده یزانی من دوو روژی تر ده بی بجم بو به شداری کردنی کو بوونه وه ی ئه نجومه نی قهزا، ئه ویش ده بوو بگه ریته وه بو پاریس و سه فه ری له بهر بوو، کاتی مائئاوایی گوتی هیواداره دوا ی گه رانه وه له و سه فه ره شه و یکی تریش ئاوا له ده وری یه ک کو یان بکاته وه و شادییه کانی ئه و شه وه دوویات ببیته وه. من به و قسه یه یدا به و ئاکامه گه یشتم که ئه و له کاتی نه بوونی مندا بوئی ناگونجی بیت بو ماله که م و ئه وه ش خووشی و شادیی له دلم گیرا. پیموابوو بهر له رویشتنی ئه و ناگه پیمه وه و ئیتر چاوم به چاوی نا که وئی.

سه ره تا زور به ریزه وه ده ستم گوشی و سپاسم لی کرد که به و هونه ره ی خوئی ئه و شه وه ی بو پاراندینه وه و شادی و نه شه ی له دل گیراین. ئه ویش لیبرواونه خودا حافیزیی له ژنه که م کرد و پیم وابوو مائئاواییه که یان زور سروشتی و ئاسایی بوو. هه موو شتییک به خیر و خووشی کوتایی پیهات و من و ژنه که م زور له و میوانییی ئه و شه وه رازی بووین و هه ستمان به شادییه کی زور ده کرد.

بیست و چوار

«دوو پوژ دواتر به دلئیکی شاد و خولق و خوویهکی خوشهوه مالئاواییم له ژنهکهه کرد و چووم بو ناوهندی قهزا. له ناوهندی قهزا هه‌میشه زورم کار به سه‌ردا ده‌رژا و ژیانم له‌وی دۆخیککی تاییه‌تی له‌خۆده‌گرت. وه‌لحاسل ناوهندی قهزا دنیا‌یه‌کی چکۆله‌ بوو بو‌ خۆی. دوو پوژ، پوژی ده‌سه‌عات له ده‌فته‌ری ناوهندی ده‌مامه‌وه. پوژی دووهم نامه‌یه‌کی ژنه‌کهه به‌ده‌ستم گه‌یشته. من هه‌ر له‌وی نامه‌کههم خوینده‌وه. له‌نامه‌که‌دا باسی مندا‌له‌کان و خا‌لمی کرد بوو، هه‌ر وه‌های باسی دایه‌ن و ئەو شتانه‌ی ک‌ریبووی، نووسیووشی ترۆخا‌چ‌سکی چووه بو‌ سه‌ردانی و ئەو نۆتانه‌ی بو‌ بر‌دووه که به‌لینی پیندا بوو، پ‌یشن‌یار‌یشی پ‌یک‌ردووه ه‌یند‌یک له‌و نۆتانه‌ پ‌یکه‌وه پ‌رۆ‌قه ب‌که‌ن، ئەو باب‌ه‌ته‌شی جو‌ریک ده‌ر‌پ‌ری‌بوو وه‌ک ئەوه‌ی باسی مه‌سه‌له‌یه‌کی زور ئاسی ب‌کات. من نه‌ده‌هاته بیرم ئەو کاب‌رایه به‌لینی نۆته‌ی پ‌یندا‌یت. پ‌یم وابوو ئەو شه‌وه خودا حاف‌یز‌یه‌که‌ی لی‌پ‌را‌وانه بووه و هه‌ر بۆیه به‌ بیستنی ئەو هه‌واله‌ تووشی سه‌رسو‌ر‌مان بووم. هه‌والیککی زور ناخۆش بوو. به‌لام ه‌ینده‌م کار به سه‌ردا پ‌ژابوو ده‌رفه‌تی ئەوهم نه‌بوو بی‌ری لی‌ب‌که‌مه‌وه، هه‌ر‌بۆیه کاتیک گه‌رامه‌وه بو‌ ژوور‌ه‌که‌م، سه‌ر له‌ نۆی نامه‌کهه‌م خوینده‌وه. جگه له‌وه‌ی ترۆخا‌چ‌سکی له‌ ماوه‌ی نه‌بوونی مندا دیسان چووبوو بو‌ سه‌ردانی ژنه‌کهه و ئەو هه‌واله‌ش زور ناخۆش بوو، شی‌وه‌ی نووسینی نامه‌که‌ش به‌ لامه‌وه زور نائاسایی ده‌نواند. د‌ر‌نده‌ی هاری ئی‌ره‌یی له‌ هی‌لان‌ه‌که‌ی خۆیدا ده‌ستی کرد به‌ جینگ‌ل دان و نه‌عه‌ره‌ته‌ک‌یشان، ده‌یو‌یست ده‌ر‌پ‌ه‌ر‌یته‌ ده‌ری و قورگی ره‌قیبه‌که‌ی ب‌گر‌ی و له‌ به‌ر یه‌ک هه‌ل‌ید‌ر‌ی، به‌لام من لی‌ی ده‌ترسام، له‌ر‌یوه ده‌رووی کونه‌کونه‌که‌یم گ‌رت. له‌ دل‌ی خۆمدا گوتم: "ئه‌م دل‌پ‌یسی و ئی‌رییه‌

ههستیکی زۆر کریت و ناحهزه. لهوهش سروشتتیر چیت دهوی کاتیک
 ژنهکەت هیچت لی ناشاریتهوه و ههموو شتیکت بۆ دهنوسی.»

«له سهەر پینخهفهکهه خۆم راکیشا، له بییری ئەوه دابووم سبهینی چ
 کاریکم ههیه. ئاساییه کاتیک دههاتم بۆ ئەو ئەنجومهنه له ژووری تازه
 نامۆییم دهکرد و خهوم لی دهزرا. بهلام ئەو شهوه زۆر زوو خهوم لیکهوت؛
 زۆر جار پیاو دادهچلهکی، وهک ئەوهی شوکی کارهبات لیدهن و له خهو
 راپهلهکیی. منیش بهو شیوهیه راپهلهکیم، بۆم دهکهوت فیکر و خهیالی
 ژنهکهه له خهوی راپهلهکاندووم؛ له بهر ئیش و نازاری ئەوینی جهستهییم بۆ
 ئەو و بییر و فیکری ترۆخاچفسکی و خهمی ئەوهی ئەو جووته ئاویان له
 ئاورۆ دهکردی، داخ و توورهبی دلی ریک دهگوشیم و لهوانه بوو ههناسهه
 راپهستهی. بهلام ههولم دا ژیرانه بییر بکههوه. له لایهکیشهوه به خۆم
 دهگوت: "ئهو خهیاله پروپوچانه چیه له میشکاندا؟ ئەم گومان و دلپسییهت
 زۆر قوڕ و بی بنهمایه. هیچ نهبووه و قهتیش هیچ پوونادا. چۆن دهتوانی بهو
 گومان و بۆچوونه ههله و دزیوانه خۆت و ژنهکەت تا ئەو رادهیه سووک
 بکهی؟ ئەو بۆرهپیاوه کهمان دهژهنی و ههقهدهستی خۆی وهردهگری،
 ههمووانیش دهزانن کهسیکی پیس و خویریه. ئیتر چۆن خاتوونیکی بهریز...
 و خاوهن ئابروو... دایکی مندالهکانت... ژنهکەت... ئەو خهیاله پووج و بی
 بنهمایانه دهکه له سههت!" له لایهکی دیکهشهوه ئەم فیکره دزهی دهکرده
 میشکمهوه و ئوقرهی لی ههلهگرتم: "ئهو جووته بیانیهوی کاریک بکهن، چ
 لهمپهریک ههیه بهرگریان لیکات؟" چۆن دهکرا شتیکی ئاوا ساده و ئاسایی
 بیته و ئەوان خۆی لی ببوین؟ ههر ئەو شتهی وانی خسته سهه تهماح و
 زهماوهندم لهگهه کرد و بۆ چیژ وهرگرتنی جهستهی دریزهم به ژیرانی
 هاوبهش دا لهگههلی، ئەوهش تهنیا شتیکی بوو که له ئەوم دهویست، دیاره
 پیاوانی دیکهش و ئەو کهمانهژهنه بۆرهکهیهش ههر بهو نیازه خۆی لی نزیک

دەكەنەو. ئەو خويىپىيە پىياويكى سەلتە و زۆرىش لەشساغە. (لە بىرمە كورۆژكەى گۆشتى پەراسووى چۆن دادەكورۆشت و لىوەسوورەكانى چەندە تامەزىوانە لىواری پەرداخى شەرابەكەى لە خو دەگرت!) ديارە زور باش لەوەرپاوه و دەلىلى جوانەگای دابەستەيه، ديارە هېچ بەربەستىكى لە بەردەمدانىيە و تەنيا شتىك كه گرینگى پىدەدات ئەوئەيه كەلك لە هەموو هەلىك وەرگرى و هېچ چىژ و خوشىيەك لە دەست نەدات، مۆسقاش بۆتە پردىكى پىوهندى لە نىوانياندا و ناسكتىن و پىچىژتىن هەوسەكان دەبزوئى. ئىتر چى دەتوانى بىتە بەربەست لە بەر دەمى ئەو پىاوهدا؟ هېچ! هەموو شتىك ئەو بۆ لای خو پادەكىشى. ژنەكەشم؟... دەى ديارە، مەگىن ژنەكەم كىيە؟ چ جۆرە مروفىكە؟ هەر لە سەرەتاوه نارسىت و فىلاوى بوو. هىشتاش دەلىلى گورىسى نىو هەنبانەيه. من هىشتاش نەمناسىوه. تەنيا لايەنى هەيوانىيەكەى دەناسم و بەس. هېچ شتىكىش نىيە هەيوانىك لە وىست و كارەكەى بگىرئەتەوه و ناشى بىگىرئەتەوه.

دەكرى بلىم راست لەو كاتەدا بوو حالەتى پوخسارى ئەوانم وەبىر هاتەوه، ئەو دەمەى دواى سۆناتاي كرۆبىتيزىر پارچەيهكى بى نرخ و پىرگوروتىنيان پىشكەش كرد. لە بىرم نىيە ئاوازنانەرهكەى كى بوو. پارچەيهك بوو زور جلفانە و هەوس بزوين. كاتىك پوخسارىنم وەبىر هاتەوه لە دلى خۆمدا گۆتم: "چۆن تەوانىم ئەوئەندە گەمژە و كەمتەرخەم بم و ژنەكەم بەبى سەرپەرست بەجىبىلم و مالهەكەى بۆ چۆل بكەم. چۆن بە روونى نەمدى ئەو شەوه پردى پىوهندىيان دامەزراند و لەو كەينوبەينهيان تىنەگەيشتم؟ ئاخىر وەك رۆژ روون بوو ئەو شەوه نەك هېچ سنورىك لە نىوانياندا نەمابوو، بەلكوو هەر دووكيان و بەتاييەت ژنەكەى من دواى ئەوئەى بۆى دەرکەوت من بە كەينوبەينهكەيانم زانىوه، لە حاندم سەرى هەلنەدەهات و هەستى بە شەرمەزارى دەكرد."

له بیرمه کاتیک له پیاوکهی نزیك بوومه وه بزیه کی نهرم برینجهی
 خسته سهر لیوی و ده بوو ههر ئه و کاته بمزانیبایه ئه و شیله بزیه یه
 نیشاندهری شیرین کامی و دلخوشییه کی شاراوویه و به ئارامی ئارهقهی
 سهر پوخساره رهنگ په ریوه کهی سهری. له و کاته وه ئیتر خویان له
 چاوه برکی بوارد و ته نیا دوی شه و چه ره ی کۆتایی دانیشتنه که ئه و ئاوی
 کرده په رداخی ژنه که مه وه، چاویکیان له یه کتر کرد و بزیه کی کال نیشته
 سهر لیویان. ئه و روانین و بزه پر له رازه ی به هه لکه وت که و ته بهر چاوم،
 به لام ئیستاش کاتیک وه بیرم دیته وه داخ و رق ناخم داده گری. ئه و کاته
 دهنگیک له دلمدا ده یگوت: "به لی، ئه وان هیچ هیل و سنووریکیان له نیواندا
 نه هیشتوته وه." ههر له و کاته دا دهنگیکی تر ده یگوت: "مه گین شیت بووی؟
 ئه وه هه مووی فکر و خه یالی پروپووچه میشکی داگرتووی. ته لی شقارته م
 هه لگرد و ئه و ژووه چکۆله یه به دیواره زهرده کانییه وه ترسیکی جیددی
 خسته دلمه وه. جگه ریهم داگیرساند. وهک چون کاتیک ده که ویته باز نه ی فکر
 و خه یالی دژوانه وه و چه واشه و سه رلیشیواو دنیات لی ده بیته
 چه رمه چۆله که؛ منیش بی ئیختیار جگه رهم ده کیشا، جگه رهم داده گیرساند بو
 ئه وه ی سه ره گیژه بگرم و له چنگی ئه و بیر و خه یالانه خوم دهر باز بکه م.
 هه تا به یانی خه و نه چوووه چاوم. سه عات پینج بوم دهر که وت له وه زیاتر
 ناتوانم ئه و خه م و دله راوکینه تامل بکه م و له ریوه ده بی بروم، خزمه تکاری
 ماله که م له خه و هه ستاند و ناردم ئه سپیکم بو بی تی. نامه یه که م بو ئه نجومه ن
 نووسی که کاریکی زور خیرا و حه یاتیم بو هاتوته پیشی و داویان لیکردووم
 بگه ریمه وه بو مؤسکو. داوام لیکردن یه کتیک له ئه ندامانی ئه نجومه ن بکه نه
 جیگری من و کاروباره کانی منی پی بسپیرن. سه عات هه شت سواری
 گالیسکه بووم و به ره و مؤسکو وه ری که وتم.»

بیست و پینج

پاسهوانی شهمه‌نده‌فر هاته ژووری و که دیتی مؤمه‌که هه‌تا بنه‌که‌ی سووتاره، کوژان‌دییه‌وه به‌لام مؤمیکی تازه‌ی له جیی دانه‌نا. هه‌وا خه‌ریک بوو رووناک ده‌بووه. پاز‌دنیشوؤف هه‌تا ئه‌و کاته‌ی پاسهوانی شهمه‌نده‌فره‌که له‌وی بوو مته‌قی نه‌کرد و ته‌نیا هه‌ناسه‌ی قوولی هه‌لده‌کیشا، کاتیکی دریزه‌ی به‌قسه‌کانی دا که پاسهوانی شهمه‌نده‌فر له‌فاگونه‌که چووه ده‌ری و جگه‌له له‌رینه‌وه‌ی شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌ی فاگونه‌که و پرخوه‌وری له‌په‌ستای نووسیار له‌پانتای نیوه‌تاریکی فاگونه‌که‌دا هیچ ده‌نگیکی تر نه‌ده‌هات. له‌تاریک‌پوونی به‌ره به‌یاندرا پوخساری به‌باشی نه‌ده‌بیندرا. ته‌نیا گویم له‌ده‌نگی شه‌که‌تی ده‌بوو که به‌رده‌وام و پره‌یه‌جانت‌ده‌بوو.

«سی و پینج فی‌رست ریگام به‌گالیسکه له‌به‌ر بوو، به‌شهمه‌نده‌فریش ده‌بوو هه‌شت سه‌عات به‌ریوه‌بم. سه‌فه‌ر به‌گالیسکه زور خوشتر بوو. سه‌هۆلبه‌ندان‌ی پایز و هه‌واکه‌ی تاووساو بوو. تایه‌ی گالیسکه به‌سه‌ر گه‌رداله‌ به‌فری لۆکه‌بییدا ده‌رۆیشت و شوینی تایه‌که‌ی بریقه‌ی ده‌هات و ده‌تگوت پۆنی لیدراوه. ریگاکه‌ته‌خت و هه‌موار بوو. ئاسمان سامال و هه‌وای فینک زور نه‌شه‌بزوین بوو. سه‌فه‌ر به‌گالیسکه چیژیکی تاییه‌تی پیده‌به‌خشیم. کاتیکی هه‌وا پوون بووه و من له‌ویستگه‌وه‌ دیسان وه‌ریکه‌وتم، چاوم له‌و ده‌شته و ئه‌سپ و مسافیره‌کان ده‌کرد و له‌بیرم چووبووه بۆ کوئی ده‌چم. هیندی جار ده‌تگوت هاتووم بۆ سه‌یران و ئه‌وه‌ی بۆته‌هوی ئه‌و سه‌فه‌ر و ریگا برینه‌هر بوونیشی نییه. ئه‌و فه‌رامۆشییه‌ دلی شاد ده‌کردم، به‌لام کاتیکی وه‌بیرم ده‌هاته‌وه بۆ کوئی ده‌چم، به‌خۆمم ده‌گوت: «کاتیکی گه‌یشتی بۆت ده‌رده‌که‌وی چی قه‌وماوه. ئیستا بیرى لى»

مهكهوه! جگه له وهش له نيوهى ريگا رووداويك هاته پيشى، ماوهيهك مهحتلى كردم و وهها هوشى ليبريم و به خوويه وه سهرقالى كردم هه موو شتيكم له بير چووه و نه مدهزاني له كويم و بو كوئ دهچم. گاليسكه كه م خراپ بوو و ناچار بووم بیده م به وهستايهك چاكى بكاتهوه. خراپ بوونى گاليسكه كه م زور باش و به قازانج بوو بوم. چونكه بووه هوى ئه وهى من نهك ئه و جوړه ي حيسابم كردبوو سهعات پينج، به لكوو نيوه شه و بگه مه وه مؤسكو و نزيكه ي سهعات دوازه و يهك گه يشتمه وه مالى. گاليسكه كه م چاك نه كرايه وه و چونكه شه مه نده فەرى توندناژوم و ده دست نه كه وت، ناچار بووم سواری شه مه نده فەرى ئاسايى بم. سوار بوونى عاره بانه و چه نه ليدان له گه ل وه ستاي چاك كردنه وه ي گاليسكه و چايى خوار دنه وه له مسافيرخانه و ده مه ته قى له گه ل خاوه نه كه ي، هه مووى بووه هوى ئه وهى بير له كاره كه ي خو م نه كه مه وه. كاتيک له ويستگه ي شه مه نده فەرى دابه زيم و سواری فه يتوون بووم ئيواره و تاريكان بوو. سه فەر به شه ودا زور له روژ چيژ به خستره. رسه رته ي مانگ بوو، مانگى سى شه وه له دم ئاسو روو له ئاوابوون بوو. سه هۆلبه ندان نه بوو. ريگا كه ش سه غله ت و قور و زيلاقه نه بوو. بارگينه كان به نه رمى ده رويشتن و فاي توونه وانيش روو خو ش و رو حسووك بوو، هه ر بو يه زورم چيژم له و سه فەر م وهر ده گرت و ده كرى بليين به هيچ شيوه يهك له بيرى ئه و رووداوه دا نه بووم كه چاوه روانى ده كردم. يان رهنگه به پيچه وانه به و هويه چيژم له و سه فەر م وهر ده گرت چونكه ده مزاني چي چاوه روانمه و ده بوو مالئاوايي له هه موو شاديبه كاني ژيان بكه م. به لام ئه م بى خه مى و هيمنايه تي و دامر كان دنه وه ي هه سه ته كانم به كو تايى هاتنى سه فەر كه م به فاي توون دوايي پى هات. هه ر كه سواری شه مه نده فەرى بووم هه ستيكى تر له دلما سه رى هه لدا و زور له گه ل هه سه ته كه ي پيشووم جياواز بوو. ئه م سه فەر هه شت سه عاته يه به

شه‌مه‌نده‌فەر زۆر به‌لامه‌وه‌ دژوار و پر ئازار بوو. به‌ جوړیك كه هه‌تا
 كوټایي ته‌مه‌نم له‌ بیرم ناچیتته‌وه. جا نازانم ئه‌و ئازاره‌ به‌و هۆیه‌ بوو كاتیک
 له‌ نیو فاگونه‌كه‌دا دانیشتم خۆم وهك كه‌سیکی زۆر گیانسه‌خت هاته‌ به‌ر
 چاو كه‌ گه‌یشتوومه‌ته‌وه‌ مالی، یان به‌ هۆی سه‌فه‌ر كردن به‌ شه‌مه‌نده‌فەر
 ئاوا حال و هه‌ستم شیواوو. هه‌ر چیه‌كه‌ بوو له‌ گه‌ل دانیشتم له‌ نیو
 فاگونه‌كه‌دا ئیتر نه‌متوانی وزه‌ی خه‌یال و فكري خۆم كوټروول بكه‌م و
 ئه‌مه‌ش توانای هینانه‌به‌ر چاوی ئه‌و دیمه‌نانه‌ بوو كه‌ یه‌ك له‌ دواي یه‌ك
 ده‌هاتته‌ به‌ر چاوم و یه‌ك له‌ یه‌كی پر شووری تر بوون، هینه‌ده‌ش به‌
 روونی خویان له‌ ئاویته‌ی خه‌یالم هه‌لده‌سوو، گری ئیره‌یی و غیره‌تی له‌
 ناخدا داده‌گیرساند. ئه‌م دیمه‌نانه‌ هه‌مووی پیوه‌ندی به‌و کارانه‌وه‌ بوو كه‌
 له‌ کاتی نه‌بوونی مندا له‌ ماله‌وه‌ رووی دابوو، ئه‌و دیمه‌نانه‌ی ژنه‌كه‌م
 خیانته‌تی پیده‌کردم. به‌ دیتی ئه‌و دیمه‌نانه‌ له‌ سه‌ر شووشه‌ی خه‌یالم گری
 نه‌فره‌ت و توورپه‌یی له‌ ناخدا بلیسه‌ی ده‌کیشا و له‌وانه‌ بوو سه‌رتاپام
 بسووتینی. ژانی ئه‌و شووره‌یه‌ تووشی جوړیك ئالوزی و سه‌ره‌گیژه‌ی
 کردبووم، نه‌مده‌توانی به‌ هیچ شیوه‌یه‌ك خۆمی لی‌ ده‌رباز بكه‌م. نه‌
 ده‌متوانی روو له‌و دیمه‌نه‌ پیس و قه‌بیحه‌ وه‌رگیرم و له‌ سه‌ر زه‌ینم
 بیسپمه‌وه، نه‌ ئه‌وه‌ی خۆی لی‌ گیل بكه‌م و ئیتر بیري لی‌ نه‌كه‌مه‌وه. هه‌ر
 چه‌ند زیاتریش خۆم به‌و دیمه‌نه‌ خه‌یالیانه‌وه‌ خه‌ریك ده‌کرد زیاتر له‌و
 راستیه‌ دلنیا ده‌بووم و لیم وه‌راست ده‌گه‌را. ئه‌م دیمه‌نه‌ خه‌یالییه‌ وه‌ها له‌
 به‌ر چاوم روون و ئاشکرا بوو وهك وینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ شوینی له‌ سه‌ر
 میشك و هه‌ستم دادنا. ده‌نگوت شه‌یتانیک به‌ پیچه‌وانه‌ی ویستی خۆم فکر
 و خه‌یالی پر شوورپه‌یی له‌ دلی ره‌شی هه‌لده‌قولینی و به‌ گوشار ده‌یکا به‌
 میشکی مندا. قسه‌یه‌کی کونی برای ئه‌و كه‌مان ژنه‌م وه‌بیر هاته‌وه‌ و له‌ گه‌ل

ترۆخاچفسکی و ژنه که م پیکه وه پیوه ندیم دهدان و ده تگوت به تامه زرویییه وه نووکی چه قو له زامی ناخم راده که م و دللی خوُم تووی تووی ده که م.

ئەم قسه یه هی سه رده میکی زور پیشوو بوو، له گه ل ئەو فکر و خه یالانه ئەویش له زهیندا زیندوو بوو بۆوه. وه بیرم هاته وه براهی ترۆخاچفسکی له وه لامی پرسیاره که ی مندا که ده چی بۆ خانه ی له شفرۆشان یان نا، گوتبووی مروقی خاوهن شه ره ف و ئابروو قهت بۆ ئەو جوړه جیگیانه ناچیت. ئەو شوینانه پرښ له نه خویشی و جگه له وهش هینده پیسن پیاو قیزی هه لده شیوئ. له کاتیکدا هه میسه ژنانه خانه دان و نه جییزاده بۆ ئەو کاره ده ست ده که ون و پیاو بیهه وئ قهت په کی ناکه ویت. ئیستاش ژنه که ی من بۆ براهی ئەو هه لکه وتبوو. راسته ژنه که ی من ئیتر جوان و جحیل نه بوو و ددانیکی قه راغی که وتبوو، ده موچاویشی په نه میو و تاراده یه که هه لزه پاو بوو، به لام خوُم له جیی ترۆخاچفسکی دانا و گوتم: "خراب نییه، پیاو شه ق له به ختی خوی هه لنده باشه! ئیستا که ئەوهت بۆ هه لکه وتوووه پئی رازی به." به لئ، ئەو جه نابه منه تیش به سه ر ژنه که مدا ده کات و هه ر وا سووک و ئاسان دللی پینادات. له دللی خوُمدا گوتم: "له گه ل ژنه که ی من ترسی نه خویشی نییه. ژنه که ی من بی مه ترسییه!" ئەو خه یالانه خه ریک بوو شیتم بکه ن. دیسان له دللی خوُمدا گوتم: "نا، شتی وا نابئ. ئەم خه یالانه چیه خویمان له میشکم ئالاندوووه! نا، شتی وا نابئ و ناگونجئ. ته نانهت هیچ شتیک نییه بیته هوی سه ر هه لدانی ئەم فکر و خه یاله پروبووچانه. مه گین ئەو خووی به منی نه گوت ته نانهت خه یالی ئیره یی و دلپسی بۆ ئەو سووکایه تی دینئ و ههستی ده رووشینئ؟" به لام هاوارم کرد: "ئەو درۆ ده کات. هه موو قسه کانی درۆیه!" دیسان خه یالی رهش و ژاراوی به ره و ناخی میشکم لووزه ویان به ست... فاگونه که ته نیا دووو که سی تیدا بوو؛ پیریژنیک و میرده که ی که مه قی نه ده کرد و ئەوانیش له یه کیک له

و یستگه کان دابه زین و من به ته نیا مامه وه. دهنگوت ئازهلکی درندهم و له قهفهز کراوم. هیندی جار له ناکاو له جیی خۆم هه لدهستام و هه لدهاتم بۆ بهر په نجه ره که، بری جاریش سه رم له گیزه وه دههات و لاتراسکه م ده به ست. ده مویست پال به شه مه نده فیه ره که وه بنیم بۆ ئه وه ی خیرا تر بروات به لام فاگونه که له ره وتی خۆی نه ده که وت و کیسه ل ئاسا بۆ پیشه وه ده خوشی، کورسی و په نجه ره کان ده له قین و شه قو کوتیان دههات...»

بۆزدنیشو ژ هه ستا و هه ندیک به نیو فاگونه که دا گه را، دیسان دانیشته وه و دیژه ی به قسه کانی دا:

«ئاخ، نازانی من چه نده له فاگونه کان و شه مه نده فیه ر و هیلاس ن ده ترسم. کاتی ک سواری شه مه نده فیه ر ده بم ده لیی گیانم ده کیشن. زۆر ده ترسم! به خۆم گوت: "وا باشه بیر له شتیکی تر بکه مه وه؛ بۆ وینه بیر له خاوه نی ئه و مسافیرخانه یه بکه مه وه و ا چاییم لی خوارده وه. به لام به جیی خاوه نی مسافیرخانه که ده رگاوانه که ی دههاته بهر چاوم به پیشیکی دریژه وه، نه وه که شی مندالی ک بوو هاوته مه نی قاسیای خۆم. له دلی خۆمدا ده مگوت: قاسیا گیان! ئه و چاوی لیه ئه و که مان ژه نه دایکی ماچ ده کات. به دیتنی ئه و دیمه نه هه ستی پاک و مندالانه ی ده رووشیت و بلیی چی له دلیدا رابیری. به لام دایکی کوا گوئی له منداله و خه می ئه و به سته زمانه یه تی؟ ئه و ئاشقه!..." دیسان خه یال به دوا ی خه یالدا گه ماروی می شک و هه ستیان ده دام! نا، نا!... بیر له شتیکی تر ده که مه وه. بیر له سه ردانی دوی نی یی نه خۆشخانه ده که مه وه. په ککوو ئه و نه خۆشه چۆن له ده ست پزیشکه که سه کالای ده کرد! به لی، ئه و پزیشکه ی سمیلی له سمیلی تر وخا چفسکی ده چوو. بی حه یا و رووه لمال دراو!... هه ر دوو کیان هه لیانخه له تاندم. ئه و گوتی ده روا ته وه بۆ پاريس که چی دروی کرد، ژنه که شم ئه وه ی ده زانی و

دیاره پیلانیکیان بۆ ئەو کاره دارشتوو. دیسان که وتمهوه نیو گێژاوی
 خهیاڵ. بیرم له هەر شتیک دهکردهوه به شیوهیهک دهچوووه سههر ئهوان.
 داخیک له دلمدا بوو خهریک بوو له ناخهوه ههڵیدهتهکاندم. ئەو ههموو
 ئازارهشم هۆکارهکهی ئهوه بوو له هیچ شتیک ئاگادار نهبووم، گومان و
 ترس و دوودلی له ناخدا ریشهی داکوتا بوو. نه مدهزانی ژنهکهمم خۆش
 بووی یان لێ بیزار بم. ئەو ئازاره وهها تهنگی پی ههڵچنییووم دهمویست
 له شه مهندهفهر دابهزم و له سههر هیلآسنهکه خۆم راکیشم و دوایی بهو
 ژیانه پر مهینهت و ئازاره م بهینم. ئەو فکره زۆر بهلامهوه شیرین بوو، ئیتر
 له چنگ ئەو ههموو خهم و دلخوریه نهجاتم دهبوو. ته نیا شتیک که لهو
 کاره پاشگهزی دهکردهوه. ئەوه بوو زۆرم بهزهیی به خۆمدا دههات. ئەم
 دلسۆزییهش ههر له پێوه گرێ رقی له ناخدا دادهگیرساند. ههستم بهرانبهر
 به ترۆخاچفسکی زۆر ههستیکی سهیر بوو. قین و نهفرهت بوو له ئەو و
 خوێریهتی و بی شه رهفیی خۆم، دهمزانی ئەو گورزی خۆی گرتوو و له
 کارهکه شیدا سههر کهوتوو بووه، قینی ژنهکهشم وهک خۆره له ناخهوه
 ههلاهه لای دهکردم. به خۆم دهگوت: "نابی خۆم له نیو ببهم و بهریان لی
 به ره لآ بکه م بۆ ئەوهی به که یفی دلی خویان رایبویرن. به باشم زانی
 ئه ویش هیندیك ئازار بکیشی. لانیکه م با تییگا چ به لایه کی به سههر من
 هیناوه. له ههموو ویستگهکان له فاگونهکه داده به زیم بۆ ئەوهی ئەو فیکر و
 خهیا لانه له خۆم بتارینم. له یه کیک له ویستگهکان چومه نادیهک دیتم
 مسافیرهکان خهریکی مهی توشینن. منیش قۆدکام خواردهوه. له پال مندا
 کابرایه کی جووله که راوه ستابوو، ئه ویش قۆدکای دهخواردهوه. سههری
 قسهی له گه ل من کردوه و بۆ ئەوهی خۆم لهو فکر و خهیا لانه بدزمه وه و
 به ته نیا نه بم، چووم بۆ فاگونه که ی ئەو. فاگونه که ی ئەو نمره سی بوو،
 زۆریش پیس و بۆگن بوو. دوو که لی جگهره وهک مژ تیدا راوه ستا بوو،

ته‌رگی فاگونه‌کەش پێ بوو له زبلوزال و تیخوله هیلکه. له‌وئ شان به‌شانی
 دانیشتم. کابرای جووله‌کە دەمی شل نه‌دەبوو، چەنه‌ویرغەیه‌ک بوو فریا
 نه‌دەکەوتی به‌لێی بۆ بکە. من به‌ پ‌واله‌ت گویم بۆ گرتبوو به‌لام له‌ قسه‌کانی
 تینه‌دەگەیشتم، چونکه‌ گێژە‌لووکه‌ی خه‌یاله‌کانی خۆم تیکه‌وه‌ی پێچا‌بووم.
 کابرای جووله‌کە بۆی دەرکه‌وت گوئی بۆ شل ناکەم و نارەزایه‌تی دەربری.
 هه‌ستام و چوومه‌وه‌ بۆ فاگونه‌کە‌ی خۆم. له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: "ده‌بی زۆر
 باش بیر بکه‌مه‌وه‌ و بزانه‌م ئه‌م فکر و خه‌یالانه‌ی من بنه‌مایه‌کیان هه‌یه‌ یان نا؟"
 دانیشتم بۆ ئه‌وه‌ی به‌ شینه‌یی و خوینساردی بیرى لێ بکه‌مه‌وه‌. به‌لام به‌
 جیی بیر کردنه‌وه‌. له‌ کاتی خوینساردی و ئاسووده‌بیدا، دیسان ئه‌و خه‌یاله‌
 ره‌شه‌ خۆی له‌ مێشکم په‌ستاوت و به‌ جیی ئه‌قل و ئاوه‌ز دیسان ئه‌و دیمه‌نه
 کریت و خه‌یاله‌ بوگه‌نانه‌ مێشکیان ته‌نیم. به‌ خۆم ده‌گوت: "ئه‌مه‌ چه‌نده‌مین
 جاره‌ ئه‌و خه‌یاله‌ پ‌روپووج و بنه‌مایانه‌ له‌ مێشکم ده‌خزینم و ئاوا خۆم
 ئازار ده‌ده‌م؟" (کیشه‌ی ئیره‌یی و خانه‌گومانیه‌کانی پێشووم وه‌بیر ده‌هاته‌وه‌)
 بۆم دەرده‌کەوت هه‌موو جارێک بیه‌ووده‌ خۆم ئازار داوه‌." ئه‌مجاره‌شیان
 له‌وانه‌یه‌ و ته‌نانه‌ت دلنیاشم کاتیک بگه‌مه‌وه‌ مالێ، ئه‌و زۆر به‌ ئاسووده‌یی له‌
 سه‌ر پێخه‌فه‌کە‌ی خه‌وتوو. هه‌له‌ده‌ستی و به‌ دیتنی من ده‌گه‌شینه‌وه‌، به‌ قسه‌
 کردن و روانینه‌کانیدا بۆم دەرده‌کەوت هیچ شتیک پ‌رووی نه‌داوه‌ و هه‌موو
 خه‌یاله‌کانی من بیه‌ووده‌ بووه‌. به‌پ‌راستی خۆش ده‌بی ئه‌گه‌ر وابی! به‌لام
 هاواریک له‌ دلدا ده‌یگوت: "به‌لام نا، کاره‌که‌ له‌ رابردوودا زیاتر به‌و شیوه‌یه‌
 بووه‌. ئه‌م جاره‌یان ئیتر ئاوا به‌ باشی کوتایی نایه‌!" دیسان گێژە‌لووکه‌ی
 خه‌یاله‌ ره‌شه‌که‌ هه‌له‌د‌گرتم. به‌لێ، سزای داوین پیسی و مێبازی لێره‌دابوو.
 ئه‌گه‌ر بمویتسبایه‌ گه‌نجیک له‌ ئاکامی خراپی مێبازی پاشگه‌ز بکه‌مه‌وه‌ و
 به‌رگری لێبکه‌م ئه‌وم نه‌د‌ه‌برد بۆ نه‌خۆشخانه‌ی تووشبووان به‌ نه‌خۆشیی
 ئاکله‌، به‌لکوو دەرگای دلی خۆم بۆ دەرده‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی چاوه‌ له‌ شه‌تیانانه‌

بکات وا خەریکن توئی توئی دەکەن. ئەو خالەیی بەراستی ترسناک و جیئى داخیشە ئەوەیە من خۆم بە خاوەنى بى ئەملاوئەولای رۆح و جەستەى ئەو دەزانى. وەك ئەوەى جەستەى خۆم بى، بەلام لەو حالەدا هەستم دەکرد ئەو جەستەیه لە دەست من دەرچوو و لە کوتترۆلى مندا نەماو، ژنەكم ئاوى بى لەغاوى خواردۆتەو و هەر کارىكى پىخۆشى دەيكات، جەستەى خۆیەتى و خۆى بەرپرسییەتى، دەتوانى کارىك بکات كە من حەزى پىناكەم و من نە دەتوانم بە دژى ژنەكم کارىك بکەم نە بە دژى ئاشقەكەى. وەك قانکای کلیدار^{۲۰} لە پای سىندارهشدا بو ئەو ماچانەى لە لیوى شیرینی یارەكەى وەرگرتوو و لەو جۆره قسانە، گۆرانى دەلى و خۆى بە سەر كەوتوو دەزانى و پۆزم بە سەردا لیدەدا. دەسلاتم بە سەر ژنەكمەدا نەماو و لە توانمدا نىیە بە دژى ئاشقەكەشى راوہستم. ئەگەر هیشتا سەرە چەرمەكە ئاو نەبیردبى و بیهوى بە دەم ئاویدا بدات - من دەزانم دەیهوى بە دەم ئاویدا بدات - بارودۆخەكە لەو هەش خراپتر دەبى. وا باشتەر بوو ئەو كارى كردبى و من پىی بزەنم... بو ئەوەى لەو ئازارى بى ئاگایىیە رزگارم بىت. نەمدەتوانى بلیم چىم دەوى. حەزم دەکرد ئەو شتەى ئەو ناچار بوو بیهوى، نەیهوى. بەراستی ئەو پەرى شىئى بوو.»

بىست و شەش

«لە ویستگەى بەر لە کوتایى، كە پاسەوانى شەمەندەفەر هات بو وەرگرتنى بلیتەکان، من كەلوپەلەكانم كۆ كردهو و چوومه بەر دەرگای پال ستۆپى ئائاسایى. ئاگادارى لە نزىك بوونەوہى شوینى كیشەكە بە جارى

۲۰- Vanka قارەمانى گۆرانى مىللى كە دلدارى ژن یان كچى ئاغاىە و لە هەموو شوینىك خۆى پىوہ رادەنى، تا ئەوہى ژنىكى خزمەتكار شوڤارى دەكات و ئاغا قانكا لە سىنداره دەدا، بەلام قانكا لە ژىر دارەكەشدا گۆرانى دەلى و گالته بە ئاغا دەكات.

شله ژانډبوومی. سه رما شکایه گیانم، وهک میژوکه دهله رزیم و شهقه شهقی کاکیلکه م دههات. وهک ئه وهی به دم خه وه وه برۆم له گه ل مسافیره کانی دیکه له ویستگه چوومه ده ری. عاره بانه یه کم گرت، سوار بووم و وه ری که وتم. عاره بانه ریگای ده بری و من چاوم له خه لکی بوو تاق و لوق به شه قامه کانداهه رویشتن. سهیری ده رگاوانی باله خه کان و سییه ری عاره بانه کم ده کرد که به هو ی شوقی چرای شه قامه کانه وه ده که وته سه ر زهوی و هیندی جار له پی شه وه و هیندی جار یه له دواوه، له گه ل ئیمه ریگای ده بری و بیرم له هیچ شتیک نه ده کرده وه. نزیکه ی نیو فی رست له ویستگه دوور که وتمه وه، لاقم ته زی. وه بیرم هاته وه له نیو فاگونه که دا گو ره وییه میرزاییه کانم دا که ندبوو خستبوومه جانتا که مه وه. جانتا که م له کو ی بوو؟ هی نا بووم؟ به لئ، له نیو عاره بانه که دا بوو. ئه ی سندوقه سه وه چنه که م؟ بو م ده رکه وت له وئ له بیرم چو وه. به لام چونکه قه بز ی بارخانه م پیوو خاترجه م بووم ئه وه ندشه گرنیگ نه بوو بو وه رگرتنی بگه ری مه وه، هه ر بو یه در یژده م به ریگا که دا.

هیشتا هه رچه ندی هه ول ده دم هه ست و حال ی ئه و کاته م وه بیر نایه ته وه. تی ناگه م بیرم له چی ده کرده وه و چیم ده ویست. ته نیا له بیرمه لیم روون بوو رووداویکی ترسناک خه ریکه ده قه ومئ و ئه و رووداوه له ژیان ی مندا گرنگایه تییه کی زوری هه یه. ئیستا ئه م کاره گرینگه له بهر ئه وه رووده دا که من پیم وابوو رووده دا، یان ته نیا له دل ی دابووم، شتیکه بو م ناچیته وه سه ری هک و تی ی ناگه م. رهنگه ئه م رووداوه ش به و هو یه وه بی ماوه یه ک له مه وه بهر له زه یندا رهنگی خه می لینیشتبوو. له پلیکانی چوونه ژووره وه ی مال ی نزیک بوومه وه. شه و زرینگا بووه. چه ند فه ی توون و عاره بانه له بهر ده رگای ده ری پاوه ستا بوون، دیار بوو چاوه روانی مسافیرن چونکه چه ند په نجه ره رووناک بوون، ئه م په نجه ره رووناکانه هی

باله خانه كهى ئيمه و په نجه رهى هولى سهما و ژوورى ميواندارى بوون. بى
 نه وهى بىرى لييكه مه وه رووناكايى هولى سهما له و نيوه شه ودا چ مانايه كى
 هه يه؟ هه روا كه چاوه پروانى رووداويكى رهش بووم به قالد رمه كاندا وه سه ر
 كه وتم و له زهنگه كه م دا. يه گورى پيشخزمه تم كه پياويكى باش و به كار
 به لام هيندى گيلو كه بوو ده رگا كهى كرده وه. يه كه م شت كه له ژوورى
 جان سهرنجى راكيشام پالتوى نهو بوو، له پال جله كانى تر به
 رهختاويزه كه دا هه لواسرابوو. من ده بوو به ديتنى نهو پالتويه توشى
 سه رسو و پمان بم، به لام سه رم سوور نه ما. ده تگوت نهو چاوه پروانيه م هه ر
 بووه. به خوم گوت: "ده مزانى. كاتيك له يه گورم پرسى كى هاتووه
 له وه لامدا گوتى تر و خاچ قسكى، ليم پرسى ميوانكي تريشى لينه يان نا،
 گوتى: "نا، گه وره م، هيچ كه سى ديكه لى نيه."

له بيرمه به راويژيك نهو قسه يه ي ده برى ده تگوت مزگنييه كم پنده دا.
 ده بويست خه يالم ناسووده بى و نه گه ر ته مى گومان و دردونگيه ك له
 دلمايه، بره وى. گوتى: "نا، نا، گه وره م هيچ كه سى ديكه لى نيه!" ويده چوو
 له بهر خومه وه گوتيتم: "نهى مندا له كان!... چونكه گوتى: "شوكر بو خدا
 حاليان باشه. له ميژه خه وتوون!"

هه ناسه م سوار بوو بوو. شه ويكه م ده له رزى و ته قه ته قى دانم ده هات.
 "كه وايه نهو جوړه ي بيرم لينده كرده وه وانه بوو." بهر له وه به رده وام بيرم
 ده كرده وه رووداويك ده قه ومى. به لام هه موو جاره كه به خيروخوشى ته واو
 ده بوو. به لام نه مجاره يان وهك رابردوو نه بوو، هه موو شتيك به و جوړه بوو
 كه له دلى دابووم. به خوم گوت: "نه وانه هه مووى خه ياله." به لام ئيستا
 ده مدي خيال نه بووه. راستييه كى حاشا هه لنه گربوو. به لى، نه مجاره يان ئيتر...
 زورى نه ما بوو ده ست بكه م به گريان. شه يتان چرپاندى به گويمدا:
 "به لى، بگري. ده ست وه نه ژنو دانيشه كولو كووى دل ت دامر كينه. بو نه وهى"

ئەوان لەو دەرفەتە کەلک وەرگرن و بە ئاسوودەیی لە یەک دوور بکەونەو و تو هیچ بەلگە یەکت دەست نەکەوئ. هەتا کوتایی تەمەنت دپدۆنگ بی و گپی گومان ناخت هەلقچینی! هەستی بەزەیی بەخۆدا هاتن لە پێوه لە ناخدا رەوپییه و هەستیکی سەیر جیگاکی گرتەو. بروام پیناکە، هەستیکی پەر لە شادی سەرتاپای داگرتم، دلم خۆشیوو کە ئازارەکانم کوتایی هاتوو و دەتوانم ژنەکەم سزا بدەم، دەتوانم نیری بەرپرسیایەتی لە ئەستۆم دامالم و ئەوی داخ و قینی لە دلمدایه هەلیریژم. بوومە ئازەلیکی دپندە، دپندەیهکی دلرەش و فیله باز.

یەگۆر کە دەیوست بچیت بۆ ژووری میوانداری پیمگوت: "پێویست ناکا. پێویست ناکا. تۆ ئەو کارە بکە وا من پیت دەلیم. هانی ئەو پسوولە ی بارگەوبنەکە ی منە، خیرا سواری عارەبانەیهک بە و برۆ بۆ ویستگە کەلوپەلەکانم بۆ بینەو. زووکی دە ی خۆت مەگنخیتە!"

یەگۆر چوو بۆ دالانەکە بالتۆکە ی لە بەر بکات. لە بەر ئەو ی ئەوان ئاگادار نەین لەگەڵیدا چووم بۆ دالانەکە و راوەستام هەتا جلەکانی لە بەرکرد. لە ژووری میواندارییه و تەقووکوتی چەتال و کارد و دەوری دەهات. خەریکی خواردن بوون و وەها بی خەم و خاتر جەم بوون ئاگیان لە دەنگی زەنگەکش نەبوو. لە دلی خۆمدا گوتم: "خۆزگە ئیستا نەهاتبایەتتە دەری." یەگۆر بالته ملیوانە تیسکنەکە ی لە بەرکرد و رۆیشت. هەتا بەر دەرگاگە بەرپیم کرد و دەرگاگەم داخست. هەناسەیهکی قوولم هەلکیشا و هەستم کرد تەنیا خۆم و دەبی دەستبەکار بم. بەلام چ دەستبەکار بوونیک؟ هیشتا نەمدەزانی چبکەم. تەنیا ئەوەندەم دەزانی کارەکەم یەکلایی بۆتەو و گومانم لە تاوانباری ئەو بۆرەپیاو نەبوو، لەپێوه دەبوو سزای بدەم و ئیتر چاوم بە چاوی ئەو نایاوه نەکەوئیتەو.

بەر له‌وه هیشتا دوودل بووم. له دلی خوڤدا ده‌مگوت: "رهنگه ئه‌وه راست نه‌بی. رهنگه به هه‌له چوو بیتم." به‌لام ئیستا دانییا بووم و گومانم لانه‌بوو. هه‌موو شتیکی روون و ئاشکرا بوو. زانییوی من له ماله‌وه نیم بۆیه ئه‌وه هه‌له‌ی قوستبووه و خو‌ی گه‌یانده‌بووه لای ژنه‌که‌م. ئه‌ویش له‌وه‌ش کاته‌ی شه‌ودا. ئه‌وه کاره‌ یانی هه‌موو شتیکی له‌ بیر بردۆته‌وه و له‌وه‌ش خراپتر به‌ ئانقه‌ست ویستبووی ئازایه‌تی و رووه‌مال‌دراوی خو‌ی نیشان بدات. کاره‌که‌ی جینایه‌ته‌ و زور کاریکی گوستاخانه‌یه! رهنگه ویستیتی ئه‌م گوستاخیه‌ی خو‌ی وه‌ک بی تاوانی بینیته‌ ئه‌ژمار. هه‌موو شتیکی روون و حاشا هه‌له‌نگر بوو. ئیتر جیگای بۆ هه‌یج شک و گومانیک نه‌هیشتبۆوه. ته‌نیا له‌ شتیکی ده‌ترسام، ترسه‌که‌شم ئه‌وه بوو ده‌رفه‌ت بینن و به‌ خیرایی له‌ یه‌ک دوور بکه‌ونه‌وه. فیلیکی تازه‌ بدۆزنه‌وه و ئه‌وه به‌لگه‌ روون و ئاشکرایه‌م لی تیک به‌دن. خام به‌ستن و ئیتر نه‌توانم سزایان به‌دم. بۆ ئه‌وه‌ی زووتر به‌ سه‌ریاندا بچم و بیانویان لیبم، به‌ پیدزه‌ رویشتم بۆ ئه‌وه‌ی هه‌له‌ی ئه‌وانی لیبوو. به‌لام نه‌ک له‌ ده‌رگای ژووری میواندارییه‌وه، به‌لکوو له‌ دالانی ژووری منداله‌کانه‌وه.

له‌ ژووری یه‌که‌م منداله‌کان خه‌وتبوون. له‌ ژووری دووه‌میش دایه‌ن له‌ سه‌ر جیگا‌که‌ی که‌وته‌ جووله‌ جوول و خه‌ریک بوو خه‌به‌ری ده‌بووه. هه‌تنامه‌ به‌ر چاوم کاتیک له‌ رووداوه‌که‌ ئاگادار بی چی ده‌لی، هه‌ر بۆیه به‌وه‌ خه‌یاله‌ هه‌نده‌م به‌زه‌یی به‌ خوڤدا هات نه‌متوانی ددان به‌ خوڤدا بگرم و بۆ ئه‌وه‌ی منداله‌کان خه‌به‌ریان نه‌بیته‌وه‌ بی چرپه‌ خوڤم کرد به‌ ژووری کاره‌که‌مدا، له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک خوڤم راکیشا و دام له‌ قولپه‌ی گریان.

به‌ خوڤم گوت: "من پیاویکی به‌شه‌ره‌فم و له‌لای دایکم و باوکم سه‌ربه‌رزم... له‌ هه‌موو ماوه‌ی ته‌مه‌نمدا هه‌ولم داوه‌ سه‌ربه‌رزانه‌ بژیم... هه‌یچکات خیانه‌تم به‌ ژنه‌که‌م نه‌کردوه... ئیستاش ده‌بینم ژنه‌که‌م دوی پینج

زگ، گری گرتووه و حەزی لە پاموسینی لیوی سووری ئەو کەمانژەنە خوێرییە و خیانەتم پێدەکات. نا، ئەو ژن نییە. ئەو ژیانە، دیلە سەگیکی گلاو. دیلە سەگیکی حەکەدار و بەبا. لە تەنیشت ژووری مندالەکان خەریکی عەیش و نەهەنگە و شەرم لە خۆی و ئەو مندالە پاک و فریشتە ئاسایانە ناکات. عومریکیشە بە درۆ و مەراییی وادەنوینی خوشی دەوین. بەلام بۆم دەرکەوت هەموو مندالەکانی دەکاتە قوربانی ساتیک کەیف و رابواردن و داوین تەری. لە لایەکەووە نامە بۆ من دەنووسی و لە لایەکی دیکەشەووە بێ شەرمانە دەخزیتە باوەشی ئەو نیرەکەرە خوێری و بێ ویزدانەو. بەلی، من گێژ و حەپۆل بووم و ئەو چەند سالاە بڕوام پیکرد و بە ژنیکی ژیر و داوین پاکم زانی، بەلام بۆم دەرکەوت زۆر ناپاک و ئابرووتکاوە و لەوانەیه هەمیشە هەروا بوو بێ. پەنگە ئەو مندالانەش کە من بە هی خۆمیان دەزانم، بەرەمی دەست تیکەل کردن لەگەڵ خزمەتکارەکان بن. ئەگەر من بە جیئ ئەمشەو سبەینی بگەراییەو، زۆر پووھەلمالدرآوانە و بە سەرورقزی شانەکراو و بەژنی زراو و هەلسووکەوتی نەرمونیان و دلبزۆتەو، پیشوازیی لێدەکردم (مەگین من هەموو لایەنە جوانی و ئاکارە قیزەوونەکانیم نەدیو؟) و ئەم درپندە ئیرەیی و درپۆنگییە لە دالمدا دەهیشتەو بۆ ئەو هی ناخم لە بەر یەک هەلدی. دایەنی مندالەکان چۆن بێر دەکاتەو؟ یەگۆر چی دەلی؟ ئەی لیزوچکا^{۲۱}ی وردیلە و بەستەزمان! ئەویش ئیستا دەبی لەو ئاکارە قیزەوون و پڕ شوورەییە دایکی ئاگادار بووی. بەلام ئەم پووھەلمالدرآوی و بێ شەرمییە، ئەم درۆ و ناپاکییە! ئەو هەووسە ئاگرین و حەیانییە من بە باشی لێی ئاگادارم."

۲۱- سووکەلە ناوی لیزا بۆ خوشەویستی.

دهمویست ههستم بهلام نهمدهتوانی. دلّم وهها بهپرتاو لئیدهدا ئازای
 ئەندام دهلهرزى و نهمدهتوانى به پئوه خو بگرم. به خوّم گوت: "ئەم
 زهبره پوحييه هئنده کارىگه ره دهزانم ههيام لئندهبرى. دهزانم ئەو ئازاره
 دهمکوژى. ههروا دهبى. بهلام چوّن؟ شتى وا دهگونجى؟ يانى ئەو من
 دهکوژى؟ نا، ئەوه بو ئەو زور خوڤ دهبى و به ئاواتى دلى دهگات. من
 ناهلیم ئەو چيژ و شيرين کامييه باوهش له روحي وهريئى. من ليره
 دانىشتووم و ئەوان له ژوورى ميواندارى دهلهوهرن و قاقا دهکيشن و ...
 بهلى، ژنه تيوه ئەگه رچى ئەو شوخوشهنگى و ناسکييهى سالانى نهماوه،
 بهلام بو رهپياوى کهمان ژهن وادياره به دليتهى و چيژى لئوه ره دهگرئ. هه
 چييهک بى ژنيكى خانه دانه و سه ره ده ميک جوان و دلرفين بووه. له
 هه مووشى گرینگتر پاک و خاويته و له شساغى ئەو جه نابه ناخاته
 مه ترسييه وه." وه بيرم هاته وه هه وتووى رابردوو له ژوورى کاره کهم ده رم
 کرد و هه موو که لوپه له کانى سه ره ميژه کهم تبهه لکرد. له دلى خوّمدا گوتم:
 "بو هه ره ئەو کاته نه مخنکاند؟" به روونى وه بيرم هاته وه ئەو کاته له چ
 حالئىکا بووم و چوّن له ناخه وه هه لده چوقام، نهک ئەو حاله م وه بير هاته وه
 به لکوو ئەو هه ستهى که وای لئده کردم وهک شيت و هار هه زم له لئدان و
 کوتان بيت و ولات به يه کدا بدهم، ديسان ميشكى داگرتم. له بيرمه چهنده م
 هه ز لئوو کارىک بکه م. جگه له و کارهى دهمويست بيکه م هه چ فکر و
 ئاوه زيک له سه رمدا نه ما بوو. وهک ئاژه لئىكى درنده يان مروثيکم لئها تيوو که
 هه ست به مه ترسييه کى زور دهکات و هه چ شتيک دهروه ستي نايه ت.
 جوړيک که مروث به وردى و تيبينيه وه ده ست به کار ده بيت و بى ئەوهى
 په له بکات و بى ئەوهى ته نانه ت يهک چرکه کات به فيرو بدات، هه موو بير
 و فکرى له لای ئامانجىکى ديارىکراوه و جگه له و ئامانجه هه چ شتيكى تر
 نابيى.»

بیست و ههوت

«یهکه م کارم ئهوه بوو چه کمه کانم داکه ند و به گۆره و بییه وه چووم بو لای دیواری پشت قه نه فه کان، ئه و شوینه ی تفهنگ و ده مانچه و خه نجه ره کانی لئ هه لواسرابوو. دهستم دا خه نجه ریکی دم خواری مشتوو زیوین که تیغه که ی وینه ی له سه ر هه لکه ندرابوو، نووک تیژ و تازه. خه نجه ره که م له کالان ده رکیشا. له بیرمه کالانه که ی که وته پشت قه نه فه کان و گوتم دواتر هه لیده گرم با ون نه بی. پاشان پالتوکهم که هیشتا له به رمدا بوو دامکه ند و به بی دهنگی چووم بو ئه و ی.

به پیدزه پیدزه چوومه پشت ده رگای ژووری میوانداری و به پرتاو ده رگاکه م کرده وه. حاله تی رهنگ و روخساریانم هر له بیره. چاکم له بیره چونکه شادییه کی رهش و ژارویی له ناخدا به دی هیتا. ترس له روخساریاندا بلایسه ی ده کیشا. پیموایی ئه و بو ره پیاوه له سه ر میزه که دانیشتبوو، به لام له گه ل دیتن یان بیستنی ته قه ی ده رگاکه هه ستایه سه ر پی و پشتی کرده خه لوه تییبه که. رهنگیک نیشتبوو سه ر روخساری، بی گومان ترس بوو. روخساری ژنه که شم ترسی لیده باری، به لام روخساری ئه و بو ره که یه جگه له ترس شتیکی دیکه شی پیوه دیار بوو. ئه گه ر ئه و شته ی دیکه یان نه بووایه دلنیا م ئه و روودا وه نه ده قه و ما. به لام لانیکه م له گه ل چوونه ژووره وه به م جو ره م هاته بهر چاو، خه میک به روخسارییه وه دیار بوو، به داخه وه سه ر خو شیی ئه وین و شیرین کامییه که ی لئ شیوا بوو و نه ی توانیبوو به دل چیژ له گرا وه که ی و ده رگری. ده تگوت له و ساته دا هیچ ئاواتیکی نییه جگه له وه ی که س نه بیته له مپه ر له سه ر

رېځگای عه‌یش و نوښه‌که‌یدا. ئه‌و هه‌سته‌ش ته‌نیا بو ساتيک له
 روخساريدا ديار بوو. ترسه‌که‌ی روخساری له‌رېوه‌ ره‌وييه‌وه و
 جیگای خو‌ی دا به‌ حاله‌تيکی فيلاوی و ديار بوو له‌ بیری ئه‌وه‌دايه
 فيلاک بدو‌زیته‌وه و هه‌لمفريویني. ديار بوو بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه
 ده‌توانی هه‌لمخه‌له‌تینی یان نا، له‌ رېځگایه‌ک ده‌گه‌را بو‌ خاوبه‌ستنی من
 و ده‌یویست له‌رېوه‌ ده‌ست به‌ کار بی و ئه‌گه‌ر نه‌توانی فریوم بدات
 بیر له‌ رېځگه‌چاره‌یه‌کی تر بکاته‌وه. به‌لام چ رېځگه‌چاره‌یه‌ک؟ چاويکی پر
 له‌ پرسياړی له‌ ژنه‌که‌م کرد. داخ و که‌سه‌ر به‌ روخساری ژنه‌که‌مه‌وه
 ديار بوو، کاتيک چاوی له‌و بو‌ره‌پياوه‌ خو‌یرييه‌ ده‌کرد پيم‌ و ابوو
 خه‌می بو‌ ده‌خوات و ده‌ترسی به‌لایه‌کی به‌سه‌ره‌به‌یتيم.

بو‌ چه‌ند ساتيک له‌ نیو‌ ده‌رگانه‌که‌دا راوه‌ستام خه‌نجه‌ره‌که‌م له
 پشته‌وه‌ شارده‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا بو‌ره‌پياو زه‌رده‌یه‌کی گرت و به
 خو‌ینساردييه‌کی قه‌شمه‌رانه‌وه‌ گو‌تی: "خه‌ریکی پرؤفه‌ کردن بو‌وین..."
 ژنه‌که‌م وره‌ی له‌ وته‌ و زه‌رده‌ی ئه‌و وه‌رگرت و گوتی:
 "چاوه‌روانی هاتنه‌وه‌ت نه‌بو‌وین..." به‌لام نه‌ ئه‌میان وته‌که‌ی ته‌واو کرد،
 نه‌ ئه‌ویان. رق و تووره‌یيه‌ شیتانه‌که‌ی هه‌وتووی را‌بردووی دلی ریک
 گوشيم. ديسان هه‌ستم کرد ده‌بی داروبه‌رد به‌سه‌ریه‌کدا بده‌م و چيژ
 له‌و رق و تووره‌یيه‌ وه‌رگرم و ئاوری پر نیله‌نیلی ده‌روونم دامرکینم.
 ئه‌و شته‌ی دیکه‌ وا ئه‌و لینی ده‌ترسا و قسه‌که‌ی بی بریوون
 ده‌ستی پیکرد. من شالوم بو‌ ژنه‌که‌م برد و خه‌نجه‌ره‌که‌م له‌ پشته‌وه
 شارده‌وه‌ نه‌وه‌ک ئه‌و بو‌ره‌پياوه‌ ده‌ستم بگری و نه‌هیلئ بیکه‌م
 به‌لاقه‌برغه‌ و بن مه‌مکیدا. من ئه‌و شوینه‌م هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ هه‌لبژارد
 بوو. هه‌رکه‌ هیرشم برد بو‌ ژنه‌که‌م، ئه‌و بو‌ره‌که‌ی خو‌یرييه‌ هاته
 پيشی و قولی گرتم، له‌و کاته‌شدا به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک چاوه‌روانی ئه‌وه‌م

لیی نه بوو. دهنګی هه لېرې: "ئه وه چیده که ی، مه گین شیت بووی؟ بیت وایه شتیک ... ئه ی هاوار... فریا که ون!"

من خوم راپسکاند و به توندی قولم له چنگی دهرکیشا و بی ئه وه ی قسه بکه م په لاماری خویم دا. که چاوی به چاوم که وت، له ناکاو رهنګی روخساری و تهنانهت لیویشی وهک چورپی شیر سپی هه لګه را؛ چاوی به شیوه یه کی سهیر بریقه ی هات و خو ی کرد به که لینی نیوان دیوار و پیا نو که دا و له ویوه هه لات بولای دهرگا که. پی م وان ه بوو ئاوا هه لدی و خو ی دهر باز ده کا. هه لاتم به دوایدا به لام شتیک ی قورس خو ی به قولی چه په مدا هه لواسی. ژنه که م بوو. به توندی خوم راپسکاند و دهستی به ربوو، به لام سه رله نوی به هیز و قورساییه کی زیاتر هوه قولی گرتم و ئیتر وهک چه ققه پیوه م نووسا و به ری نه دام. ئه م به ربه سته چاوه پروان نه کراوه قورسایی ئه و بوو و یکه وتنی جه سته ی له گه ل ده ستم، زور به لامه وه پیس و قیزه وهن بوو. هه ر بویه گری رق و توور په ییه که ی بلایسه دارتر کردم. هه ستم ده کرد رق و توور په یی شیتی کردووم، خوین به ری چاوی گرتبووم و قه لافه تم ده بی له و کاته دا زور سامناک بووبی و ئه وهش زور به لامه وه خو ش و چیژ به خش بوو. قولی چه په م زور به توندی له چنگی دهرکیشا و هه نیشکم له پوومه تی درا. قیزاندی و قولی به رد ام. ویستم بکه ومه دووی ئه و بوره پیاوه به لام وه بیرم هاتوه که وشم له پیدا نییه و به و شیوه یه هه لاتن به دووی که له گای ژنه که مدا زور شوور په یی بوو، نه شمه ده ویست بیمه قه شمه ره چاری خه لکی. ده مو یست قه لافه تم له کاتی توله سه ندندا پر هه یبه ت و به سام بی. سه ره پای توور په ییه کی شیتانه که گری له دهر وونم به رد ابوو، ئاگام له وهش بوو ئاکارم چ کاریگه ربیه کی له سه ر خه لکی ده بی و تا چ راده یه ک

سهرنجیان رادهکیشم؛ هەر ئه‌و هه‌سته‌ش بوو هانی دهدام و هه‌وساری هه‌ست و ئاکارمی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. گه‌رامه‌وه‌ بو‌ لای ژنه‌که‌م. له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ که‌وتبوو. به‌ر چاوی به‌ زه‌بری هه‌نیشکم ماسیبوو. ده‌ستی به‌ به‌ر چاوییه‌وه‌ گرتبوو و تی‌ی ده‌روانیم. روخساری ته‌ژی له‌ ترس بوو، دل‌یشی لی‌ور‌یژ بوو له‌ رق و قین ده‌ره‌ق به‌ من؛ منی به‌ دوژمنی خۆی ده‌زانی و ئه‌وه‌م له‌ روخساریدا ده‌خوینده‌وه‌. ده‌موچاوی له‌ مشک‌یک ده‌چوو که‌وت‌بیته‌ ته‌له‌وه‌. لانیکه‌م من له‌ روخساریدا شتی‌کم جگه‌ له‌ ترس و رق ده‌ره‌ق به‌ خۆم نه‌ده‌دی. ئه‌مه‌ش راست ئه‌و ترس و قینه‌ بوو که‌ له‌ خۆشه‌ویستی و ئه‌شقی که‌له‌گاکه‌یه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌گرت. به‌لام ئه‌گه‌ر بی‌ده‌نگ بو‌وايه و بی‌ه‌یشت‌بایه‌ تۆزی هی‌ور ب‌بمه‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ ئه‌و کاره‌م نه‌کرادیه‌ که‌ کردم. له‌ ناکاو ده‌ستی کرد به‌ ده‌مد‌ریژی و ده‌سته‌ راستی گرتم. ئه‌و ده‌سته‌ی گرتم که‌ مشتووی خه‌نجه‌ره‌که‌ی ر‌یک ده‌گوشی. گوتی: "چی ده‌که‌ی؟ هۆشت له‌ سه‌ر خۆته‌؟ بو‌ ش‌یت بووی؟ خۆ هی‌چ شتی‌ک رووی نه‌داوه‌. ئی‌مه‌ هی‌چ کاریکمان نه‌کردوو. هی‌چ، هی‌چ... سویندت بو‌ ده‌خۆم!"

ه‌یشتا وی‌ده‌چوو ددان به‌ خۆمدا ب‌گرم و ئه‌و رووداوه‌ نه‌قه‌وم‌ی. به‌لام ئه‌م دوایین قسه‌یه‌ی، واته‌ سویند خوار‌دنه‌که‌ی بو‌ من نیشاندهری هه‌موو شتی‌ک بوو. راست پی‌چه‌وانه‌ی قسه‌کانی بوو. ئه‌و سوینده‌ی پی‌ی ده‌گوتم: "هه‌موو شتی‌ک بووه‌ و هی‌چ کاریک نه‌ماوه‌ نه‌مان‌کرد‌بی." هه‌ر ئه‌وه‌ش گ‌ری له‌ ناخه‌م به‌ردا و وای لی‌کردم ئیمان هه‌رده‌بم و ئه‌و ئیمان هه‌رده‌بوونه‌شم ده‌بوو له‌گه‌ل ئه‌و حاله‌ ب‌گونجی وای منی تیدابووم، یانی توور‌ه‌بییه‌ک که‌ به‌رده‌وام کل‌په‌دارتر

دهبوو و دهبووايه بليسهكه‌ى به‌رزتر بيته‌وه، مه‌گين رڤ و توورپه‌ييش
ياساى تاييه‌ت به‌ خوى نيهه؟

به‌ ده‌نگيک که به‌ هوى توورپه‌يى زوره‌وه له‌ قيژه ده‌چوو ده‌نگم
هه‌لپرى: ”درو مه‌که‌ روورپه‌شى بي‌ ئابروو! به‌ ده‌ستى چه‌په‌م ده‌ستم
گرت. به‌لام نه‌و به‌ توندى خوى راپسکاند و مه‌چه‌کى له‌ ده‌ستم
ده‌رکيشا. ئيتر من بي‌ نه‌وه‌ى خه‌نجه‌ره‌که‌ دانيم، به‌ ده‌ستى چه‌په‌م
قورگيم گرت و گوشيم. نه‌وکى زور رڤق بوو. نه‌و به‌ هه‌ر دوو
ده‌ستى، ده‌ستى منى گرتبوو و ده‌يويست قورگى له‌ چنگم ده‌ره‌ئى،
منيش وه‌ک نه‌وه‌ى چاوهروانى هه‌ليکى ئاوا بم به‌ هه‌موو هه‌ئى خوم
خه‌نجه‌ره‌که‌م له‌ ژير مه‌مكى چه‌په‌ى راکرد.

کاتيک خه‌لکى ده‌لين وها توورپه‌يى شي‌تى کردبوون ئاگايان له
خويان نه‌بووه چييان کردووه، درو ده‌که‌ن، هه‌مووى قسه‌ى
هه‌ليته‌وپليته. من هه‌موو شتيکم له‌ بيره و بو چرکه‌يه‌کيش ئاگام له
خوم نه‌برا. هه‌تا ئاگرى قينم بليسه‌دار ده‌بوو نوورى وريايى له
زه‌ينمدا رووناک و پرشنگذارتر ده‌بوو. هه‌ر کارىکيشم ده‌کرد له
رووى وريايى و ئاگادارييه‌وه ده‌مکرد. سات به‌ سات ده‌زمانى چى
ده‌که‌م. ناتوانم بليم له‌ پيشدا ده‌زمانى چى ده‌که‌م. به‌لام له‌ کاتى
کرده‌وه‌که‌مدا، ته‌نانه‌ت ده‌تگوت چه‌ند چرکه‌ به‌ر له‌ نه‌ويش ده‌زمانى
چى ده‌که‌م. ده‌تگوت بو نه‌وه‌ى ريگايه‌ک بو په‌ژيوان بوونه‌وه
بميينته‌وه و بو نه‌وه‌ى پاشان بتوانم بليم ده‌متوانى ددان به‌ خومدا
بگرم. ده‌زمانى خه‌نجه‌ره‌که‌ ده‌که‌م به‌ ژير په‌راسوويدا و هه‌ستم ده‌کرد
خه‌نجه‌ره‌که‌ى تيراده‌چى. له‌و ساته‌دا که نه‌و کاره‌م ده‌کرد، ده‌زمانى
قورپيکى خه‌ست بو خوم ده‌گرمه‌وه. کارپک که هه‌چ کات نه‌مکردبوو،
کارپک که ئاکامپيکى زور تال و دژوارى ليدکه‌وته‌وه. به‌لام نه‌و

ئاگادار بونە ۋەك بروسكە يەك ھات و كوژايەو ۋە دەستبەجى بەدوای ئەویشدا ئەو كارە پەش و سامناكەم ئەنجام دا. بە شىۋە يەكى زۆر تايبەت و جياواز دەمزانى چى دەكەم و ئاكامى ئەو كردهو يەم چى دەبى. باش لەبىرمە بۆ ساتىك ستىانەكەى و پەقىيەكى دىكەم لە ژىر نووكى خەنجەرەكەدا ھەست پىكرد، پاشان خەنجەرەكە لە شتىكى نەرم پۆچوو. ئەو بە دەستى دەمى خەنجەرەكەى گرتبوو بۆ ئەو ھى زياترى تىھەنە چەقى بەلام دەستى بىرى و خەنجەرەكە ھەتا بن مشتوو تىي ھەلچەقى.

من ماو ھەك دواتر لە بەندىخانە، دوای ئەو ھى گۆپانىكى بنەرتى بە سەر پەوشت و ئاكارمدا ھاتبوو، بىرم لەو ساتە دەكردەو ۋە ھەتا ئەو جىيەى بۆم دەلوا مووبەموو ھەموو شتەكانم ۋەبىر دەھاتەو ۋە لە سەريان ھەلۆستەم دەكرد. لە بىرمە بۆ ماو ھى ساتىك تەنيا ساتىك بەر لە پروداو ھەك ئاگادارى ئەو كارە سامناكەى خۆم بووم، دەمزانى خەرىكم كەسىك دەكووژم، خەرىكم خوينى ژنىك دەپىژم، ژنىكم كوشت، خوينى ژنىكم پەشت، ژنىكى بى دەسەلات، ژنەكەى خۆم كوشت. ئەو ئاگادارىيە تال و نەگبە تىيەم ۋەبىر دىتەو ۋە بە ئاكامە دەگەم و تەنانت بە شىۋە يەكى تەمومزاو ېش ۋەبىرم دىتەو ۋە كاتىك خەنجەرەكەم بە ژىر مەمكىدا كرد لەرپو ھەرمكىشايەو ھە. دەمويست ئەو كارەى كردوومە قەرەبووى بكەمەو ھە. بۆ چركە يەك بى جوولە پراو ھەستام و چاو ھە پروان مام بزنام چى لىدى و ئايا كارەكەم بۆ قەرەبوو كرددەو ھەبى يان نا. ژنەكەم ھەستايە سەر پى و قىژاندى: "ئەى دايە گيان، كوشتىمى!"

دايەنى مندالەكان كە بەو شەر ۋە ھەرايەى ئىمە خەبەرى بووبۆو ھە، لە نىو ھەرگانەكەدا پراو ھەستا بوو. من ھەروا لە جىي خۆم پراو ھەستا

بووم و چاوه‌روان بووم، بروام به چاوی خۆم نه‌ده‌کرد. به‌لام دیتم خوین له ژیر ستیانه‌که‌ی دیته‌ده‌رئ و به‌رزگی خووساندوو. ئەو کاته بۆم ده‌رکه‌وت کار له کارترازاوه و ئیتر قه‌ره‌بوو نا‌کریته‌وه و دیتم پیوستیش نییه. ئەوه شتیک بوو خۆم ویستبووم، کاریکه ده‌بوو ده‌نگ و زوو بکرایه. چاوه‌روان بووم هه‌تا ژنه‌که‌م که‌وت به‌زه‌ویدا و دایه‌ن قیزاندی: "خودایه، هاوار!" هه‌لات بۆ لای ته‌رمی له خوین شه‌لالی ژنه‌که‌م، منیش ئەو کاته وه‌خۆ هاتمه‌وه و خه‌نجه‌ره‌که‌م فریدا سووچیک و رۆیشتم بۆ لای ده‌رگا‌که.

بئ‌ئوه‌ی چاو له ژنه‌که‌م و دایه‌ن بکه‌م به‌ خۆم گوتم: "نابی ده‌ست و پێی خۆت ون بکه‌ی! ده‌بی بزانی چیت پێده‌کرئ!" دایه‌ن به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌گریا و بانگی خزمه‌تکاره‌که‌ی ده‌کرد. من له دالانه‌که تێپه‌ریم و خزمه‌تکاره‌که‌م نارد بۆ لای و چووم بۆ ژووره‌که‌ی خۆم. به‌ خۆم گوت: "ئێستا ده‌بی چبکه‌م؟" هه‌ر له‌رپوه‌ش زانیم ده‌بی چبکه‌م. خۆم کرد به‌ ژووره‌که‌ی خۆمدا و راست رۆیشتم بۆ لای قه‌نه‌فه‌که و ده‌مانچه‌که‌م له دیواره‌که‌ کرده‌وه و ئەمباره‌وبارم کرد. پر بوو. له سه‌ر میزه‌که دامنا. پاشان کالانی خه‌نجه‌ره‌که‌م له پشت قه‌نه‌فه‌که ده‌ره‌ینایه‌وه و دانیشتم.

ماوه‌یه‌ک به‌و شیوه‌یه مامه‌وه و جووله‌م نه‌کرد. بئ‌ئوه‌ی بیریک بکه‌مه‌وه یان هه‌ول بده‌م شتیکم وه‌بیر بێته‌وه. ته‌پوکوتی که‌وش و هاتوچۆ و هات‌وه‌وارم ده‌بیست. پاشان ته‌فوکوتی تایه‌ی گالیسکه‌یه‌ک هات و که‌سیک دابه‌زی. دوا‌ی ئەویش که‌سیکی تر. به‌ دوا‌ی ئەویشدا تریه‌ی پێی یه‌گۆرم بیست، هاته‌ ژوورئ و سندوقه سه‌وه‌چنه‌که‌ی بۆ هینامه‌وه. ده‌تگوت ئیتر هه‌یچ که‌س پیوستی پێی نییه.

به يه گۆرم گوت: "بيستوتوته چى روى داوه؟ برۆ به سهرايه داره كه بلئ بچيت پؤليس ئاگادار بكات." يه گۆر هيچى نه گوت و رؤيشت. من هه ستام و دهرگاي ژووره كه م داخست، جگه ريه كم داگيرساند و دهستم كرد به كيشانى. له پر خه ويك داگيرتم جگه ره كه م به نيوه چلئ هيشته وه. نزيكه ي دوو سهعات خه وتم. له بيرمه له خه ونمدا من و ژنه كه م هيچ كيشه و ناكوكييه كمان نه بوو. ده مقه ريه كمان بووه و ئاشت بوويته وه. به دهنگى ليدانى دهرگاكه خه به رم بووه. له دلئ خوڤدا گوتم: "پؤليس هاتووه. رهنگه كه سيكم كوشتبئ. يان ژنه كه مه و واديار هيچ شتيك نه قه وماوه و ئه وانه هه مووى خه ون بووه." ديسان له دهرگاكه يان دايه وه. وه لام نه دايه وه و هه روا سه رقالي ئه و بير و خه يالانه بووم: "روداويك قه وماوه يان نه قه وماوه؟ به لئ، قه وماوه." ئه وه م ده گوت و ده مزاني خوڤ ده كوورم. له گه ل ئه وه شدا هه ستام و ده مانچه كه م هه لگرت. به لام شتيكى سه ير بوو: وه بيرم هاته وه چه ند جار ويستبووم خوڤ له نيو به رم و ئه و رۆزه ش ته نانه ت كاتيک له شه مه نده فه ركه دا بووم، پيمو ابوو خوڤ كوژى زور كاريكى سانايه و بويه ش به لامه وه سانا بوو، ده مگوت به كوشتتى خوڤ داخ ده نيمه سه ر دلئ ژنه كه م. به لام ئيستا نه ك نه مده توانى خوڤ بكوورم به لكوو بير كردنه وه له و كاره ش ئازارى ده دام. ديسان له دهرگاكه يان دا. "به لئ، سه ره تا ده بئ بزانه كيشه له دهرگا ده دا. پاشان كاتى زورم له به ر ده ست دايه." ده مانچه كه م له و لاوه دانا و به رۆژنامه يه ك دامپوشى. چووم بو لاي دهرگاكه و پشت به سته كه م لا برد. ژن خوشكه كه م بوو. بيوه ژنيكى ميهره بان و گه مژه!

گوتى: "فاسيا، چيت كردوو؟"

ئەو ژىئىكى دىئاسك و گرېنۆك بوو، دەستى كرد بە گريان و فرمىسك ھەلۈەراندن.

بە دەنگى بەرز گوتم: "چىت لە من دەوى؟"
دەمزانى نابى بە سەرىدا بگورېنم. پىئوستىش نەبوو دەنگم بەرز بگەمەوہ. بەلام نەمدەتوانى بە راوېژىكى تر لەگەلى بدویم.
"فاسيا، خوشكم خەرىكە دەمرى. ئىقان فىئودورۇقىچ دەلى
برىنەكەى كارىيە." (ئىقان فىئودورۇقىچ پزىشك بوو، پزىشك و راوېژكارى ئەو.)

"مەگىن ئەویش لىرەيە؟"
دىسان رق و داخى ژنەكەم دلى داگرتم. چاوم لە چاوى برى و گوتم: "دەى، ئىستا چىت لە من دەوى؟ چىكەم؟"

"فاسيا، برۆ بۆ لای. پەككوو، چ بەلایەك دەركى پىگرتووین!"
قسەكەى ئەوم لە دلى خۇمدا دووپات كردهوہ. "برۆ بۆ لای؟"
لەرىپوہ وەلامم داوہ: "بەلى، دەبى برۆم بۆ لای. رەنگە ئەوہ كارىكى پىئوست بى. رەنگە كاتىك مىردىكى وەك من ژنەكەى خوى دەكووژى، حەتمەن دەبى بچىت بۆ ژوورسەرى." بە خۇمم گوت:
"ئەگەر ھەمووان ئەو كارە دەكەن كەوايە دەبى منىش بىكەم. دەبى بچم. ئەگەر پىئوست بى بۆ ئەو كارە كاتىكى زۆرم لە بەر دەستدا ھەيە." مەبەستم خۇكوژىيەكە بوو. چووم بۆ لای.

لە دلى خۇمدا گوتم: "ئىستا قسەى جوان جوان دەكەن و ھەستى خۇيان بەگەرموگورى دەردەبىرن و ئەدا و ئەتوار دەردىنن. بەلام من دەسلەلاتى خۇم نادەمە دەست ئەوان." بە خوشكىم گوت: "راوہستە، ئاوا بە پىخاوسى ناكرى بىم، جوان نىيە. راوہستە با لانىكەم كەوشەكانم لە پى بگەم." «

بیست و هشت

«نه قلیکی سہیر بوو. له ژوورہ کهم ہاتمه دہری و کاتیک بہو ژوورانہ دا تیدہ پہریم کہ خووم پیگرتبون، دیسان ئہ و ہیواہ دلی داگرتم و ئاواتہ خواز بووم ہیچ رووداویک نہ قہ و ماہی. بہ لام بوگہ نی ئہ و کہ سافہ تانہ ی پزیشکہ کان، بوگہ نی یہ دوفورم و ئہ سیدفنیک، لووت و گہرووی گرتم. بہ داخوہ وہ هیوا کہم نہ ہاتہ دی. ئہ و رووداوہ قہ و ماہو. کاتیک بہ دا لانہ کہ دا رویشتم و بہ بہر دہرگای ژووری مندالہ کاندای تپہریم، چاوم بہ لیزانکا کہوت بہ رہنگی پہریو و خہ مناکہ وہ چاوی لیدہ کردم. تہ نانہت وام بہ خہ یالدا ہات ہر پینجیان لہوی ویستاون و لیم دہروانن. رویشتم بو لای دہرگا کہ کلفہ تہ کہمان دہرگا کہی بو کردمہ وہ و خوی ہاتہ دہری. یہ کہم شت کہ سہرنجی راکیشام کراسہ رہ ساسیہ کالہ کہی ئہ و بوو لہ سہر کورسیلہ یہ کہ و تیوو و لایہ کی بہ خوین رہش ہلگہ رابوو. ژنہ کہم لہ سہر چرپا دوو کہ سسیہ کہمان و لہ جیگا کہی من - چونکہ گہ یاندنی بو ئہوی سانا تر بوو - راکیشرا بوو. لاقی نووشتابووہ و ہر دوو ئہ ژنوی ہلدا بوو. چہند بالنجیان خستبووہ ژیر سہری و کراسہ کہیان ہلدا بووہ و دوگمہی فانیلہ کہی کرابوونہ وہ.

پہر پویہ کیان لہ سہر برینہ کہی دانا بوو. بوئی ئہ سیدفنیک ژوورہ کہی داگرتبوو. بہر لہ ہہموو شتیک و زیاتر لہ ہہموو شتیک دہموچاوہ پہ نہ میوہ کہی سہرنجی راکیشام، لووتی و بہر چاوی شین ہلگہ رابوو. ئہ وہش جیگای زہبری ہہنیشکم بوو کاتیک دہیویست بگری و نہ ہیلی و دہووی کہ لہ گاہی بکہوم. جوانیہ کہی ئاسہواری

نه مابوو. به پیچه وانه دهموچاوی جوړیک بوو بیژم لیده کرد و زور له بهر چاوم قیزه ونی دهنواند. له بهر دهرگاکه دا راوه ستام.

خوشکی پیی گوتم: "برو، برو بو لای".

له دلې خوډا گوتم: "به لای، په ننگه بیهه وئ په شیمانی دهربرئ، یانی دهبی چاوپووشی له تاوانه که ی بکه م؟ به لای، خه ریکه دهمرئ. ده توانم لئی ببورم."

هه ولم ددا گه وره یی بنوینم. چووم بو ژورور سه ری. زور به زحمه ت توانی چاوی هه لینی و لیم بروانی. چاویکی رهش و شین هه لگه را بوو. به هه ولکی زور و به پته پت گوتی: "ئه و کاره ی ده تو یست بیکه ی کردت. منت کوشت!..." له روخساریدا جگه له ئاسه واری ژانی جهسته ی و ترسی مه رگ، قینیکی کوئه و حه یوانیش وه بهرچاو ده که وت و بو من نامو نه بوو. "به لام منداله کان نادم به تو. ئه وان دهنیرمه لای ئه و." ئاماژه ی به خوشکی کرد. به لام ئه وه ی بو من له هه موو شتیک گرینگتر بوو، یانی سه باره ت به تاوان و خیانه ته که ی، هیچی نه گوت. یان ئه وه نده ی بایه خ پیته دا باسی بکات.

چاوی له لای دهرگاکه کرد و گوتی: "به لای بروانه، چاو له کاره جوان و کارستانه که ت بکه!" خوشکی و منداله کان له نیو دهرگاکه دا راوه ستابوون. "به لای، زور باش بروانه!"

چاویکم له منداله کان کرد و پاشان، چاوم له سه ر دهموچاوه ماسیو و رهش و شین هه لگه راوه که ی گیرسایه وه، سه ره تا خو م و مافی خو م و غیره تی خو م له بییر چووه و بو یه که م جار مروقم له سیمای ژنه که مدا دی، ته زوویه ک به سه رتاپای له شمداهات و ته واری غیره ت و پیواه تیی خو م و هک په له پووشیک هاته بهر چاو، به پیچه وانه ش کرده وه چه په له کانی رابردووی خو م وه ها له بهر چاوم

زەق بوونەو، دەمويست لەبەر دەمیدا چۆک دادەم و سەرم بنیە
سەر قوڵی و بلیم: "بمبوره!" بەلام غیرەت و توانای ئەو کارەم لە
خۆمدا شک نەدەبرد!

ئەو چاوی قووچاند و بیدەنگ بوو. دیار بوو توانای نییە درێژە بە
قسەکانی بدات. هەر لەو کاتەدا دەموچاوە شیواوەکەیی دەستی کرد بە
لەرزین و چرچولۆچی تیکەوت. بە دەستە بێ هیژەکەیی لەگەڵ ئەو
ئاماژەیی دەکرد لێی دوور بکەومەو گوتی: "باشە ئەو هەموو کێشە و
شەر و ئالۆزییە بۆ چی بوو؟ ئاخ بۆ؟"
گوتم: "بمبوره!"

تۆزی شانی بەرز کردەو، چاوانی سوورەلگەرا و یاو تیزاوی
ترووسکەیی هات و لەگەڵ ئەو هی چاوی لە چاوم بپری، گوتی:
"بتبورم؟ ئەو هەموو قسەیی هەلیت و پلێتە... خۆزگە رێزەیهک هیوا
ژیانم هەبووایە و نەمردایەم... کاری خۆت کرد!... لیت بیزارم!... ئاخ!...
ئاخ!..." وەک ئەو هی لە شتیک بترسی قیژاندی: "وەرە، بمکووژە...
بمکووژە!... من لە تۆ ناترسم... بەلام ئەگەر پیاوی هەمووان بکووژە،
بەر لە هەمووان ئەو بکووژە... بۆ ناچی بیکووژی؟ ئەو رۆیشت و
دەرباز بوو... رۆیشت!..."

بەردەوام و پینەیی دەکرد. ئیتر هیچ کەسی نەدەناسییەو. هەر ئەو
رۆژە نزیک نیوەرۆ گیانی دەرچوو. بەر لەووە سەعات هەشتی بەیانی
منیان برد بۆ پۆلیسخانە و لەوێوە بردیانم بۆ زیندان. لە بەندیخانە
ماوہی یازدە مانگ چاوەروانی لیتیچینیەو بووم و لەو ماوہیەدا بە
چروپری بیرم لە کار و کردەوکانی رابردووم کردەو و وردە وردە
خەریک بوو تیدەگەیشتم. رۆژی سیھەم بوو هاتمە سەر ئەو هی
بەراستی تینگەم.»

دهیویست دريژهي پييدا به لام گريان ئه وكي گرتبوو و نه يده تواني بدوي. بيدهنگ بوو.

کاتیک هیور بووه دهريژهي پيدا: «پوژي سيهه م بوو خهريک بوو مهسه له که م بوو روون دهبووه. ئه ویش ئه و کاتهی ئه و م له نیوه داره مه یته که دا دی...» دیسان گریان ئه وکی گرت، هه ناسه یه کی قوولی هه لکینشا و به په له دريژهي پييدا یه وه: «ته نیا کاتیک ده موچاوی هه لبرکاو و مردووم له نیو تابووته که دا دی، تیگه یستم چ کاریکم کردوه. تیگه یستم کوشتوومه. یانی ئاکامی کاره که ی من ئه مه بوو، ئه وه ی مروفتیکی زیندووو، مروفتیک که ده جوو لایه وه و دلی گه رم بوو، بیکووژم، ساردی بکه مه وه و کاریک بکه م وه ک په یکه ره یه کی سارد و سر له نیو داره مه یته راکشی. کاریکم کردبوو ئیتر له هیچ شوینیک و به هیچ شیوه یه ک قه ره بوو نه ده کرایه وه. که سیک که به لایه کی له و چه شنه ی به سه رنه هاتی، ناتوانی له و راستیه تیگات و ئه و درد و ئازاره قورسه هه ست پیکات. په ککوو... په ککوو... په ککوو...» به دهنگیکی به رز ئه وه ی گوت و بيدهنگ بوو.

ماوه یه ک هیچمان مه قمان نه کرد. ئه و به ره وروم دانیشتبوو و شانی هه لده ته کاند و له بنه وه ده کولا.

«ببووره!...»

پشتی تیکردم، له سه ر کورسییه که راکشا و به تانییه که ی به سه ر خویدا دا. له ویستگه یه ک که من ده بوو دابه زم (سه عات هه شتی به یانی بوو) چوومه په نای و ویستم مائئاوایی لییکه م. نازانم خه وتبوو یان خوی له خه و کردبوو. دهستم نایه سه ر قوولی. چاوی هه لینا و بوم ده رکه وت نه خه وتوو.

دهستم گوشي و گوتم: «خودا حافیز!»

ئەویش دەستی منی گوشى و بزەيەكى ساردوسر نيشته سەر
ليوى. بزەكەى هيندە دلته زين بوو خەريك بوو له تاوى دەست بکەم
به گريان.

ئەو وشەيەى که چيروکه کهى پى تەواو کرد بوو، دووپاتی کردهوه
و گوتى: «بەلى، ببوره!»

.....

سەرچاوه: سونات کرويتسر، ليوتولستوى، چاپى دووهەم، ۱۳۸۹
تهران، نشر چشمه، ترجمه شروش حەيبى.

فەرھەنگۆک

ئاپۇر: بەلا، چۆرتم. (مصیبت)
ئاكله: سفلیس، نەخۆشییەکی جنسییە. (سفلیس)
ئیمان ھەردەبوون: بریتی لە: لە دین دەرچوون، توورەبوونی لە
رادەبەدەر. (دەری شدن)
بۆرەكە: بۆرەپیاو، پاوی خویری و بی نرخ. (مردک، مرتیکە)
بەستۆكە: لەشفرۆش، قەحبە. (روسپی)
پەرچۆ: مۆجیزە. (معجزه)
پەرکەم: فی، گەشکە. (صرع)
تۆلان: داوین پیس، میتاز. (زنباره)
تەپلۆس: تەوەزەل، تەمبەل، قوون گران. (تنبل)
تەشق: بەرزایی، ھەویق. (اوج)
تەمتومان: تەم و مژ، تەم و دومان. (مە)
چۆرتم: کۆسپ، بەلا. (مصیبت)
چەنەویرغە: زۆربلی، چەنەوەر، دەمچەپلە. (پرگو)
حەكەدار: ژنی حەشەری، ھەوەسبان، بەئالۆش. (ھوسران)
خاوەستەن: ھەلفرواندن، خاپاندن، فریودان. (اغوا کردن)
دابەستەن: ئاژەلی لە مال راگیراو و بۆقەلەو بوون. (پروار)
دەملەپووش مانەوہ: ھیواپراو بوون، بی ھیوایی. (نومید شدن)
دیمۆدە: سوکوچرووک، (مبتدل)
رەموودە: تیوہ گلاو، تووشبوو. (معتاد)
ژقنەمووت: زەقنەبووت، ژەقنەپووت. (زەر، کنایە از بسیار تلخ)

سهگ گلاوک: سهگاف، سهگی ئاوی. (سگ آبی)
 قه‌ماره: ژووری نیو فاگونی شه‌مهنده‌فه‌ر. (کوپه)
 کالفام: تینه‌گه‌یشتوو، گه‌وج، نه‌فام، ناهیر. (سبکسر)
 گت‌گرتن: توزه‌راوه‌ستان. (مکت)
 له‌چه‌ر: منجر، سمنج. (سمج)
 ماچله‌ک: ئه‌و که‌ره‌سه‌ بزۆکه‌ی جه‌مه‌سه‌ری لقه‌کانی هیلاس‌ن پیکه‌وه
 ده‌به‌ستی و هیلیکی دیکه‌ی لینده‌بیتته‌وه. (سوزن)
 ماچله‌کچی: مه‌قه‌ستچی، کارگیر هیلاس‌ن که‌ له‌ شوینی لق
 لیبونه‌وه‌ی هیله‌کاندا به‌ به‌ستنی هیلی لاته‌کی شه‌مهنده‌فه‌ر ده‌خاته
 سه‌ر هیلی سه‌ره‌کیی خو‌ی. (سوزن‌بان)
 مجرو: ئیفلیج. نه‌قوستان. (فلج)
 نه‌مرچ: مپوموچ، نیوچاوان گرژ. (ترش‌وو)
 وه‌ویکه: بووکله، بووکۆکه. (عروسک)
 هیستری: فی، سه‌رودل لیهاتن، گه‌شکه. (صرع)

بەرھەمەکانی ئەمین گەردیگلانی

- (۱) تاپۆی وەرزیکی سەون، کۆمەلەشیعر، چاپخانەى شووع تەوریز، ۱۹۹۷
- (۲) شەوہژانی ئەستیرەیک، کۆمەلەشیعر «تاران، نشر عابد، ۲۰۰۰
- (۳) مەرگەخەون، کۆمەلەشیعر، تاران، نشر پیام امروز، ۲۰۰۳
- (۴) دیسان لەو شەقامانەوہ، کۆمەلە چیرۆکی بیژەنى نەجدى، وەرگیپان، ئاراس، ۲۰۰۵
- (۵) تەپلى ئاور، کۆمەلە چیرۆکی بیانی، وەرگیپان، ئاراس، ۲۰۰۵
- (۶) جیگای بەتالى سلووج، پۆمان، مەحمودى دەولەتئابادى، وەرگیپان، موکریانى، ھەولیر، ۲۰۰۶
- (۷) خۆر و لاوولو، کۆمەلە شیعرى مندالان، بۆکان، چاپخانەى داھاتوو، ۲۰۰۷
- (۸) یەگگرتن، چیرۆکی مندالان، قودسى قازى نوور، وەرگیپان، ئاراس، ۲۰۰۷
- (۹) برايانى کارامازوف، پۆمان، فیودور دوستویوفسكى، وەرگیپان، موکریانى، ھەولیر، ۲۰۰۷
- (۱۰) خولیاى نووسین، کۆمەلە وتار «رەزا بەراھەنى، وەرگیپان. موکریانى، ھەولیر، ۲۰۰۸
- (۱۱) فەرھەنگى رپژگە (ئەو وشانەى لە ھەنبانە بۆرینەدا نەھاتوون)، موکریانى ھەولیر، ۲۰۰۹

- (۱۲) كەلەشىرى وىرگىن، چىرۆكى مىندالان، فولكلور؛ نووسىنەو، بۆكان، ئىزىرتوو، ۲۰۰۹
- (۱۳) تازىبەبارانى بەيەل، رۆمانى غولامحوسىن ساعىدى، وەرگىپران، موكرىيانى ۲۰۱۱ ھەولير
- (۱۴) مەرگى ئىقان، رۆمان، لئو تۆلىستوى، وەرگىپران، موكرىيانى، ھەولير ۲۰۱۱
- (۱۵) دار وپەپوولە و پووبار، چىرۆكى مىندالان، فەرىدە شەبانفەر «وەرگىپران، ۲۰۱۱
- (۱۶) دىلى قەققاز، رۆمان، لئو تۆلىستوى، وەرگىپران، موكرىيانى، ھەولير ۲۰۱۱
- (۱۷) باوكە سىرگى، رۆمان، لئو تۆلىستوى، وەرگىپران، موكرىيانى، ھەولير ۲۰۱۱
- (۱۸) ئاغا و نۆكەر، رۆمان، لئو تۆلىستوى، وەرگىپران، موكرىيانى، ھەولير ۲۰۱۱
- (۱۹) ھاوسەرگىرى بەختەوەرانە، رۆمان، تۆلىستوى، وەرگىپران، ھەولير، خانەى كىتەبى ئاوير ۲۰۱۲
- (۲۰) نارنجى فرىن، كوچىرۆك، وەزارەتى رۆشنىبىرى، سلىمانى، ۲۰۱۲
- (۲۱) ئانا كارنىنا، رۆمان، تۆلىستوى، وەرگىپران، موكرىيانى، ۲۰۱۲ ھەولير
- (۲۲) سترانى شەپۆلەكان، شىئەرى ھاوچەرخى فارس، وەرگىپران. يەكەتەبى نووسەران مەلبەندى گشتى، ھەولير ۲۰۱۲
- (۲۳) شەنەى پشكووتن، دىوانى شىئەر ناوہندى بلاوكردەوہى كۆلەپشتى، تاران ۲۰۱۳

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپن:

- ۱) كازاخەكان، پۇمان، لئۇ تولستوى، وەرگىپران
- ۲) رېگايەك بەرھەمەتاو، كۆمەلەچىرۆك، وەرگىپران
- ۳) شارەزايىيە بنەپرەتتايەكانى ژيان، دووروتى رېچ، وەرگىپران
- ۴) حاجى مراد، پۇمان، لئۇ تولستوى، وەرگىپران
- ۵) شەيتان، پۇمان، لئۇ تولستوى، وەرگىپران
- ۶) پۇلىكوشكا، پۇمان، لئۇ تولستوى، وەرگىپران
- ۷) پەسلان، پۇمان، لئۇ تولستوى، وەرگىپران